

پیشبینی لیزانه قهرجه که

عەبدولەجید لوتفی

پیشینی لێزانە قەرەجەکە

شوکور مستەفا
کردووێ بە کوردی

ناوی کتیب: پېشبینی لیژانه قهرجه که - رۆمان
نووسینی: عېدوله جید لوتفی
وهرگیرانی: شوکور مستهفا
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۶۳
دهرهینانی هونه ریی ناوه وه: ئاراس ئه کرهم
به رگ: مهربه م مونه قبیان
چاپی دووهم، ههولیر - ۲۰۱۰
له بهرپوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان له ههولیر ژماره ۱۷۸ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوه تی

لەم دوايى دواييانەدا، کاتى مامۆستا عەبدولەجىد لوتفىي کورد، ئەدييى بەناوبانگى بەعەرەبى نووسم ناسى، نە من ھىندەم بە بەرەو مابوو چى وام بۆ پى بکرى، نە ئەویش ئەوئەندە پى مابوو لە نوێژەنەو تى ھەلچیتەو و پىدا بىتەو. دەى جا چ بوو، پىاو بەپاشەپۆکىشدا بگا ھەرخۆشە، گوتى، پۆمانىکم ھەيە، ھەز دەکەم بەکوردى بخویندريتەو، بەزمانەکەى خۆم بناسريتەو. ديارە ئەم پىاو ھەر لە مندالىرا ھەستى کوردەوارىيانەى ماتەى دابوو، بەلام زۆر درەنگ گەيشت. لەم دواييانەدا تەواو گەيبيوو. پۆحى پى دووگيان بوو، ژانى ھاتبوو پى، خۆشە پىاو بەغەربى نەمرى، ھەر کاتى ئاوەکىش کەوت نامۆيى لە شوانەيلەى خۆى نەکا و زوو مل بۆقەلانگى بدا. بۆ نىوگەلە گەرانەو ھەرخۆشە، ئەوى لە گەلە دابرى گورگ دەيخوا. بەئاوەکى ژيان بردنە سەريش خۆزگەم وەجەھەنم.

مەبەستم لەو قسانە بەشاخ و گوٲيانە ئەو نىيە، ئەو ھى مامۆستا عەبدولەجىد بەعەرەبى نووسىو ھى پىز و پەسن و شانازى نىيە. نووسىنەکانى مامۆستا لوتفى، ھەموو شتى پىوختە و بەھىز و پىز و دار و بار و روختەن. ئەم پۆمانەى دەيخوئىيەو، بەعەرەبى نووسىو. بەپىرواى خۆى يەک لە شاکارەکانى بەھرە و ھونەرى پۆماننووسىيەتى.

شوکور مستەفا

جوامیر چالکی چکۆلەى له بهر پیدایا ههڵکهند، ویستی نهختی قوولی کا، که دلی به قوولاییه کهى داکهوت مژیکی درێژی له جگهره کهى دا، له پاشان به پاژنهى پیناوه لاستیکه کهى، کوژانیدییه وه و قونکه جگهره کهى هاویشته ناو چاله کهى بهر پینیه وه، به بن خۆله وهى کرد و شاریدییه وه.

خۆى عادەتى وا نه بوو. ئەمە یه کهم جار بوو وای ده کرد. که جگهره ی زۆر کیشابا قونکه جگهرهکانى ده کوژانده وه و لهو سهر زهویییه وشکه ی تووڕ هه لدهدان و پینیه کی پیدایا ده نان و درێژه ی به کارى خۆى دهدا. که له کاریش دهستى بهر ده بوو کهمى سهرى هه لده بری، نیگای بهر هه نییه ی ئەو کیوه ده کهوت که ئەفسانه و پروپوچیکی زۆرى له ده ور تهن درابوو و شتى سه یر و سه مه رهیان له مه ڕ ده گێرایه وه.

کێوتکی تا بلیی بلیند بوو. سه بارهت به ترس و سامیکی، که به ئەفسانه و پروپوچی لادییان له ده وری تهن درابوو، هیندی جار هه یبهت، هیندی جار کوئۆلى و خه مبارى دای ده گرت.

له نزیکه وه شتى له بهر زارکی ئەشکه وتیکی تاریکدا ده بیندرا، له گوڕخانه ده چوو، سه ره رای ئەوه ی که گوڕخانه ی کهس نه بوو، به پیتی ئەفسانه و پروپوچ به گوڕخانه ی مردوویکی نه ناس، که لهو شوینه دا کوژرابوو ده زاندرایا.

روحیانه تی شه وانه، به سه ر ناوچه که دا ده خولایه وه، به رۆژیش که سیکى به سه ر ترۆپک که وتبا سزای دهدا. ئەم کیوه به که لکی چی دئی؟ جوامیر ئەمە ی له دلی خۆیدا چه ند جارێ دووباته کرده وه. هاتبا ئەم کیوه له شوینه کهى خۆى نه بوايه، یا نهختی کشابایه پاشه وه زه وى و زاره به رته سه کهم پان و به رینتر ده بووه وه. ئەم کیوه به کهش و فشیکی به تره فه وه خۆى هه لخستوه و زه وى و

هەرچی مانگا به‌شیره دۆشه‌نییه‌که‌یش بوو، که سی سالان له‌سه‌ر یه‌ک گوێره‌که‌ی به‌مردویتی ده‌بوو، بووبوو به‌شتیکی شووم و به‌دووم و ده‌بوا به‌جوړی خوئی لی قوتارکا، ئیستا قه‌له‌وه و بۆ زاین ئاماده و ته‌یاره، بیت و گوێره‌که‌یه‌کی تری له‌ بارچی یه‌کراست بۆ لای قه‌ساو.

مانگا سست سست به‌لاپاله‌که‌دا هه‌لده‌که‌را، له‌ به‌رماوه‌ پووش و په‌لاشی ده‌که‌را خوئی پی تیرکا، ئه‌میش له‌سه‌رخوئی چاودیری هه‌نگاوه‌لینانی ده‌کرد. به‌هه‌ری دنیاییه‌وه‌ ده‌یزانی خویی چیاکه‌ ده‌ست له‌ به‌سته‌زمانان ناوه‌شین... ده‌بی بگه‌یته‌وه‌ با نه‌ختی به‌ره‌للا کرئ. مانگی خشت، هیشتا زگی به‌رز نه‌بووبوه‌وه، بی وچان، شان به‌شانی هه‌ستره‌که‌ زه‌ویان ده‌کیتلا. دوو دۆنم و نیوی، ژرد ژرد، دوو گاسنه‌ وهرد درابوه‌وه. ئه‌مه‌ش وه‌نه‌بی ئه‌رکی سه‌رشانی مانگا بی، به‌لام که‌ هه‌ستره‌که‌ به‌ناو سالدا چوو، ئیتر هه‌وجار به‌کیشکردنی وه‌ک هه‌ره‌تی جارانی له‌ کیشدا نه‌بوو.

ئهو دۆنمه‌که‌ی تری، ئهو دۆنمه‌ی له‌ مه‌زراکه‌ مابوه‌وه، بۆ تووتن چاندنی ته‌رخان کردبوو. جوامیر و ناوی ده‌کردبوو که‌ تووتنه‌وانی هه‌ره‌ چاک و لی‌زانی ئهو ناوچه‌یه‌یه. له‌ نیوه‌ دۆنمیکدا چاکترین جوړی تووتنی ده‌چاند و زۆریش به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو چاکترین داها‌تی زه‌ویی به‌برشتی به‌چه‌نگ که‌وئ. ئهو ته‌نیا دۆنمه‌ بۆ تووتن چاندن له‌بارترین شوینی زه‌وییه‌که‌ی بوو. خا‌که‌که‌ی فشه‌ل و بی چه‌ و به‌رد و خرک بوو، به‌م رۆژگاری هاوینه‌ هه‌میشه‌ خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو په‌ینی هه‌ردوو وڵاخه‌کانی بۆ خۆشه‌ ده‌کرد و په‌ینی ده‌کرد.

سالی پار داها‌ته‌که‌ی چاکی نه‌هینا. نیوه‌ی راستی به‌فیرۆ چوو. ژه‌نگ به‌جاری له‌و گه‌لا ناسکانه‌ی دا، تووشی به‌له‌کییه‌کی کرد، ده‌تگوت به‌خۆله‌میشت نه‌خشانده‌وه. تووتنه‌که‌ بۆ خوئی تیداچوو و برایه‌وه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش کاتیک ژه‌نگ له‌ کی‌لگه‌ تووتنه‌که‌ی حسین لوتفولای دراوسپی دا. حسینی به‌گه‌ل خۆ دا، چوون بۆ شار. چاوساخیکی دایه‌ره‌ی کشتوکالیان هینا، ئه‌سپاب و ئامیری نه‌خۆشی قه‌کردنیان هینا، به‌لام بی سوود بوو.

چاوساخه‌ پسی‌ۆره‌که‌ هه‌ر هینده‌ی پی گوتن، که‌ گه‌لا پڕپوخته و به‌هیز و

دار و بار پوختن. ئم پښمانه ی ژنگدارهکان له بڼه وه بچن و له جیگه یه کی دووریان بسووتین، ئوهش کارکی به ئرک و ئورک بوو. دهبوو ژنه نه خوښه که ی به تهنیا به جی هیشتیا و ههردوو کیژکه شی: شهرمینی کارامه و ئامینه ی بی تاووتوان و خو ی، که لاتووتنی ژنگدار خرکه نه وه. که لاتووتنه کان به شی زوریان وشک هه لگه رابوون، چونکه کاتیک ی ژنگه که ی لی دان دهمه ده می تووتن چاندن بوو، به دریژیی مه زرا تووتنه کانی دیکه کو مه له که لا تووتنی ژنگاوی کلپه ی کرد و بلیسه ی ئاگر به رزبووه وه. وهرزی ئاموژگاری کران که ئیتر له مه وپاش زوریان ئاگا له زهوی و زاری خو بی و چاکی وهرد و شو دن، یا ئه و هتا چهند وهرزانی لی گهرین، چی لی نه چین، تا ئه و ئاهو پیسه له کو ل ده بیته وه.

سه بارهت به وه که زهوییه که ی جوامیر له تهنیا دۆنمی زیتر نه بوو، دهیتوانی به پیتی ئاموژگاری پیسپوره له کشتوکال زانه که به سووک و سانایی زهوییه که ی بو چاندن ئاماده کردبا. سی جارانی وهرد دایه وه، بو خو ی خوښه ی کرد و ئاماده و تهیار بوو بو وهرزی نو ی.

ئیسنا مانگایه که ی چکوله تر ده هاته پیش چاو، له مه یش وا تی گه یشت که ته وائی سه رکه و توه و له داوینی چیا که ی تی په راندوه و ومخته سی یه کیکی بیری.

به سستییه که وه هه لستا، چوو بو کن هیستره که، له گه ل دهمه ده می ئیواره دا خاو بوو بووه وه، له مپخسه که ی کرده وه، سواری بوو، به ره و مانگایه که ی رانی. به داره که ی دهستی، که ماندوو دهبوو خو ی به سه ریدا دها، چوار پینج دارکی پیدا کتشا، گورجی هینایه وه. ئه مه ی بو چاو ترساندن کرد. به مه هیستره که یشی نیگه ران کرد، چونکه مانگایه که ی راو نا و به ربوو ویزه ی، بی به ره، لی ده کویت دیشی.

ئوچا شمه که کانی کو کرده وه، وهکو هه موو جاری، که هه موو پوژی دهی کرد، لیژنه یه که گزره داری وشکی له سه ر پشتی مانگایه که دابه ست و به سواری هیستره که وهدووی خو ی دا و به سه ر هیستره که وه کوو بوو بووه وه،

ماندویتی ئو پوژده بهجاری برستی لی بریبوو.

له ریگه پووانی، جوگه له لاوازهکه وا خه ریکه وشکاو دینی و ئو جوړه ئاوهشی که پيدا دهر وا ناگاته مه زرایه که ی یوسف بابک، ئو پیاوهی که بری خیزانی به مله وه بوو و پزق و پوزیه که ی زور قوت بوو و هه رچه ندی دهکرد، بهشی نه دهکردن.

جوگه له که ئاوی له شوینیکه وه بو ده هات، له سه ر چیا که، له پشت ئو گلکو به ئه فسانه و به به ندو پیاوه که ی کابرای پیاو خراپه وه. ئه مه ش واته:

جوامیر وه لامیکی دهر ده ست نه کرد دلی پی داکه وی. تۆ بلتی خپوه که ی ئو کیوه زۆریه ی ئاوه که هه لئه لووشی، یاخو رک و توو په ییه که ی به تۆ له یه کی کاری وهر نه گپری و ئاوه رو ی کانیا وه که به رهو روو کار یکی دیکه وهر نه گپری و به وه داوی بۆ وهر زیرانی ئه م ناوچه یه نه نیتته وه و تووشیان نه کا.

له ریگه تووشی دراوسیه که شی هات، ئه وه ی که زه وی و زاره که ی له پیش زه وی و زاره که ی ئه وه وه بوو. سلاویان لیکتر کرد. باسی که موکوو پی ئاویان کرد. کابرای دراوسیه به مه ی ده زانی، به لام هیچ پی نه ده چوو له که م ئاوی به گازانده پی، چونکه زه وییه که ی ئه وه له سه رووی زه وی و زاری هه مووانه وه بوو و ئه وه نده ئاوه شی که ده گه یشته زه وییه که ی به شی ئه وه مه زرا تووتنه ی ده کرد که به پیچه وانیه ی جوامیره وه، بۆ خۆی زۆری به ته نگه وه نه ده هات.

– ئه وه چه ند پوژیکه جوگه که ئاوی زور که مه.

– ده زانم، زستانی رابردوو به فره که ی که م بوو. هیند ی کانیا و نه ته قینه وه. هیشکاو یان هینا.

– یه ک دوو دارم به لاته نگه ی مانگا که دا دا، چاو تر سینی که م، که چی ئه ویش وا بۆ خۆی ده شه لی، تۆ بلتی تووشی شتیکم نه کرد پی. بی به زهم داپلۆست.

– جا بۆچی داپلۆست جوامیر، خو مانگایه که مانگایه کی به زاوژی و شفته ژیه، خوانه گرتوو.

– به لام،

- ئەم جارە پېش ئەوہی بزئ بببە بۆ شار، با لە بەیتاڵخانەکە بزئ. ورد و درشت، باسی زاوژتێهکانی تریشی بۆ بەیتاڵەکە بگێڕەوہ.

- ڕەنگە بیکەم. خوا حافیز.

جوامێر دەبوو بە لاپاڵی کێوہکەدا بەرہو ئاواپی بوایەتەوہ، ھەرچی کابرای دروسپی بوو بە دەشتە چکۆلە پێ کەند و لەندەکەدا بەرہو ئاواپی دەبووہوہ.

گوندەکە ی جوامێر لە دوورەوہ بە دیار کەوت، زنجەکە ی خۆیان و زنجیرەیی زنجی پەرت و بلاوی بەو قەدپالە ڕەقەنەوہ کە بۆ کشتوکاڵ دەستی نەدەدا، بەدی کرد. چەند دێیەکی دیکە ی ئەو دەور و بەرەشی دیت. لە دوورەوہ دوو کەلیان لێ ھەڵدەستا، ئەو گوندە گەورەیی سەر گردەکەشی دیت، کە فێرگەکە ی لێ بوو و ھەموو سبەینانی ئامینە ی کچی کتێب و دەفتەر و خۆراکەکە ی: ھێلکە یەک، لەتە پەنیرێکی وشک، سەرکە پیازی، یەک دوو ئەستورکی بەبن ھەنگلەوہ، بۆ ئەوێ دەچوو.

کاتیکی گەیشتنە سەر گردە تاوژەکان کە لەوێوہ بەرہو ئاواپی شوێر دەبووہوہ، تەماشای کرد ئاواپی چکۆلە ی، ئاواپیەکی چەند زنجیی پەراگەندە و پێش و بلاوی بۆ سەر و بەر، لە شوێنێکی وشک و ڕەنگی بەردەلانی ئاوسوودا و کەندیکی وشک لە پشت زنجەکانەوہ بە دەوریدا پێچی دەکردەوہ و باراناوی کێوہکە ی بەرہو شیوێکی دوور دەبرد و گوندەکە ی لە لافاو دەپاراست.

جوامێر بە دەنگێکی بەرز، وەک لەگەڵ برێ خەلکی بۆ. دەستی بە قسان کرد:

- پێم گوتن وریابن. ھاوینی پێم گوتن، پایزی پێم گوتن. کورە، ئەم سیلاوی زستانە ی، ئێستا بەر دەرکە ی لێ گرتووین، لە کێشدا نییە. پێم گوتن، ئاوەڕۆی ئاواپی لە زۆر شوێنەوہ پربووتەوہ، بیت و شەستەبارانی ببارێ ئاواپی سەرلەبەر نوقم دەبی. گوتم، کورە، پیای چابن، وەرە بە دەستاوی و گەلە کۆمەکی ھێندێ شوینی ئاوەڕۆکە، کە وەختە پربیتەوہ، دەرەین، جۆمالی

کەین. گویتیان نەدامی، گویتیان ئەم سال باران ئەوەندە ناباری، وەک لە ئاسمانەو نەمەیی تایبەتیان بۆ ناردرا. نەخێر بارانێکی زۆر دەباری و سیلاویش بەکەیفی تۆ هەڵدەستی، تەنانت نەمدەزانی بەژنەکەشم و هەردوو کەنیشکە کەشمی بسەلمینم. چاویان پێ دەکەوێتەو، خۆیان دەبیننەو. مانگا زەرد بەرەو گوند شۆڕ بوو بوو، بەکۆل و کەسەرێکەو قۆراندی، ئەلھای پشتیر و ئاخوڕی شەو پێ دەکرد، غەریبیی کاو پێ دەکرد. خواخوای بوو هەرچی لە گواندا هەبوو دادۆشری و گوێرە کە یەکی پێ گوێش کری، بەتوورەییەو بەسەر مانگا کەیدا قیژاند، رای کیشا:

– وەرە خواری مەلعوون، لە گوێرە کە یە مردوو و لەبارچوو بەولاهو چیی دیکە دەبێ! ئەم مانگرتنە لە چی، بەچیتەو! وەحە وەرە خواری! کابرا مانگای تانی و رادە کیشا، ناچار ملی دا، سەر بەرەو خوار دای هێستەرە کە کەوت.

پۆزیش خەریک بوو لە بلینداییان سەرەو خوار دادەکشا و دەرەتانی بۆ شەوێکی پایزە ی کزە زستاناوی چۆل دەکرد، کابرا گەشتە زنجە کە ی، یا هەرسێ چاوخانە زنجە دیوار بەدیوارە کە ی. جوامێر چەند سالی لەمەوبەر تا بلی بەگور و توان بوو. دلی زۆر بە دنیا خۆش بوو. زۆر بەهەویا و ئاواتەو بوو. هەرسێ زنجە کە ی بە دەستی خۆی بنیات نابوو و بەجۆریکی لە پال یە کدا دروست کردبوون، یە کە میان بۆ هەردوو کەنیشکە کە ی و دوو میان بۆ خۆی و ژنە کە ی کە ئەوساکە، هیشتا نەخۆشیی تەنگە نەفەسییە کە ی بەباری پەژارە و خەمی رەزا قورسەو و سواری کۆلە ی سینگ ی نەبوو بوو. هەرچی زنجی سێیەم بوو، ئەو گەور ی مانگا کە و هێستەرە کە بوو. هێستەرە کە ئەو سەر دەمە لە ئیستای بەتوان و گورتر بوو. تەنورە کە شیان لەو بەرایییەو دروست کردبوو، سەری وەتاک بوو. کە یوانۆ کە ی کولێرە و ئەستورکی پف هەلاتووی هەلۆقیوی خۆشی دەکرد، بەحەوتوو هێچی لی نە دەهات.

جوامێر هەناسە یەکی بۆ ئەو پۆژانە هەلکیشا، لە ژنە کە ی، بۆ چاترووکاندنی، دەستی لە کار و فرمان هەلنە دەگرت، کە چی ئیستا شەرمین

نانه‌که‌ی ده‌کرد، به‌لام ئەم له کوئ و دایکی له کوئ، کئ ده‌سکی له دووی ئەو ژنه چاکه ده‌کرد.

شهرمین گورجئ به‌پیری‌هه‌ چوو، هه‌وساری مانگا‌که‌ی له ده‌ست ساند، بر‌دی‌ه‌ گه‌وره‌که‌وه، که هه‌شتا تیر‌یژی تیشکی زه‌رده‌به‌ری تئ نه‌خزابوو، لیژنه سووته‌نییه‌که‌ی دا‌گرت.

– باوه سووته‌نییه‌کی زۆرمان که‌له‌که‌ کردووه، ئەمه به‌شی دوو سال زیت‌ر ده‌کا، ئەم هه‌موه‌مان بۆ چیه‌.

– شهرمین ده‌بینی، زستانی ئەم سال زۆر سه‌خت و تووش ده‌بی به‌فری‌کی زۆر ده‌بارئ، لافاو به‌جاری دنیا راده‌مالئ، دوور نییه ئاوا‌یش رامالئ، به‌لام که‌س بروا نا‌کا.

ته‌نانه‌ت ئیوه‌یش هه‌روه‌ک ئەوانی تر بروا نا‌که‌ن، به‌لام ده‌بین. ئا‌گات له سووته‌نییه‌که‌ بی، له‌وانه‌یه به‌هه‌وتوو نه‌توانین سه‌ر له کۆلیته‌که‌مان ده‌رینین.

کا‌برا به‌دوا‌یه‌وه‌ بوو، ریشمه‌ی هه‌ست‌ره‌که‌ی گرت‌بوو، به‌ره‌و پشت‌یره‌که‌ی راده‌کش‌ا، گو‌تی:

– ئەئ دوا‌ی زه‌خیره‌که‌، ئارد، پۆن، خوئ، پیاز، هۆره‌ هه‌رزن و گاله‌که‌، ئەوه‌نده‌ کا و جۆیه‌ی له پار‌هوه‌ بۆ ئالیک‌ی و‌لا‌خه‌کان مابووه‌وه.

– هه‌مووی له شو‌ین خو‌یه‌تی، چۆن مابووه‌وه، هه‌روا ماوه‌ته‌وه. به‌لام ره‌نگه‌ پت‌ویست‌مان به‌هه‌ندئ گوشت‌ بی، وشکی که‌ینه‌وه، خو تۆ، ناشکوری نه‌بی، نیت‌چیری‌کی وا گه‌وره‌شت راو نه‌کرد، گوشت‌ه‌که‌ی وشک که‌ینه‌وه، پار‌هکه‌، له بیرت دئ؟

– ئا‌ئا له بیرمه‌. کت‌وییه‌کی فره‌ به‌غه‌ز و به‌ز بوو، دوو شاخی که‌وانی پت‌وه بوو، که‌و‌ل‌یک‌ی قاو‌یی‌ی زبری هه‌بوو، به‌راس‌تی چاک بوو، به‌ته‌له‌وه‌ و هه‌ن‌امانه‌وه، به‌لام ئەم سال نیت‌رییه‌ کت‌وی، بگره‌ بزنه‌کت‌وییش ئەو تر‌ۆ‌کی چیا‌یه به‌جئ نا‌هیلئ. ئەو جئ، خت‌وه به‌سامه‌که‌ له تر‌سی به‌فر و به‌سته‌له‌کی زستانی خو‌ی له‌و ژیر مه‌رمه‌ره‌ شینانه‌یدا هه‌شار داوه. له‌و رۆژانه‌دا

بزەنەكئوى و مامز لەوئ مۆل دەخۆن، دەلئى پەنايان بۆ بەر گۆرخانە بەسامەكە
بردووە لە گەڕوبەلای ڕاووشكار و مەرگیشیان بپاریژى. بزەنەكئوى زەلام
راوناكەم، گۆشتەكەى بۆ وشكردنەو بەشى. ئەرئى ئەوەندەمان خوئى ھەپە
بەش بكا.

– ئا ئا، بەش دەكا.

مانگاكەى بەستەو، گوتى:

– و لاخەكان تىروتنەسەلن. با بچم پەكجارى مانگاكەش بدۆشم، ئىنجا
دوايى دەچم بەلای دايكەمەو، باو، شوکور ئەمپۆ زۆر چاكە.

– نامەخوا چەند دلنەرم و بەبەزەى شەرمين گيان، قژ خورمايىپە وەك گرى
ئاگرەكەم. تۆ بىر لە ھەموو شتئى دەكەپەو.

بەرەو كۆلپتەكە چوو، ھەوالئىكى ژنە دەست و دل چاكەكەى بپرسى. وەختى
خوئى دلئى لئى چووبوو، پەدووى كەوتبوو و بۆ خوئى بەكامى دلئى شووى پئى
كردبوو. تەماشائى كرد، لەبەر تىرئىژى ھەتاوەكەى درزى دەرکەو خزاووە
ژوورەو، ھەلكورماوو، پشتى بەديوارەكەو بوو.

– ئىوارەت بەخىر ئافرەت، چۆنى ئەمپۆ؟

– چاترئىكم، ئەئى تۆ چۆنى؟

– ھەرەك خۆم، ماندوو و شەكەت.

پتلاوەكانى داكەند، گوتى:

مانگا نەخلەتپەكە گوم بوو، ھىندەئى لە دوو خولامەو، خوئشم و ھىستەرە
پىرئىش بەھىلاك چووئىن. پووشى ئەم ملە و يالانە تامى تامى دابوو.

– دەبوو لە جىگەپەكت بەستباپەو، زۆرت لئى دوور نەكەوتباپەو.

– من بۆ ئەوئى دەبەم بۆ خوئى بلەوئى. ھىستەرەكە وەك ئەو نىپە،
بەقنىاتە، بەو بەشە گيا و گۆل و پووشەئى لە چواردەورى پەت و مئخسكەكەئى
بەرى دەكەوئى قايلە.

- كەۋاتا چاكتىر ئۈۋەيە مانگاگە لېرە بەجى بېلى.
- ئۈۋەي بۆ زىستانى بۆ پاشەكەۋت دەكەين دەيخۇا.
- ھەرچىيەك بى، بۆيە سەرکەۋت. ۋەك بېلى، شتى كامى كامى بى دەکرد و
دەنى دەدا، كى نالى بۆ ئۈۋە نەبوو بەرەو ھەلدېر و دوو بەختىيەكم نەبا.
- بۆچى تا ئىستاكەيش گۆر خانەكە ھەروا بەسام و ترسە؟
- وا ديارە لە نيۈەروان بەپاشەۋە لە جاران زۆر بەسامترە. ھىندى لە
مەزرا دراوسىكانمان دەلېن، خىۋەكە بەپۆزى نيۈەرۋ دەينىن. زۆر
بەپەرىشانىيان باس دەکرد.
- كابرايەكى چەتەۋلى درېزى سىنگ و بال روت بېنەۋە پېش چاوت، برىنكى
قوۋل بەلاكەلەكەيەۋە بى و خوينى لەبەر برۋا و بەمستەكۆلە ھەرەشە لە
ۋەرزىرانى نىۋ كىلگەكان بكا.
- چىاكەى لە ۋەرزىرەكان قەدەغە كرد، وا ديارە ئەم جارە دەيەۋى لە
مەزراكانىشيان دەر كا. لەو رۆژەۋەي پەيدا بوۋە بەروبوۋى دار ھەموۋى
بەسەر يەكدا كەلەكەبوۋە و بۆگەنى كردوۋە. ھەروا كۆمەلە گۈيز و ھەرمى و
گۈيز و دار و دەستەكى سەربان دارەپاكردن بۆ خۇيان لەۋ ناۋە بى ناز
كەۋتوۋن و رزبون.
- جا بۆچى، بىرىكى لى بکەنەۋە، چارەسەرىكى بکەن.
- جوامىر ھەستا، وربەكەى بەمىخىكەۋە، بەدىۋارەكەى ئۈۋەرە ھەلاۋاسى.
- دنيا ساردە.
- دەسا من گەرمامە، وا لە ژىرەۋە ئارەقە دەرەدەم. رەنگە نەخۇش ىم.
- ئەرى چت گوت چت گوت؟
- گوتم، شەۋەنگەكە، خىۋەكە دوورخەنەۋە، چارىكى كەن.
- چۆن؟ ئۈۋە خىۋە، خۇ ھەروا گالته نىيە.
- كەۋاتا دەبى پياۋانە و كەلەمىردانە لە گزى پاچن. نەكەن مەزراكانى بۆ

به جي بيلن، ژيان له پارووي دهمه وه دست پي دهكا، ئيمهش بهو چهند دؤنمه زهوييه كهه و بي برشته بهرپوه دهچين، كه ههموو شتيكه بو ئيمه، ههموو شتي.

دنيا زوو تاريخ داهات، ههور و هه لا بهري ئاسماني گرتبوو.

- ئاي كه چهندهمان پيويست بهبارانه.

- ئهم سال پهلهكه ي دواخست، باشه كه له واده ي خو ي دهتراني، دهبي، چاوه پي چ بكا؟

- به لام ههوره كه ي تونده، پوني ته پايي دهكهه، ئه ي تو؟

- منيش دهيكهه، پيشم ناخوشه.

وا پي دهجي بباري، خوزي هه ئيستا داي كرديا، بباريبا، خاك و خول،
ئو تووه جوانه ي ته يروتووي بي فه ري دهچننه وه، داپوشن.

- بو ناچننه وه، كه ئيوه نه يانترسيئن، ده شيانچننه وه و به زيادي شه وه ته يروتو و ئاشقه جي هيم و بيدهنگن.

- به كيلگه و مه زراكاني ئيمه دهژين و لهو كيوه هيلانه دهكهه. ئاي له بهدفعه يي ته يروتووي وا، بي كه لك، كهه گوشت، ههموو له شيان په ره. پوليكي خشتيان چاره كي ئو ئهركه ناهيني بو راوكرديان به خه رج ددرئ.

هه لستا، چراكه ي پي كردي، فوويه كي له گري دهنكه شقارته كه كردي، كوژاندييه وه، به سلوكي و وريايي وه رزيتريكه وه له كوژانه وه ي دهنكه شقارته كه دلنيا بوو و به ره وه دركه ي توو هه لدا. دركه دوور نه بوو، زنجه كه چكوله بوو. نزم بوو. وا نه بوايه زستانان، بهو شه وگاره سارد و سه رما دوور و دريژه چي كه رمي داده هينا. ته ماشاي كردي ئاگرئ له حه وشه كراوه ته وه. حه وشه كه به ديواركي به رد و قور شووره درابوو. ته ماشاي كردي، با ئاگره كه به راست و چه پدا ده هيني و دهبا. شه رمين شپوي لي نابوو، زوري پي نه چوو، به ته وه قتيكه وه چوو ژوروي، شپوي به سه ره وه بوو، ته وه كه ي به كاوه خو، لهو سه ر زهوييه رووته دانا.

به‌دهنگی نزم و پر به‌به‌زه‌یییه‌وه بانگی کرد:

- ئامینه، وهره شیو بکهین، ئەم شەو زۆر سارده، ده‌بی چاک بخۆی،
جارێ له کتێب خوێندنه‌وه گه‌ڕێ. وهره به‌لای شیوه‌که‌ته‌وه.
باوکه دواى ده‌ست‌نوێژ شوشتن و نوێژی ئیواره دانیش‌ت‌بوو چاوه‌پ‌تی
ئامینه‌ی کچی ده‌کرد.

- کچه‌که تا دێ باریک و بنیستر ده‌بی. ره‌نگ و رووی هیچ پێ نه‌ماوه.
زۆرم پێ ناخۆشه. نازانی وای لێ به‌سه‌ر هاتوه شه‌رمین.
- به‌لێ، چونکه که‌م ده‌خوا و پێکه‌که‌شی دووره، به‌زه‌حمه‌ت ده‌گاته‌ فێرکه.
ئامینه، که هات هه‌ردوو چاوی بووبوون به‌کاسه‌ی خوین. ده‌تگوت یه‌ک دوو
سه‌عاتی به‌کولێ گریابوو و هه‌ر ئیستا چاوی سه‌ری بووه‌وه.
جوامێر سه‌ه‌یرتکی سه‌فره‌وخوانه‌که‌ی کرد. به‌وردی چاویکی به‌نان و
پێخۆره‌که‌ی سه‌ر ته‌وه‌قه‌که‌دا گێرا. شه‌رمین گوتی:

- هه‌ر ئەوه‌نده په‌رژام، شوڤرای برجه‌که‌ بۆ دایکم زۆره، به‌شی هه‌موومان
ده‌کا. ره‌نگه هێلکه‌کان به‌شی هه‌موومان نه‌که‌ن. مریشه‌که‌کان ماوه‌یه‌که‌ له
هێلکه‌ چوونه‌ته‌وه. دۆشاوی میوژده‌که‌یش ئەوه‌یه‌ که‌ پلکم له‌ جێژنی را‌بردووه‌وه
بۆی به‌دیاری نار‌دو‌وین. ئە‌وجاره‌ که‌ باوکم کیسه‌ هه‌رزنه‌که‌ و چوار
مریشه‌که‌ی بۆ نارد، پێی لێ له‌کۆشی کردین: ئێلکه‌م و بیلکه‌م ده‌بی ئە‌و
ده‌فره‌ زله‌ پر که‌ین له‌ دۆشاوی میوژ و ببه‌ین. له‌ بیرت دێ باوه؟
جوامێر گوتی:

- له‌و دۆشاوه‌ زۆر بخۆ ئامینه، بۆ تۆ زۆر چاکه. دۆشاوی میوژ بۆ هێز و
گوپی بینایی چاکه. زۆر ده‌خوینیه‌وه تۆش. ئە‌وه‌ی تێ بکۆشی به‌ئامانج ده‌کا،
ده‌ستی ماندوو له‌سه‌ر زگی تێره.
شه‌رمین گوتی:

- که‌ ئاوه‌که‌ به‌کول هات چایه‌که‌ش لێ ده‌نێم. هه‌وت جۆشه‌که‌م له‌ ره‌خ
ئاگردانه‌که‌ داناوه. سه‌وته‌نیی زۆری ئە‌مه‌ساله‌که‌ و له‌ پیاو ده‌کا، ئە‌م شەو

نەبىي كە زۆر سەرمايە، ئەو ھەندە گۆي بەزىيادە سووتىنى نەدا. دايە، ھەر ئىستا سىللى پىر ئاگرت بۇ دىنم.

دايكە بەھەراسانىيە ھە بەدەنگ ھات:

– نا نا، نامەوى كچم، ئەگەر خۇشت دەویم ئىتر ئەو ھەندە ئاگر مەھىنە ژوورى، زۆرم ئازار دەدا.

– دايە ئەو ھە ئازارت دەدا دوو كەلەكەيە، من ئاگرى كل و كۆت بۇ دىنم.

جوامىر گوتى:

– دە شۆربايەكەت بخۇ، شۆربايەكەت بخۇ، با سارد نەبىتە ھە، بەپراستى خۇش و بەتامە، جارىكى تر كەوچكە دارەكەي بۇ دەمى برد، كە دەستيان بەنان خواردن كرد، كر و كىپىيەك دای گرتن.

بەرەو مەزرا دەچو، لە پىچەكەدا تووشى ھەمىد خۇشناوى دراوسى ھات. ھەندىكيان پاز و گلهيى لىك كرد:

– ئەم سال سالەكەي پشووكورت بوو، ئەو ھەندەي بەبەرە ھە نەبوو بەشى كىلان بكا.

– باو، تۆ زەويەكەت دوو گاسنە شۇ دەدەيە ھە، ئەمەش كارىكى ئاسان نىيە.

– كاكى برا، نامەوى تۆو كەم بەفیرۆ بچى. شۆو وەردانە ھەي چاك گاسنى رژدى دەوى، ھىلى قوولى دەوى، بەلام تۆ بۇ خۇشت لە كەلەكبازىي ئەو تەير و توو لە ھەنەتییانە بەئاگای، چاویان ھىند تیژە دەنكە مرۆر بەمرۆرىي خوی نابویرن.

– دوینى پاش نیو ھە شەوى نەختى باران بارى.

– دەبو قائىمتر بارىبا. ئىستا وا دەبىنى ئاسمان چ سامالیکە. پەلە ھەور مانا بەئاسمانە ھە نەماو، ئەو ھەموو ھەورەي دوینى شەوى چى لى ھات؟

جوامىر بەپىشتى نیو ھە ئاورپىكى پاشە ھەي دا و بۇ ئەو ھەي مانگا تەو ھەلەكە لە دواي بارگىرەكەي ژىرییە ھە، كە ھاوشانى ھىستەرەكەي خۇشناوى

دراوسې دەرڅيشت، بهلېز و خيړاتر پي هه لگري به ومحه ومحه كهوته دنده دان و هانه هانه ي.

- هينده زوري لي مهكه، ئاوسه.

- مانگي خوږه تي.

- دياره.

جوامير هور و هه لاي خه م و په ژاره پهنك و پووي تال و ترش كرد:

- له گوږه كه يه كي مرداره ووبووي ورك هاورپنيه كاني به ولواه چي ديكه ديني.

- ئه مه زور ناخوشه جوامير. ئه م مانگايه ئه م چنده ساله هه گوږه كه ي مرداره ووبووي يه ك له دوو يه ك ديني.

- باشه ئه مه چاره سه ريكي نيه؟

- پنيان گوتم، بې بهي تالخانه ي بهرم، بې شار، مه سه له كه له پزيشكي بهي تال راگه يينم، داواي ئه وه لي بكه م له بهي تالخانه بزي.

- جا، ريگه يه كي چاكيان بې كي شاوي. ئه مه ئاموژگاريه كي چاكه. به جي بيته.

- ئه و خوا ده كا بارانه كه دهباري، تووه كه دهشاريته وه. له په ك داكوتاني دنيايم، سي و دووي لي ناكه م، يه ك راست ده ييه م. بې بهي تالخانه ي ده به م. ئه ري لاي ئيوه چونه؟

- هه روه ك خوږه تي. كورگه ل پاره ي چاك بې كه س و كاريان دهنيرنه وه.

- ئيش و كار له شاره گه وره كان زوره.

- ته ناهت خو شم. خو توش ده زاني، من كورم نيه له شان كار كا. من خو شم ويستم بچم له وي كار بكه م.

- ئه م زه وييه له م رزقه كه مه به ولواه چي تر دده ا.

- مندا له كان گه وره ده بن.

- هېشتا زور وردن. ژنه که ی پېشووم مندالی نه بوو. ده سالی خشت چاوه روان بوو، هېچ. تاوه کو که نیشکه که ی وهاب قوماندانم هېتا. ئەمیان ژنیکې به بهر و شفته ژئ بوو. ئیستا سئ مندالی چکوله م لی هەن.

جوامیر له سەر بلینداییه کانی کیلگه دريژه بهرته سکه رهنگ قاوه ییه تیژکه یه وه سهیرتکی که ژه که ی کرد. زهوییه کویتستانییه که سه بهرته به وه که هه موو سالی ده چنډرا و پشووی نه ده درایی، ته واو له برشت که وتبوو، گوتی:

- ئەی دنگ و باسی ئەوهی ئەوئ چیه؟

خوشنواویش سهیرتکی ترۆپکی که ژه که ی کرد، روانی به و پروناکیی پوژه بهرزه له گهل کیلگه کاندای سه رتاکتیه تی. گوتی:

- ده لئین پاش نیوه روان به دیار ده که وئ.

- تق دیت؟

- من نه مدیت، به لام به و که سه ی خه بهری دامی پروا ده که م، ئەو دیویه تی جا چ بوو، وا پاش نیوه روانانیش به دیار که وت، زیانی چیه؟ ئەو خۆی بۆ شه و ده نیت هوه. ئای له و پاسه وانه به سامه. پاس له هه موو شتی ده کا له وئ.

جوامیر گوتی:

- گاسنه که سواوه، زهوی ره قه ن ئاسنی ئاساییش ده خوا. پئویستم به گاسنیکې تازه کووره ی تیژتر هیه.

- ئەی خو تق دوو جارت زهوییه که وهر دایه وه.

- دهمه وئ جاری سییه مییش زهوی تووتنه که وهر دهمه وه. ده لئیم به شکو له ژهنگ و نه خوشییه پار که ی پاگز که مه وه.

- تق زور ناچینی.

- نیو دۆنمیکې چاک له پینچ دۆنمی بئ سه روبه ر چاتره.

- ئەی دهر د و سه ریشه ی ئاو؟

- ئاوه رۆکه زور پرېووته وه، ته نکاو پکی پېدا دئ و چیی تر، به لام که لاسکه تووتن ده ست به فراژیبوون ده کا و هه لده دا، ئەویش پر ده بی. ئەمه

خووی کانیاوه‌کانه. ئاخر و ئۆخری هاوین دهمنه کزی، که زستان داهات به‌بفر و باران زیاد ده‌کهن و بۆ سالی دواپی دمه‌قنه‌وه.

خۆشناو گوتی:

– به‌خوات ده‌سپێرم. کارم هه‌یه، ده‌رۆم، دمه‌وێ هیندیکی دی تووتن بچینم، ده‌لێی چی؟

– چه‌ندت زه‌وی بۆ ته‌رخان کردوه؟

– دۆنم و نیوێ.

– نیو دۆنمی دیکه‌ی باویتیته‌ سه‌ر خراپ نییه، له‌وانه‌یه‌ نرخ‌ی داهاتی ئه‌مسال چا‌تر بێ.

جوامیر له‌ هه‌ستهره‌که‌ هاته‌ خوار، پیره‌ هه‌ستهر هه‌یز و گوری پاش حه‌سانه‌وه‌ی دوی شه‌ه‌وێ هه‌شتا تیدا مابوو، بردی، له‌ بناری نه‌شیه‌و چکۆله‌که‌ی به‌سته‌وه. پووشه‌که‌ی به‌شی رۆژیکی ده‌کرد. هه‌رچی مانگا‌که‌یش بوو هه‌وساره‌که‌ی گرت، قه‌یرێکی تی راما.

– ئه‌مه‌ چاتره، باش بوو ئه‌م په‌ته‌م دیته‌وه و هه‌وساره‌که‌م بۆ درێژتر کرد، تا ئێواره‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌وه‌ره‌ی بۆ ده‌خوێ. نامه‌وێ بکه‌ومه‌ هه‌له‌که‌ی دوی‌نیه‌وه.

کاتیکی له‌ به‌راییی کێلگه‌که‌وه، له‌سه‌ر قه‌مه‌ تاوێری دانیشته، راهاتنه، جگه‌ره‌یه‌کی پێ کرد، کێلگه‌ تووتنی وهرزی تازهی به‌بیره‌اته‌وه.

– دۆنمی بکێلم زۆره، ئه‌و به‌شه‌ زه‌وییه‌ی بۆ تووتنم گله‌داهه‌ته‌وه به‌که‌لک نایه، زه‌وی لیره، هه‌مووی درشت و کێوییه‌یه‌ هه‌له‌که‌وتوون، چونکه‌ خا‌که‌که‌ی سه‌ره‌له‌به‌ر له‌و کێوه‌ تاریکه‌ ره‌نگ و روو گرژه‌وه‌ داشۆریه‌ته‌ خوارێ. با هه‌ر به‌نیوه‌ دۆنمێکه‌وه‌ تێوه‌ گلێم، چ ده‌که‌ی ئه‌وه‌ی که‌لکی تووتن لێچاندنی پێوه‌ هه‌بێ هه‌ر ئه‌وه‌ ماوه‌ته‌وه.

جوامیر سه‌ری به‌لووتی به‌رزیه‌که‌وه‌ به‌ره‌و که‌ژه‌که‌ هه‌لبێری، بلن‌داییی گۆپ‌خانه‌ به‌سامه‌که‌ی به‌ر ده‌رکی ئه‌شکه‌وته‌که‌ی دیت.

– ناشی ئه‌مه‌ گۆپ‌خانه‌ بێ، تا ئێستا که‌س دوو‌پێ نه‌هاوێشتووه‌ته‌ سه‌ر

ئەو دوندە. كەس بىستىكى لى داگىر نەكردووه، بەلام ترس، ئەمنىش وەك خەلگى تر دەترسم. دەنا بى سى و دوو لىي بەسەردەكەوتم. بەر لە چەند سالى ئەو دوندە بۆ ھەموو كەسى چوونىك بوو، بەلام ئىستا خىو كە بوو بەپاسەوانى ئەوئ و بۆ خۆى داگىرى كردووه. چ دەلىي خىو، باشە خىو ئەم ھەموو دوندە پان و بەرىنەى بۆ چىيە؟ چ پىداوئىستىيەكى پىيە؟ كەواتا ئەم خەلكە بەخەيال ئەم خىو پان دروست كردووه.

ھەر وەك خووى پىو گرتىو، چاللىكى لەبەر پىدا ھەلگەند، وىستى بەدلى خۆى قوولئ بكا. ئەوجا جگەرەكەى كوژاندەوھ و قونكەكەى تى ھاوئىشت و بەخۆل پرى كردوھ. لە پاشان كە راست بووھ، لە سىبەندە و كلۆترا ھەستى بەبرىسكەى ئازارئ كرد، گوتى: «مادامىكى ھەر نىوھ دۆنمى بچىنم بۆچى زەوىيەكە سەرلەنوئ دىراو نەدەمەوھ. خۆ دەتوانم بۆ ئەوھندە زەوىيە بەرتەسكە شوورە بەردئ لە پان لىژاىيەكەوھ ھەلچنم و بەرى بەباران داشۆرانى خاكە بەكەلگەكەى پى بگرم. چاكە كارەكە ھىند زەحمەت نىيە. دەمپەرئ بىكەم». دەستى بەبەرد و خىرك كۆكردنەوھ كرد و بەكاوھخۆ بەوشكە كەلەك شوورەيەكى نزمى ھەلچنى. نەيدەوىست خاكە زەوىيەكەى بۆ تووتن چاندنى تەرخان كردبوو، بەدەم سىلاو و بارانەوھ داخوئىتە خوارئ، لە پرىكدا ھەستى بەتۆقىنئ كرد، وەك بلىي يەكئ شەپلەيەكى وەك شەقازىلەى لە پشتى مىلى سەرھاند، ئاورى دايەوھ چىي نەدەت. بەلام دامركانەوھى پۆژ وای لى كرد، لەناكاو چەند دلۆپە بارانىكى درشت درشت بىيىنئ و قىرئوھ و ھەلھەلە لىدانىكى بەر گوتئ كەوت، ھەرايان بۆ باران بارىن دەكىشا و شەمەكيان خردەكردوھ، بەرەو ئاوايى بگەپىنەوھ.

جوامىر چوو، ھەوسارى مانگا بارگرانەكەى كردوھ و سوارى ھىستەرەكە بوو. ھىستەرەكە ئەو پۆژە لە ھاتنە سەرمەزرا و لەوھرائى بەيانىيان بەولاولە چى دىي نەكردبوو.

لە گەرانەوھدا بارانەكە بەتاوتر دەبارى، بارانىكى كلاوبەسەرى شەستە و رەھىلە بوو، كە بەردەم و چاوى پىاو دەكەوت ھەر دەتگوت شەپلە و

شەقازیلەى ساردە، ئا ۱۱۱۱. كەوابوو ئەوھى بەپشتى ملیدا كېشام باران بوو. باران، شتېكى تر نەبوو.

دەنى ھىستەرەكەى دا خىراتر برۈا، بى سوود بوو، ھىستەرەكە زۆر بەتەنگ رۆحى خۆيەوھ بوو. دەيزانى بەھەر ھەلخلىسكانى لەوانە بوو دەستېكى يا پاشوويكى بشكى و ژيانى بېرېتەوھ و دوايىي بى. بەلام مانگاگە لەبەر قورس و گرانى و سم بلاوى لە ھەلخلىسكان بەدوور بوو.

كاتىكى گەيشتە بەرايىي لىژايىيە تاوئىرەكەى بەرەو ئاوايى و زنجەكان، ئاورپىكى پاشەوھى دا، تەماشاي كرد ھاوړپيەكانىشى وا خەريكن دەگەرپنەوھ و سەر و پۆتەلاكيان تەر بووھ.

بەتوورەيىيەكەوھ ھاواری كرد:

– كورە ھۆ گەمژە و گەلۆرانی گوند وريا بن. خۆ لەم بارانە بپارێزن، خۆ تەنيا شەوئ، بى پشوو ببارئ، لىمشت و سىلاوى لووتكە و دوندى كۆ و كۆساران بەجاری پراتان دەمالئ.

پېم گوتن، ئەگەر ئاووړكە پانتەر نەكەوھ، جۆمالئكى چاكى نەكەن دەبن بەژىر لافاو و لەھيىەوھ و نوqm دەبن، كەس گوئى نەدامئ، ئەمشەوھكە، يا سارەشەو ھەريينا لافاو راى مالين. بەلام كە زانىي باران، تنۆكى چيىە، لەسەر كەژەكە نەبارىبوو و بۆ ئەوھى تۆوى بە شۆمەوھ وەرکراو بشاريتەوھ و بۆ خولى تازەى ژيان گيانيان بەبەردا بكا، گالتەيەك بوو لەگەل گوند و زەوى و زارى بى پېز و كەم برشتدا كردى.

ئامىنە:

– تۆ زۆر تەر بووئ باوھ. وەرە ژوورەوھ، لاى ئاگرەكەوھ. جلە وشكەكانت لەبەر كە، خۆت پۆشتەوھكە، دانىشە، چايەكى زۆر بەتامم بۆ دەم كردووى. ئامىنە گوئى:

– دەلئى كارئكى تازەت كردووه، باوھ زۆر ماندووى؟

– ھيچم نەكردووه، ئەو سەر مەزرايە پئويستى بەھيچ كارئ نىيە، ھەروا

راها تووین، هه‌روا له خۆرایى بۆ ئه‌وێ ده‌چین. له بێ کارى و خۆلستنه‌وه چاتره. داوى بێ کارى چى لێ شین نابێ.

کلاشه‌کانى له‌به‌ر ده‌رکه له پێ داکه‌ند و پێشمه‌ی هێستره‌که‌ی دا به‌ده‌ست شه‌رمینی کێژیه‌وه و داخلیسکایه ناو زنجه‌که‌وه. هه‌رچى مانگا‌که‌یش بوو هه‌وساره درێژه پێخاوییه‌که‌ی په‌لکێش کرد و به‌ته‌نیا به‌ره‌و گه‌وره‌که‌ داى کێشا. جوامێر دایه‌ بۆله و له‌حنه‌ت باراندن.

– ئاواى و لا‌فاو رای ده‌مالێ، به‌ژێر سیلاوه‌وه ده‌بێ.

ئهم سوێله سوێلێ من نه‌وێ ئه‌گه‌ره‌که وه‌هناى که‌سه‌وه بچم. ئاوه‌رۆکه به‌رگه‌ی سیلاوى ئهم هه‌موو بارانه‌ی ئه‌مشه‌وه‌که ناگرێ.

به‌لام که بارانه‌که لێی کرده‌وه و هه‌ور و هه‌لا به‌ده‌م باى تیز و تووره‌وه هه‌لی پریواند و په‌وییه‌وه، ناھومێد بوو. له پاشان زۆرى نه‌خایاند مانگ هه‌لات و گه‌واله هه‌ورێ به‌ده‌م باوه هه‌لده‌هات و ناو به‌ناو به‌رى لێ ده‌گرت.

– مادامێکى باران لێی کرده‌وه باوه،

– ئه‌وه ده‌لێی مه‌ترسى له سیلاو ناگرێ؟

– جا بۆ ده‌بێ سیلاوى ئه‌مسال توند و تیژتر بێ؟

– نازانم، به‌لام من له‌وه دلنایام کاتیکى خه‌به‌رم دانێ هه‌ستیان به‌مه‌ترسى و دووبه‌ختی کردبا، کاتیکى پێم گوتن ئاوه‌رۆکه ده‌ردن و جو‌مالی که‌ن، با به‌شى هه‌موو لا‌فاوه‌که بکا، په‌نگه له بۆرانیکی که‌ دێ، په‌زگاریان بوايه.

ئامینه بۆ ئه‌وه‌ی ئازارى دلێ باوکی نه‌دا له ژێره‌وه دایه‌ پرمه‌ی پێکه‌نین، شه‌رمین تێ گه‌یشته به‌چى پێکه‌نى.

هه‌ردووکیان ته‌وسیان به‌پێشبینی باوکه پیره‌که‌یان هات که پێشبینی خه‌ون و خه‌یالێکی ده‌کرد له پروودان به‌ده‌ر بوو و به‌ده‌م ترس و سامه‌وه ده‌که‌وته و پێنه‌کردن.

هه‌رچى جوامێر بوو پاش ئه‌وه‌ی که جله وشکه‌کانى له‌به‌ر کرد و دووه‌م پیاله‌ی چای خواره‌وه هه‌ستى به‌که‌رمبوونه‌وه کرد.

له ژیر ئاسمانیکی گرژ و مۆندا، ناویه ناو به لاسامه و لیژمه وه، ژانی هاتی. شهرمین راپه‌ری باوکی وه‌خه‌به‌ر هیتنا. جوامیریش، وه‌ک خه‌لکه‌که، ئه‌ویش وازی له‌چوونه مه‌زرا هیتنا بوو، مه‌زرا هیچی وای تیدا نه‌مابوو پتویستی به‌کار بی. دایکه له‌پیش ئه‌ودا به‌خه‌به‌ر هات، گوتی:

– جوامیر، هه‌سته. شهرمین ده‌لی، ژانی هاتوویتی، جوامیر چاوی هه‌لینا، ته‌واشای کرد، شهرمین به‌به‌ژنه باریکه‌که‌ی و قژه سوور کاله‌که‌یه‌وه، که له‌به‌ر رووناکیی چراکه‌ی، خۆی هه‌لی کردبوو و ده‌بریا‌یه‌وه، راپه‌ستابوو و هه‌راسانییه‌کی بی سه‌ر و شوین له‌ ناو چاویدا په‌پکه‌ی خواردبوو، دژمن وه‌جه‌سته‌ی نه‌وی.

– تۆ بلیی راست بی؟

– قۆره‌قۆری به‌خه‌به‌ری هیتنا، ئه‌وه چۆن له‌پیش ئیمه‌وه به‌خه‌به‌ر نه‌هاتی؟ جاران خه‌وت ئه‌وه‌نده سووک بوو، له‌گه‌ل ترپه‌ی پتدا به‌خه‌به‌ر ده‌هاتی.

– که‌واتا برۆ ئاوی که‌رمم فریاخه، له‌وانه‌یه پتویستمان بی. باشه‌ بۆ وه‌سه‌ر هینه‌که‌ی،

ژنه له‌ش به‌بارکه هه‌لی دایه:

– ئه‌ری ده‌ به‌سه به‌دبینی حا، مالتان نه‌شیوی، له‌وانه‌یه گۆره‌که‌که‌ی ئه‌م جاره‌مان خوا بۆی نووسی بی، بمینی و نه‌مری، لای خوا چیه‌؟

– ئه‌ی ئه‌گه‌ر مرد؟

که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه، خۆی وه‌لامی خۆی دایه‌وه، گوتی:

– ئه‌و ساکه‌یه‌که‌راست بۆ لای قه‌ساو.

– به‌لام له‌ بیرت نه‌چی مانگا‌که‌مان زۆر به‌شیره، ئه‌مه به‌دنه‌کی و

سپله‌یییه، هه‌ر ته‌نیا بیرکردنه‌وه‌ی پرووت له‌مه‌ ئه‌وه ده‌گه‌یی‌نێ که هیچ شتی به‌لای تۆوه‌ نرخی نییه.

جوامێر تیلاییی چاویکی به‌سه‌رزهنشته‌وه له شه‌رمین گرت، ئیتر وه‌ک هه‌موو جارێ که توو‌ره ده‌بوو، سه‌رکۆنه‌کردن و جنیو بارانکردنی به‌دوودا نه‌هات. دووباره گوتی:

– ده‌برۆ ده‌ی، ئاوه گه‌رمه‌که ئاماده که. چرایه‌که باش ده‌سووتی له پشتیره‌که؟

ئامینه به‌ترس و له‌رزه‌وه چووه ناو زنجه‌که‌وه.

– شه‌رمین خیراکه، رای په‌ڕینه، زوکه.

– ئه‌وه له چی زراوت تۆقیوه؟ ده‌ بلی. له چی تۆقیوی ئامینه؟

– هێستهره‌که، هێستهره‌که له ترسان ئارامی لی هه‌لگیراوه. هه‌روا به‌دهوری خۆیدا ده‌خولیته‌وه و و‌رینه ده‌کا، ده‌لێی ژانی مانگا که ته‌نیو‌یتیه‌وه ئه‌ویش. باوکه گوتی:

– چاکه، وا ئه‌م هێستهر ترسنۆکه پاده‌گیزمه‌ ده‌ری.

با جینگه‌که بۆ مانگایه‌که په‌حه‌ت بی. هه‌ی له‌و هێستهره گه‌وجه له چی تۆقیوه؟ قابيله ئه‌و گوێره‌که‌ی مردووی بی. ژنه نه‌خۆشه‌که هاواری کرد:

– تۆ ئه‌و هه‌قه‌ی له‌سه‌رته ئه‌گه‌ر ئه‌م به‌دبینیه‌ی له‌ که‌له‌ی داوی، لی‌مانی دوور نه‌خه‌یه‌وه.

جوامێر کلاشه‌کانی بی گۆرییه له‌پێ کرد. له‌ بیرى چوویوو. نه‌یده‌زانى گۆرییه‌کانی ئیواره، له‌ کوێ دانابوو.

به‌سه‌ستییه‌که‌وه، چووه‌ ده‌ری، رووی له‌ ئاسمان کرد، گوتی:

– ئه‌مشه‌و به‌ری ئاسمان زۆر تال و تاریکه.

– دوو سه‌عاتی پیک باران بارى.

– دوو سه‌عات؟

- بگره پتریش.

جوامیر سهریکی لای چهپهوهی کرد، بزانی کیوهکه چیی لییه، له تۆپهله
رهباییهکه که له شهویکی ئهنگوست له چاودا دهبنرئ چیی تری نه دیت، له
پاشان رووی کرده گهرهکه و هیستره زراوتوقیهکهی راکیشا، دیاربوو
نهختی هیمن بوووهوه رای کیشا، بردیه دهري و جله شرهکهی بهسهر
پشتیدا دا و له ههوشه بهره لای کرد: «خوی کوئی پی خوش بوو با لهوی
بچهوختهوه».

- هیچ نیشانهی ژان گرتنی پیوه دیار نییه.

- ئهی بۆچی وا بهئازارهوه دهتلێتهوه.

جوامیر وهرسوورایهوه، سهریکی بن کلکی کرد تهپوو، گوتی:

- ئهري، زۆر نابا، ههر تۆزیکي تر دهیپی. شهرمین بهتاسه و سامهوه
قرویاندی:

- گۆلک؟ ئهوه سهریهتی باوه.

جوامیر دانهوییهوه، له گویرهکه رهشبهلهکهکه نهوی رای کیشا، توورهکه
گهرم و گویرهکهی سهریهوه، گوتی:

- بترهژم، جا بزانه چۆن که لیکي لی دهردهچی، گهره بی بۆ جووت لهبار
دهبی. مانگا که بهکهساسییهوه ئاوریکي پاشهوهی دایهوه و قۆراندی، دهتگوت
شین دهکا. گویرهکهکه دوو جار جوولایهوه، بهسهر پیوه بههستی نهیتوانی،
سیتهم جار بهپیوه راوهستا و یهک دوو جار چوار پهلی لهرزى، کهوت. ئیتر
بهسهر پی نهکهوتهوه.

شهرمین دایه شین و گرین:

- گویرهکهکه باوه؟ مردار بووهوه. ژنه نهخۆشهکه دهنگی بهحال هات:

- گویرهکهکه باوه؟ مردار بووهوه. ژنه نهخۆشهکه بهتهکییهوه بی، لی
گهرین، با نهختی بیباپی و ههست بهدایک و فرزندى بکا دلپهقیه.

- ههر ئهوهندهمان بهخت لییه ئافرهت، کی دلپهقی لهگهڵ مانگادا کردوه؟

شەرمین کچم، ئاگایەکت لە دایکت بێ. با گەرەکیشت تا سبەینێ گەرم و گور دابی.

– ئاگرەکه بێ سووتەنی ناکەم.

جوامێر چوووە دەری، دەستی شوشت، سەیرێکی ئاسمانی کرد و هەروا لەبەر خۆیەوه دایە بۆلە و خوتە:

– بای وەشت ئەم هەورانه بۆ کوێ رادەمالی؟ بۆچی زەوی و زار تێراو بوو وا بار و بنەیان پێ دەپێچیتەوه؟

ئامینە لە نزیک جێی ژنە نەخۆشەکهوه راکشابوو، هاواری کرد:

– ئەی چۆن باوه؟ ئەدی بەدریژایی دوو حەوتوو نەباری هیچیش بەهیچ نەبوو.

جوامێر هەستی بەجۆرە هەست بەخۆداشکانەوهیەکی سارد و سپی کرد، چونکە نە لافاو هەستا و نە هیچ.

– دەزانم دەتەوێ چیم بەبیر بێنێهوه. دەزانم نە باران لە چیا باری و نە سیلاویش هەستا. بەراستی زۆر سەیره باران لە بلێنداوییان نەباری، رەنگە لەبەر ئەوه ببووی کە ئەمسال هەورەکه زۆر بەرز بوو.

– بێ بارانی سەر بلێنداوییان نوخشانە لێ ناکرێ. سەر کێوهکانیش شتی وایان لێهە پتووستی بەئاو هەبێ، دار و درمخت، کانی و کانیاو، باوه.

– ئامینە، تۆ کێژی چاکی، راستە تۆ لە فێرگە شتی تازه فێر دەبی، بەلام من زۆری لێ دەزانم. باوکم هەموو لێزانیهکی لەبارە ی بارانەوه فێر کردووم. من کە بەخەلکی ئاواویم دەگوت پتووستە ئاگاداری ئاوەرۆی لافاو بێن، بەراستم بوو. دەبوو ئاوەرۆکە جۆمالی کرێ، خاویێن کریتەوه.

ژنە ناساخەکه هەلی دایە، گوتی:

– زۆر بەی دۆستهکانت بەقسە ی وشک و رەق لەخۆزیز و زویر کرد، ئاوەرۆکە شێلە و لافاوکه بێلە، بێ بەلا بی، جوامێر تۆ لە زۆر شت نازانی، تۆ لەمەر لافاو نازانی، چی تێ ناکە ی. کاتیکی دی بۆ خۆی دەزانێ چۆن پێگە ی

خۆی دەبرئ و دەروا، بۆ خۆی دەزانئ چۆن ئاوەڕۆکە دادپۆ.

– ئا ئەمەیه گێلی و گەمژەیی، خۆ کەس نایەوئ لەو بگا لافاو کوێرە و پروو لە لێژایی دەکا. خەڵکە نازانن ئو بەرایییە لە کەژەکەو بەسەر گونددا دەروانئ خۆلە و لافاو پروو لە کەند و لەند دەکا.

شەرمین بەهەلچوونەو، گوئی:

– چارەنووس چۆنە بام وابئ. ئیمەمانان لەو بئ دەسلەتترین، شتیکی لە وزە و کێشماندا نەبئ بیگۆڕین، نەخوازا شتەکەیش لە ئاسمانەو چارەنووس بئ.

– ئامەنتوبیلا. بەلان،

پیرەمێردەکە بێدەنگییەکی هەلاوارد:

– گوێرەکە رەنگی چۆن بوو شەرمین؟

– رەشتیکی پەلە پەلە، سێپی رەشباو بوو، پتر بەلای رەشیدا دەروانی.

– هێندە گوێرەکە خواسایی گەورە دەبوو؟

– ناوەللا ئەمجارە زۆر رێوێلە و لاواز بوو. بەلام پێش ئەوێ چاو لێک نئ چەند جوان و ژیکەلە بوو، جا دەبئ سبەئ بینێژین؟ خۆ گوێرەکە یەکی بەکا ئاخراومان هەیه، گوێرەکە یارە! با بیایینئ.

– گوێرەکە یەکی ژیکەلە بوو. بۆ دەبوا پێش لەدایکبوون بمڕئ، باو؟

جوامێر تەماشایەکی ئامینەئ کەنیشکی کرد، گوئی:

– دەبئ خەریکی دەرز و دەوری خۆت بئ. دەبئ و دەبئ هەزار جار دەبئ ببئ بەفێرکار. لە دلێرقیی زەوی بڕستم لئ برا و وا پیری قەلەمئ ئەژنۆم دەشکینئ، یەکی لەم خێزانە بۆ دواڕۆژ ئامادە نەکرئ کەفەتەکاری سواری ملمان دەبئ.

ژنە نەخۆشەکە سەرێکی راوەشاند، گوئی: «خوا لە بەندە و ئەفراندەئ خۆی روو وەرناگێرئ. کابرا نەیویست دلئ ژنە بەقسەیی، بەئیشارەتئ بڕەنجینئ.

له وانه بوو ژن له بهر په ژاره‌ی نه‌خوښی به‌باریکي خراپیدای لیک دابایه‌وه، دلی بیتشی.

بق سبه‌ینې شهرمین لېی دا چوو له زه‌وییه‌کی نه‌رماندا چالیکي بق گویره‌که‌که هه‌لکه‌ند، پر به‌خوی و ناشتی و به‌خه‌مباریه‌وه گه‌رایه‌وه، هه‌ر ده‌تگوت جگه‌رگوښه‌یه‌کی مردوه.

کاتیکي شهرمین گه‌رایه‌وه ته‌ماشای کرد، باوکی له‌گه‌ل مانگا‌که‌دا خه‌ریکه. به‌روویکی خه‌مناکه‌وه لووتی به‌سه‌ر کابرا‌دا داژهن‌دبوو.

– من ئەم که‌له‌په‌قییه چاره‌سه‌ر ده‌که‌م، ئەم مانگایه شیره‌که‌ی هه‌روا له گوانیدا بیل‌یتته‌وه خوی ده‌کوژی، ده‌بی بدوشری. ئەم مانگا گه‌مزه‌یه ده‌بی بدوشری. نه‌ک له‌بهر ئیمه، له‌بهر خوت.

شهرمین له‌سه‌ر کومه‌له‌پووشه‌که سمکولی ده‌کرد، گوتی:

– لېی گه‌ړی باوه. ئەنگوسته‌کانت زور زبرن. لېی گه‌ړی، من له تو به‌به‌میترم له‌گه‌لی. تو بری، به‌سیوه بق خوت باوه.

هه‌ور و هه‌لای لیک دوور لیک دوور به‌ری ئاسمانی نه‌نی. ئەمه‌یش شتیکی خواسایی بوو. وهرز وهرزی بارانی پاش په‌له‌بوو، باریبا، نه‌باریبا، بارانی پی‌شوو ره‌گی به‌توو داکوتابوو، بنجی به‌ستبوو.

جوامیر له دلی خویدا گوتی:

– ده‌بی سبه‌ینې بچم بق کی‌لکه، هه‌ر هی‌ستره‌که ده‌به‌م، سواری ده‌بم، ده‌ړوم، پی‌ویست نا‌کا مانگایه‌که‌ش به‌رم، کو‌ستکه‌وته‌یه. جه‌رگسو‌وتاوه. هه‌ر هه‌وتوویه‌که، له ببری ده‌جیتته‌وه. پاشانه‌کونی به‌خو دیتته‌وه. چ ده‌لئی، ئەمه‌یه ره‌وشتی رۆژگار، ئەمه‌یه ره‌فتاری ژبان، ئیمه خو‌شمان و ره‌شه ولا‌خیش و هه‌رچی هه‌یه و نییه بق ئەوه ده‌ژین، وهرگرین و به‌خشین. ره‌نگه ئەمانه‌م پی‌ خوش نه‌بن، چونکه له‌وه‌ندی ده‌یده‌ین که‌متر وهرده‌گرین، جا ئەمه چ ره‌وای هه‌قه. ئەی دل‌ره‌قی و نار‌ه‌وایی چۆن ده‌بی. به‌لام پی‌او به‌چ روویکه‌وه ده‌توانی نار‌ه‌زایی ده‌ربری. نار‌ه‌زایی له‌کی ده‌ربری و لای کی؟ له پاشان وای زانی

كفرى كردوه، له قسهكهى پهژيوان بووهوه و تۆبه و ئستهغفارېكى كرد،
ئەنجا بهخەم و پهژاره و تهنيابيهكى زۆرهوه حەوشەى بهجى هتشت، چوو بۆ
كن دۆستىكى، دىمگۆيهكى تازهى لهمهپ خيوى كيوه بۆرهوه جاپ دابوو.
ئەم دۆسته لهوانه نيه درۆ و دهلهسه ههلبهستى. ئەگەر ئەو گيرابيتيهوه
مهسهلهكه راست و دروسته.

جوامير چوو بۆ زنجهكهى پيرۆتى دۆستى. زنجهكه بهسەر قەمه تاويزىكى
زهقى تيزهوه بوو، دهپروانييه شيوهكه، تهماشاي كرد، پرە له خەلك، جمەى
دى.

كابرأى دۆستى پاش خيراتنېكى گهرم و گوپ، گوتى.

– جوامير دهزانم تۆش هەر بۆ سەر و سۆراخى ئەوه هاتووى، ده وهره وهره
لهوێوه دانېشه.

دوو زهلام جوولهيهكيان كرد و بهيهكهوه نووسان، جوامير بۆن و بهرامەى
تووتنى بۆندارى ههلبژاردەى وهرزيرانى بهلووتدا چوو، زۆرى نهبرد پيالەى
چاى خەست و كلۆ شهكرىكى له پيشه خۆى ديت.

كلۆ شهكرهكهى خسته زارپهوه، يهك دوو جارى خلماندهوه، ئەنجا فريكى
له چاكه دا، يهكسەر نيشانهى تهمرهوينهوه له رەنگ و پرويدا، كه تۆزى
لهمهوپيش گرژ و لايىبهك دای گرتبوو، بهديار كهوت.

ميردمندالهكه پيالە بهتالهكهى گهپاندهوه.

جوامير گوتى:

– هەز دهكەم، دىمگۆيهكه له زارى خۆتهوه ببويه.

– دىمگۆى چى جوامير، دىمگۆ نيه. تۆ چۆن دهبينم ئەويشم بهو
ئاشكراييه ديت.

– پرووت و قووتيش بوو. وايان گوت.

– نهخير نه پرووت بوو و نه هيچ، نه برينيش بههيچ كوتيهكى لهشييهوه
ههيه و نه هيچ، تا دەست ههلبېرى كهلهگهت بوو. شمهكى وهك مهمانانىشى

له بهر دا بوو. تهنيا كه په نه كه شړه كه ی نه بې، ئهوانی تری له هی خومان دهچوو.

جوامیر هه لى دایى:

جا تۆ چۆن وا لهم دوروه بهم وردییه ت بهدى کرد؟ ئه و له وسهر لووتکيه و تۆ له خوارى، ئه مه چهندى به چهنده؟

- له سهر لووتکيه كه نه بوو، لووتکيه كه به جى هشتبوو.

- چۆن؟

- كه ليم نزيك بووه دهسته وسينه سهرم بۆ دانه واند و سلاوم لى کرد. تا بفهرمووى سهرگران و بهويقار بوو. نيشانهى هيچ جوړه شتيكى، لهوى ترستؤكان به ملياندا بريوه، پتوه ديار نه بوو. سلاوه كهى وه لام دامه وه و به دار ئاساكهى دهستى ديارديى بۆ رۆژه لات دهکرد.

- ديارى بۆ رۆژه لات دهکرد، ده بى ئه وى بۆ چى كړبى؟

- ويستى تيم گه ينى كؤچى له بهره و دروا، ديارديى بۆ دوور كړد. بۆ رۆژه لاتى كيوه كه.

- يانى چى؟

- يانى چى؟ هه يه نه زانئ يانى چى؟ خيوه كه به وپه رى هيمنى و بى نه فسييه وه ديارديى بۆ ئه و پروكاره كړد بوى دهچى.

هرچييه ك بى ئه وه فالكي خراب نه بوو بۆ كي لگه كانمان. دهرده تووتنه كهى سالى پار به سهرمان هات گونا هى ئه وى تيدا نه بوو، تووتنه كه هر به شه تللى ئه و دهردهى گرت.

- ئاوا وايى كؤچى كړد.

- ئه ي چۆن، ئه رى ولا كؤچيشى كړد و به مالوايى و دوعاخوازيشه وه. وا منيش مالواييه كه يتان راده گه ينىمى.

جوامير به دلخوشييه وه گوتى:

– ئه گەر راسته، با بچين ديدەنييه كى بكەين، ديدەنييه كى ئو سەرى
تروپكى كىتوھ بۆر بكەين، ئو جىيى زاركى ئەشكەوتەكە و تاتە مەپمەپە
شىنباوھەكە سەر گلۆكەكى لىيە.

يەككى تى ھەلچوو، گوتى:

– واتا خىوھەكە لەو سەر كەژە بوو و ئەمە سوور راست بوو.

– دەبىي وابى، مادامىكى من بەچاوى خۆم دىتم دەروا، ھەرچى بەسەر
چياكەوتنەكەشە ئوھە بۆ خۆم زۆرم ھەزلىيە و كىي دىشمان لەگەلدا دى؟
كەس وەلامى ئو خولكەردنەي نەدايەوھە. ھىشتا ترس بەقەلاندۆشكانى
ھەمووانەوھە بوو.

كابرا گوتى:

– كەواتا جوامىر، ھەر خۆم و خۆت، لە سبەينى زووتر نييە، وەسەر
دەكەوين.

مقۆمقۆ و دمگۆ و بانگەشە بەنىو ئاواييدا بلاو بووھە و ئەفسانەيەكى
تازەكوورەي ترى پىتوھ پىچرا، چيە، دەلېن، جوامىر و دەستەپراكەي بەسەر
چياي دەكەون و بەتەمان بچنە بەر مەيدانى خىوھەكە و وەدەرى نېن، ئىدى ھەتا
ھەتايە چاوى بەم دەوروبەرە نەكەويتەوھە.

جوامىر ھىندەي نەمابوو بگا تە ديوى زنجەكەي لاي خۆيان، تەماشاي كرد،
شەش چاو بەتوورەيىيەوھە ئالْقەيان داوھە.

ھەرسىپكەيان لەو ژوورە بوون كە دايكە نەخۆشەكەي لى كەوتىبوو، ھەوليان
دەدا خاوى كەنەوھە.

– ئوھە چيە؟ مانگا كەش مرد.

– كار لە مانگا مردنى زۆر كەوورە و بەرەژوورترە جوامىر.

ژنە ناساخەكە دەنگى پىر بوو لە توورەيىيەك كە ھىزى ترسكى بەترەف
پالى پىتو دىنا.

- من له هیچ ناگه، ئهوه بۆچی هه موو وا هه ره که چاویکتان لی کردووم به سی چاو و سهروچاوم ئاگر باران دهکهن؟

پتلاوهکانی داکهه، چوو له سهه جیگه که ی پراکشا.

- به چ هه قی که وه ئه مه ده که ی، کۆ وه سهه ئه م که لکه له یه ی خستی، پیا وه که.

جوامیر لاقی راستی هه لکیشا و نووشتان دییه وه، گوئی:

- تۆ ناگه، جارێ هیشتا له هیچ نه گه یشتووم.

شه رمین زۆر به شپه ره ییه وه گوئی:

- بۆ پیاویکی وه ک تۆ و یه کیکێ هاوته مه نی خۆت چۆن ده کرێ به گژ خێوی کێ وه که دا چی، له چیا ی ده ره پێن؟

- کۆ گوئی؟ من ئیستا له کن پیرۆتی دۆستم ده گه رێمه وه، چما ئه و پیاوه پێتان وایه چۆنه؟ پیرۆتی وریا و دریا و ئازا.

- له زنجه که ی ئه وه وه خه بهر بلاو بووه وه. ناویه ناو هێندێ دانایش وریایی و دانایی خۆیان ون ده که ن. نه که ی به سهه چیا که ی، باوه نه که ی، که س ناتوانی خێو به زینێ. ئه گه ره هه ره له سهه ی سووری به لانی که م، به ئاو هن شیواوی له وێ ده گه رێیه وه ها، ئه قلیت تیک ده چی.

- من پێم گوئی؟ پێم گوئی خێوه که که ژه که ی به جی هیشته؟ پیرۆت به چاوی خۆی دیویه، سهه ی بۆ نه وی کردووه، ما لاوایی لی کردووه، خێوه که رۆیشت، رۆوی له خۆ ره لات کرد، به دار ئاسا که ی دهستی دیاردیی بۆ ئه و پوو کاره کردووه بۆی چوو. خێو بۆ خۆی رۆیشت، که س ده ری نه کرد.

- ئه مه راستیه که ی نییه. تۆیش وه ک مام پیرۆت زۆرت پک له خێوه که یه، هێنده ی لی هه راسان بوون تا کارتان که یانده راده یه ک بیر له گژ راچوون و وه درنانی بکه نه وه.

- نه خێر، ئه مه راستیه که یه تی، شه رمین. ئه مه راستیه که یه تی و بۆ که م و کورتیش. ده بۆ به سهه لووت که ی چیا که وین، منیش و پیرۆتیش، پیرۆت پیاویکی ئازایه و هه رچییه کی ده یلی و دیویه راست ده کا، من له قسه کانم

دانیام و قهتی دهست به پرووه نانیتم، ئەمه دوا قسهی بنبرمه و نامهوی
برپاریکی دابیتم که له وهکیشیهکی تازهی تیدا بکهه. برپاری خۆم داوه و شان
به شانی پیروۆت به سهه لووتکهی چیا دهکهوین. له سبهینی زووتر نییه به سهه
دهکهوین. جا بۆ ئەوهی وچانی بدهم کهس نیگهرانم نهکا.

پیش ئەوهی پیلووی لیک بنی و سههردره ئەستورهکه به له شه لاوازهکی دا
بدا، گوئی:

– مانگا که حالی له چدایه شهرمین؟

– چاکه باوه. ئالفیکی زۆری خوارد و گوانیشی شیریکی زۆری دا.

– کهواتا که لۆره ناخریه کهی له کهلی شهیتان هاته خوار، دهیویست ئەو
هه موو شیره له گوانیدا رهق بی.

– ئەری وەللا باوه چاوی گهشایه وه، که دۆلکه ئاوه کهم بۆ برد، له من وابوو
به پیرمه وه دی و خیراتنم دهکا.

– دهئیر به سه، مادامیکی دهتهوی به سه سییه وه. بخه وه بۆ خۆت جوامیر، بۆ
ئەوهی ده پۆستی خپوهکه بی.

جوامیر پیتی ناخۆش نه بوو، به لام رووی به لای دیواره کهدا وه رگتیرا، ها مانا
گوئی بهو قسانه نادهم.

بۆ سبهینی ههتا وه کهی وهک پۆژانی به هار تا بلایی خوۆش بوو، بهری
ئاسمانی سامال و بی گهره، به هه وتووێک بهشی مانگی باران باریبوو،
ئێستاکه بی له بایهکی سارد که له پۆژاواوه هه لی کردبوو و هه ره شهی
به زستانیکی تووش دهکرد، چیی تر له نیشانهی زستانیکی دشوار
نه ده بیندرا.

جوامیر به رگه ئەستورهکانی له بهر کرد، گۆریهکی زێدهی له پی هه لکیشا،
لاپچینه ئەسکه رییه کۆنه کهی له پی کرد، به گۆرییه ئەستورهکانییه وه
به ره ههتی به پتووی چوو. شاله کهی توند توند له پشتی بهست. ئەنجا روانیه
تفهنگه کهی که له ژووره سه رییه وه هه لاواسرابوو، بلمه بلمیکی لیوه هات:

- ئېستاكانى تەواو لەبار و ھەموارە. تەھنگ يا داستانى ئازايەتى و گەپناسىيە، يا دىرۆكى ترسنۆكى و نامەردىيە. من باوكم وەك ھەموو ناوچەكە دەزانى، ئازا و كەلەمپەرد بوو و ئەم ئازايەتى و كەلەمپەردىيەم لەو ھەو ھەو ماوەتەو. وپراى ئەو ھى كە چاوتىژىيەكەم نەختى داوتىيە كزى، بەلام لەو ھەو دانيام كە ھەموو نيشانى دەپتكم.

ئافەرەتە دەردەدارە توورەكە بەديوى چەپدا وەرگەرپا، دەم و چاوى پكى لى دەبارى:

- كەواتا لەسەر ئەو سوورى بەسەر چيا كەوى و لەگەل خىوھەدا بەشەر بى جوامپەر؟

- بەللى بۆ ئەوى دەچم، لەگەل پىرۆتى دۆستەدا دەچم، ناشى ئازايەتى ئەم پياو ھەسەر استەت لەبەر كەردى. جا خۆ ئىمە بۆ ئەو ناچىن لەگەل خىوھەدا بەشەر بىين. بۆ ئەو دەچىن، بزاني پاستە كۆچى كەردو ھە. پىرۆت بەچارى خۆى دىويە رۆيشتو ھە. سالاوى لى كەردو ھە، مالاوايى لى كەردو ھە. بەدار ئاساكەى دياردى بۆ بەرەو رۆژاوا كەردو ھە. ئىستا سەلماندت؟ من دەزانم تۆ لە ترسان نايەسەلمىنى، ترسيش وەك ئازايەتى ئاكارىكە لە باو و باپىرانەو ھە بەجى دەمىنى. ناشكورى نەبى خۆ مالا باوانە زل و زەلامەكەت پياوچى ئازاي لى نەكەوتەو ھە.

شەرمىن گوپى لە ھەموو دەمەتەقى و مشتومرەكە بوو، ئىستا و ئەوسا تىبىنيەكى دەرنەبرى. دوپكە تا نيوەشەوئ، چەندى لەگەلدا كەرد و كەرد، نەيتوانى پەشىمانى كاتەو ھە. ئەو تا ئىستا ناچار مى بۆ باو ھى پىر خەواند.

تەھنگەكە بەديوارەكەو ھەلاواسرابوو، لە مېخەكەى كەردو ھە، گوپى:

- پەر، لەسەر پىيە. ھەر ئەو ھەندى پەنجە بەپەلەپىتكەكەيدا بنىم پەكيان لار دەپتەو ھە و لە خوینی خۆيدا دەگەوزى. يا روى لە سىنگى خۆم بەكم ھەموو شتى دەپتەو ھە.

- ئەرى دوپنى ئەو ھەندەت ئالف بەھىستەرەكە دا تىرى پى بخوا؟

شەرمىن شالىنەنەكى خورى شىنى بەسەر قژە خورمايىپەكەيدا دابوو،
بەسەر پاوەشاننەو گوتى:

– بەلئى و ورتهنەکردنى ئەو گەياندا ھامانا نەيتوانى لەو مەترسىيەى
پەژيوان کاتەو.

– ھەموو شتى ئامادە و تەيار بوو.

– لە زنجەكە بەدەرکەوت، پىشمەى ھىستەرەكەى کردەو، سواری بوو و دای
کىشا. زۆر نەرۆششت. بەسەر پشتى ھىستەرەكەو لولەى تەنگەكەى نەختى
بەلاریپەو روو ئاسمان گرتبوو. لە ناکاو تووشى ھەيت و ھووتى پیاو و ژن
و زارۆکان ھات، ورد و درشت بەچار دەورى پىرۆتى ھاوړیدا ئالڤەيان
بەستبوو و ئەویش وەك خۆى كۆك و تەيار بەسەر ئەسپە پەشكۆتەكەپەو
شنگلى لە خۆ دابوو و ئەفسانە تازەكوورەكە بیانگەى بۆ پەخسا، سەرلەنوئ
دەماودەم بكا و بەسەر زارانەو بەگەرئ.

– دوو كەس لەگەل خپوھەدا بەشەر دین و لەو سەر چیا بەدار و درەخت و
بەرەبوو قەوغاىەى دوور دەخەنەو.

– پیاوى گەرناس و ئازا بەسەر چیا دەكەون و لەگەل خپودا بەشەر دین.

– دەبوا وەرژىرەكانیش ھەر كەسە لای خۆپەو ئەمەى كردبا. خپوھە
دەستى بەھەرەشەكردن و ھەر و گىف کردو، گواپە ئەو جۆگەلە چكۆلانەى
لە كانىيەكانەو ئاويان پيدا دئ، دەگرئ و وشكاو بەمەزرا و كىلگەكانيان
دینى.

– ئازا و مەردانە بە پىرۆت.

– جوامپىر مەترسە، دوول مەبە، ھۆ بەنچىروانى ھەرە چاكى ئەو كپوھ
ناسراو.

كابراگەل ھەر لە خۆيانەو تەزووى فیز و شایى بەخۆبوونىكيان پيدا ھات.
ھەر لەو ریتگەى كىلگەپەو كە ھەموو جارئ پيدا دەرویشتن، بەرەو كپوھە
بەرئ كەوتن.

جوامیر پٽش ٺهوهی له چاو ون بڼی، هر که لای ناویرمهکان پټچیان کردهوه،
ئاوړتکی پاشهوهی دایهوه، قاقا دایه پټکه‌نین.

– به چی پټی دهکه‌نی جوامیر؟

– پټم وابوو هیندیکیان به‌پټیش بوايه، تا ویرومتر له دوومان دههاتن.

– له‌وه ترسان نه‌کو به‌تۆبزیان به‌رین. دیاره هیشتا خه‌لک ترس و بیمی له
خپوهکه، هرچند کۆچیشی کردوه، نه‌شکاوه.

دویکه به‌دریژایی شه‌وگار به‌گومانه‌وه تلامه‌وه و ټم دیو و ټی دیوم کرد.
تۆ له‌وه دلنباي خپوهکه کۆچی کردوه پیرۆت؟

– زۆریش، ټی لات وایه ټه‌ونده ټه‌م‌قم هه‌روا له خۆپایی مل له‌و
دوبه‌ختییه ده‌نیم و هه‌روا کویرانه به‌سهر که‌ژئ ده‌کوم خپو داگیری کردبڼی.
– له ماله‌وه زۆریان هه‌ول له‌گه‌لم دا ټم خپ‌ودیتنه به‌درۆ ب‌خه‌مه‌وه.
ده‌یانگوت پیاو له خه‌لوت و ته‌نیايدا خه‌يال له زۆر شت ده‌کاته‌وه. ده‌شئ.

– به‌ئڼی، ده‌شئ جوامیر، به‌لام من به‌راستمه و کاتیکي خپوه‌کیش کۆچی
کرد من ټاگادار بووم. خو هیچ نه‌بڼی تۆ بۆ خوت ده‌زانی من ترسنۆک نیم.
ترس خه‌يال پلاو به‌بنیاده‌م ده‌کا.

– راست ده‌وئ، ده‌بڼی تۆ له‌سهر هه‌ق بڼی.

پروانه جوامیر، بارانه‌که‌ی دوايی چیی له‌و زه‌وی و زاره کردوه؟

– دیتم دیتم چی رووی داوه. ټه‌وه هه‌موو سالی رووده‌دا، ټه‌و تۆوه‌ی
به‌دایکه زه‌ویانه‌وه ناچه‌سپین ورده سی‌لاو به‌رهو نشی‌وان رایان ده‌دن، له
خواری که‌له‌که ده‌بن، کپلگه تووتنه‌که‌ی منیش برئ له‌و تۆوه‌گه‌نمه‌ی تی
ده‌که‌وئ. ده‌بوو به‌ستیکی ترم له سه‌رووی کپلگه‌که‌وه هه‌لبه‌ستبا، به‌ری گرتبا.

– جا ئیستا؟

پیرۆت گوتی:

– ئیستایش ټه‌وه سه‌ر چیاکه‌یه، رۆژیش قه‌ت له‌م رۆژه خوشتر نابڼی.

– جا بهراستی پوڙيكي خوڙشه، پهله ههوريكي چكولهی ههور ئاسايی بهئاسمانهوه نبييه. تهنانهت زاركی ئهشكهوتهكيش.

– پرونك دياره، پرووهو پوڙه، بهم پوڙگار بهو بهر تيشكهوهيهتی، سوهای چاو دهبأ.

– ئای لهو ههموو بهروبووهی، خهلك لهو بن دارانهی دهيينهوه، ههر وا دهكهی بهروبووه. ئهی لهو ههموو دار و دهستهكه وشكهی بۆ دارهرا و پهريين و تهيمانمان پي دهوين.

پيرۆت مامزيهكي له ئهسپهكهوهی ژند و جلهوی بهرهو سهر چياكه بۆ شوږ كرد، قهيري كړوكپ، كشوماتی دای گرتن.

تاشه بهردی گهوره گهوره خوا بۆ خوئی دهزانی له چهند ههزار سالهوه بهدهم داخوران و دارووخانهوه لهسههرا غلۆر بوونهتهوه. له تارمايی زهلام و دهعبا و مهعبای سهير و سهمههه دهچوون، پياو پتكهينی پتيان دههات و ليتشيان دهترسا. هيسترهكه له پتچكهی تهسك و بزهری بهسهركهوتندا له ئهسپهكه بهگوي و توانتر بوو، بهلهد و شارهزاتر بوو. ههميشه ههر له پيش ئهسپهكهوه دهرويشت.

– له پتچكهكهی ترهوه. با پروبهپرووی زاركی ئهشكهوتهكه نهچين.

– بهلي بيرم لي كرووهتهوه. كاتيكي دي، له ئهشكهوتهكه بچيته ژوورهوه يهكراسهت بهرهو پرووی دين.

– پيم گوتي، رويشت. بۆ برواناكهی، ئيمه ههر بۆ لهوه بهسهه دهكهوين، بۆ لهوهی هيندهی تر دلنيابين. ويستم بهپشت لووتكهكه دا وهچهرخيমেوه، گوتم، بزائم چ دهبينم.

ههردوو زهلام له ولاخهكانيان پهلاويژي دوور كهوتنهوه، سهنگهريان كرت و ئهنگوست لهسهه پيتكهی تفهنگ.

ههر هيندهی چاترووكاندنيكيان مهگهر خوا بۆ خوئی بزانی، چون لي بهسههچوو، سهخت و ههستهه، مهگهر ههر لهوه كهسانه بيزانن كه بهسهريان

هاتوو. چەند هەناسەییەکی بەسام وەک تارمااییەکی سەرتاپا ڕەشایی بەر تریفەیی مانگەشەو.

سەرێ لە پشت گاشە بەردێکەو، کال و سپیواش بەدیارکەوت، جوامێر مچورکێکی بەلەشدا هات. نالەیی گوللەییەکی دووان نەبواوە جوولەیی نەدەکرد.

دەنگی بلێند بوو، لە زریکە دەچوو.

پیاوێکان پشووێک هەستیان ڕاگرت، قەدەرێ بێدەنگ بوون، سەیریان کرد، وا پێ دەچوو کە یەفخۆش بوون. هەر کە زریکە و قیزەکە نیشتهو هەردووکیان یەکراست هەلیان کوتایە سەر نیشانی تاین. بەلام چی ببین. لە پشت ئەو گابەردە زۆیەکی نزیک کەلەکە بەردە شاخاویەکی کە پێیان وا بوو گۆرخانە و مائی خێوێکە، خۆینی گەرم و گەش هێشتا پێچاوپێچ پێی دەکرد. کەلە سەرێکی زل بەسەر گابەردێکی زۆیەوێ و چۆراوێکی خۆین نەخشانووییە.

جوامێر هەلچوو:

– ئەمەت بۆ کرد پیرۆت خواکەیی نەتگرێ، تەماحت چوو بوو کەوڵەکەیی؟ بۆ ئێمە بۆ ڕاوی ئەم ورجە پیرە بەسەر چیا کەوتین؟ ئەمە ورجە و هیچی تر. جوامێر هەوڵی دا، پەنا گابەردێ بدۆزیتەو، کەلاکی ورجەکەیی بۆ پەلکێش کا، لە پاشان گوتی:

– ئا تۆیش دەستیکی بەهێ، زۆری دوور ناخەینەو، هەروا لەوێ، بەگەلا و چوکل و چێوی رزیو، دەیشارینەو. کارەکە بڕایەو، بەراستی زۆر گێل و گەمژە بووین.

– بۆچی گێل و گەمژە بووین، پیرۆت؟

– چونکە ترسنۆک و بوودەلە بووین. بەسەر چیا نەکەوتین، بزانی ئەم خێوێ چییە؟ تومەن خێوێکەیش لەم ورجە پیرە بەولاوێ چیی تر نەبوو.

جوامێر هەناسەییەکی دا، گوتی:

– کە ئاوەزپتەوی و ئازایەتی هەرتک لە پیاویدا کۆبوو، ئەو ئەوپەری

ژیری و کاملییه.

که لاکه‌کیان به بهرد و گه‌لا و چوکل و چټوی پزیو وه‌شټرد، که لی‌بوونه‌وه به‌فیزیکه‌وه راست بوونه‌وه، تا چاوی تیژ بریکا سه‌یریکی هه‌ره دوریان کرد.

– دوندی چیا زۆر چر و قه‌وغا‌تر بووه.

– به‌بار گوټزی لی هه‌لگره‌وه.

– ئەمه هه‌مووی ترس لیی قه‌ده‌غه کردبووین. کار له‌وه به‌سام و هه‌سته‌متر ده‌بی هه‌ره ئازای خه‌لکه‌که نه‌یه‌وی به‌سه‌ر لووتکه بکه‌وی. زه‌وییه‌کی قو‌رخ بوو، له خټو ترسان پاسه‌وانیی لی ده‌کرد. ئەوه‌تا ئەوه‌ی به‌چاوی خۆت دیتت، دیتت.

– به‌لام خۆ تۆیش زۆر جارت خټوه‌که دیتبوو، پیرو‌ت، هه‌ر خۆشت خه‌به‌ری کو‌چکردنیت بل‌او کرده‌وه.

– باشه ئەگه‌ر بل‌یم ئەو خه‌به‌ره خۆم هه‌لم به‌ستبوو، خۆ به‌چاو‌یکێ ترم سه‌یر ناکه‌ی؟ جوام‌یر ئەمه‌م به‌خه‌یا‌ل هه‌لبه‌ست، چه‌ند پو‌ژئی له‌مه‌وپ‌یش به‌سو‌ که‌وتم ئەو خټوه‌ی ده‌ماندیت خټو نه‌بوو. گوتم هه‌بی و نه‌بی، شت‌یکه ده‌جوول‌ینه‌وه یا پیا‌وا‌چاک‌یکێ گرده‌نشینه له‌و ئەشکه‌وته، یا گیانه‌به‌ریکه له گه‌له داب‌را‌وه و ئاوه‌کی که‌وتوووه، له‌م به‌گومان و به‌سو‌که‌وتنه‌دا چیم بو‌ نه‌مایه‌وه ئەوه نه‌بی کردم.

جوام‌یر ده‌سته به‌خو‌ین و خو‌ره کزربوو‌ه‌وه‌که‌ی به‌به‌رد‌یک‌ی زبر س‌رییه‌وه و دای ک‌یشا.

پیا‌وه‌کان ه‌یچیان سواری و‌لا‌خه‌کانیان نه‌بوون، هه‌رکه‌سه ج‌له‌وی و‌لا‌خی خۆی گرتبوو و وه‌دووی خۆی دابوو. به‌ب‌یده‌نگی و له‌سه‌رخۆ ه‌ردو‌و‌کیان پ‌یکه‌وه له ر‌استانه به‌رده‌لانه ته‌نگه‌به‌ره ر‌ژده‌که گه‌یشته‌نه کلکه‌ی که‌ژه‌که.

جوام‌یر پرس‌ی:

– باشه پرس‌یاری زۆر و زه‌وه‌نده‌ی ئا‌وایی به چی بده‌ینه‌وه؟

– چاتر ئەوه‌یه یه‌ک‌یک‌مان قسه‌ بکا و ئەوی ترمان شایه‌تی‌یی بو‌ بدا،

حه کایه ته که ییش له جارئ زیاتر نه گتړپینه وه.

– ئه مه له هه مووی چاتره. جا له بهر ئه وهی تۆ له من زۆرتر ده زانی و له من به شان و شکوتی تۆ ده که وییه قسان، بۆ شایهت و دهست به سنگدانان نه بئ متعق ناکه م.

– یا بۆ به بیر هینانه وهی ورده شتیك، خۆم لیت ده پرسم.

– وهی به سه رچاو، هه رتۆ و ئه مه؟ جله وی ئه سپه کهت بۆ به ره لّا کرد پیرۆت تا جاريکی تری ده گه یی به هیلاک ده چی، تۆش وهک من به مشوور به، گیانه بهر به دوا ی هه وهس و ئاره زووی خۆیان ده که ون.

– من ئه سپی خۆم ده ناسم، زۆر هوگر و رامه، بستیکم لی دور ناکه ویته وه. نامه خوا له جوانی ئه م ناوه، ئه فسانه که ی تیدا مرد براه وه.

– باوه ناکه م بمري پیرۆت. ئه و شتانه ی زۆر ده ژین وه ختیکی زۆریان بۆ له بیر چوونه وه ده وئ.

– ده زانم، به لّام چاترین شتیکی کردمان ئه وه بوو، ئه م ئه فسانه یه مان له بنه رهندا رووخاند، ئه و دووا که ی، رۆژگار زامنیتی. له پيشان ئازا و که له میردان به سه ر چیا ده که ون، ئه نجا، به ره به ره، نه خپو ده مینئ و نه شوین و شوینه واری، خانه خوئی چیاکان ده ست هه موو خه لک و خوا ی ئه م گونده زۆر و زه وهنده پرش و بلا وه ده که ویته وه.

– به لّی، له وانه یه ئه مه به دی بی، به لّام وهختی ده وئ. کئ نالئ ئه فسانه یه کی تریش له مه ر چیا ناکه ویته وه و هه ر له سه ر ره گ و ریشه ی ئه فسانه ی خپوه که هه لّناداته وه. ئه دی وه نییه پیرۆت؟

– له وانه یه هه لّباداته وه. زۆرمان له باو و باپیرانمان بیستوه، کوا چییان لی هات؟

– هه ر سه رده مه و،

– به لّی ده بی ئه فسانه په یدایی بۆ وهخت کوشتن.

جوامیر سووک راست بووه وه، چاوکی به دوندی چیا که دا گتړا، ته ماشای

کرد، زارکی ئەشکەوتەکە تاریکە، پۆژی لی ئاوا بوو، هاواری کرد:

– ئەو خێوەکە، ئەو هتا جاریکی تر پەیدا بوو، بڕوانە،

پیرۆت بەدەنگیکی خەمناکەو گوتی:

– بەلێ ئەو ئەوی تریانە، ورچی تر، لەو دەچی مێچکەیی ئەو ورچە بێ
کە کوشتمان، ئەمە راستییەکەیت جوامێر. ورچ بەتەنیا هەلناکا. پەنگە
بێچووشیان هەبن، ورده ورده هەراش دەبن. جا دەبی راستییەکەیی لە خەلکی
ئەو دێهاتە هەژارانە راگەییەن کە لێرەوار و چیا جێگای حەشاماتەکەیی
خۆیان، هی خێوی خۆیان، چونکە لەوێ پەیدا بوون.

– ئەو ئەو ورچەیی کوشتمان، پەلەمان تێدا نەکرد پیرۆت؟

– بزمانیبا ورچی تری لێیە ئەو دەکرد، تازە را برد، پەشیمانی
ناگەرە.

– گەشتیکی نالەبار و سەخت بوو، هەراسانی و غایلەییکی زۆرمان
بەدواو، هیزە با خێراکەین.

– بگەڕێنەو، کەین و بەینەکە وەکو خۆی لەو خەلکە راگەییەن.

– هێندەش پڕوامان پێ ناکەن، وا دەزانن لە ترسان بەسەر دوندی چیا
نەگەوتین و خۆمان ئەم بەیت و بالۆرەیی ورچ کوشتنەمان هەلبەستوو، تۆش
پێت وە نییە؟

– پەنگە، بۆچی نا؟ بەلام مادامیکی ئێمە بەرەوپرۆوی ئەو راستییە بوو،
چاتر وا نییە بەرەوپرۆوی خەلکە کەیشی کەینەو. یانەکو شتیکی تەرت لە
دەلایە؟

– منیش لەمە بەولایە چیی دیکەم لە دەلدا نییە پیرۆت، چیی دیکە نییە.

پیرۆت هەلستایە سەر پێیان بەکاوەخۆ لە ئەسپەکەیی نزیک کەوتەو،
ئەسپی تایەن هێندە هۆگر و پام پرووی تێ کردبوو، دەنگوت خۆی ریشمەکەیی
لە ناو دەستی نا، هەر وایەکی کرد بەسەر پستی کەوت، جوامێریش ریشمەیی
هێستەرەکەیی لە مێژ بوو بەدەستەو بوو، وەک ئەو خۆی بەسەر ملیدا هەلدا،

سوار بوو.

- هیندئ تۆو خهريکه گيانی تى دهگهړئ.

- دیتم.

- ئەم سال چەند تووتن دهچینی؟

- بیرم له دۆنمى کردبووهوه، له پاشان په شیمان بوومهوه. نیو دۆنم دهچینم.

- به لām تۆ زهویت پتر ههیه.

- زۆری چی خوا سه لامهتت کا، هه مووی بوو به بووره، که لکی تووتن چاندنی پتوه نه ماوه، پیرۆت.

- جا بیکه به دهغل و دان.

- گال و هه رزنم لى تاقي کردهوه دهسکه و ته که ی نائومییدی له دوا بوو، زۆر خویری و مایه پوچ بوو. سه روبه ریشی نه هینا.

- من دهمزانی، بۆیه نه مچاند، ئه رى به راست که یوانۆت چۆنه؟

- وه لā هیشتا هه به نه خویشی سینگه وه ده تلپته وه. ناویه ناو وای ده تاسینی هه نه وهیه نایکوژی. له دووکه ل زۆر وه رز و هه راسان ده بی. هه ره به ره ئه وازم له جگه ره کیشان هینا وه له ژووری.

- ئافه رین بۆ خۆت و ئەمه گداریت، به راستی ژنی چاک بوو به جحیل.

- برده باری و خو به ختکردنی هه رگیز له بیر ناکرئ، به لām خۆت ده زانی، جارئ وا له سه ره تاي زستان داین پیرۆت، سه رما و سۆله ییش ئاورودوی ده بی، ئه ویش به دووکه ل نیکه ره ان ده بی، سووته نی بی دووکه ل ده بی؟ ته نه ته پاش ئه وه ی که ده بی به سکل و پشکووی سوور و گه شیش.

- خوا هاریکارت بی جوامیر، ئه ی شه رمین له چیدایه؟

- ئه ویش ئه وه دوو ساله دهستی له خویندن هه لگرتوه.

- هه رکه دایکی نه خویشیه که ی لى پیس کرد، ناچار وازی له خویندن هینا.

بەلەم ئامىنە ھەر دەخوئىنى، ئەويان بەتەمايە بىبى بەفېرکار،
 - زۆر چاڭ دەڭا، ھەرچەندە بۇ تۆپىش زەخمەتە، ئەي شەرمىن ھىند توولەڭ
 نەبوو ھەختى بەشودانى ھاتى؟
 پەسنى جوانى و شۆخى زۆر دەدەن، كەس خوازىتېنى نەکردوو؟
 - لەم دووايىنەدا دوو جارىيان داخوازىي كەرد، پازى نەبووین.
 - ھىشتا زۆرم پى دەوئى بۇ كار و فرمانى مالى.
 - بەلى ھەقتە.
 بلىنداىيى گوندەڭان بەزىڭ و كۆلىتە نەوى و پەرت و پەراگەندەكانىيەو، لە
 دوورەو بەدىارکەوت، لە پېشان پىرۆت خەلکەكەى بەيانى بەرپىيان خستبوون
 دىت، گوتى:
 - ھىندىكىان ھىشتا ھەروا چاوەرى دەڭەن.
 - ھەر لەو شوپىنەش.
 - ئاخۆ ئىستا دلىان چ پكا، چەند دلخورت و نىگەران بن. وا گەراپىنەو،
 ھەك تەگىرمان كەرد، تۆ قسان دەكەى ھەر تۆ قسان دەكەى، پىرۆت.
 پىرۆت سەرى ئەسپە كۆپتەكەى بەچەيدا ھەرچەرخاندەو، مى كورتە
 رپىيەكەى بەرەو مالى خۇيانى گرت.

جوامیر له پاش نیوه شه ویکی درهنگ به ترس و سامه وه له جی پاپه ری.
رووداوه که ی دوتنی به سهری هاتبوو پرس و پرسیری زور و زهوندی له مه ری
خیوه بۆر خهویان لی هه راسان کردبوو.

هه ردوو کچه کانی به هه له داوان به لایه وه هاتن.

شه رمین به چوونه بهر مهیدانه وه گوتی:

– باوه تۆ به ره وه له دیر دهچی، بیر له ئیمه ناکه یه وه.

وشه تفت و تیژه که ی قووت دایه وه، گوتی:

– من له پتیاوی ئیوه دا ژیاوم و ده ژیم شه رمین. به دخوو مه به.

– نابم باوه، به لام تۆش ده بی واز له م به ره وه له دیر گلۆربوونه وه یه بیتی.

– من به ره وه له دیر ده رۆم شه رمین؟

– ئه ی له وه ناچی باوه، ته نانه ت پله و پایه ت لای ئه وانه ی ریزیان لی

ده گرتی ده دۆری و به چاویکی که مه وه ت سهیر ده که ن، له داستانبیژی
کابرایه کی مله ورانه به ولاوه چیی دیکه ت بۆ نامینیته وه.

– کاریکی مله ورانه بوو شه رمین. ئه فسانه ی خیوه که ی ئه و کیوه له وی

به سه رکه وتین، ئه مه یس راستیه که یه تی، درۆشمان له گه ل که سدا نه کردوه.

– خه یال به زاندنی باوه.

ژنه ده رده داره که هه لچوو، گوتی:

– شه رمین بییره وه، ئه وه تۆ، له که یه وه بووی به و کچه به م زمانه به ره ره چی

باوکت بده یه وه. ئه وه ناماقوولیه بۆ تۆ. باوکت خۆی له کاری خۆی ده زانی.

که باوکت به نێو ساڵدا چوو ده بی پتری ریز لی بگیرئی، ده ی جوامیر، به ته ما

بووی چی بگپرییه وه. له وه دهچی خه وه کهت زۆر ناخۆش بووی. گویم لی بوو وپینهت دهکرد، داوا ی کۆمه گت دهکرد. ههفته جوامیتر.

– زۆر ناخۆش بوو، له گپرانه وه نایه.

– چی ناخۆش بوو جوامیتر؟

– ئه گهر راستیییه که ی وهک خۆی ده گپرییه وه خه لک بروات پی ناکه ن.

– چ ده لئی، خه لک هه روا فیدربووه جوامیتر، له خه لک گه ری بۆ خۆیان بنوون، هیشتا به ره به یان له کوپیه.

– نا کر ئی به ته نیا بمینمه وه ژنه ئازیزه که م.

– که س به ته نیات ناهیلته وه جوامیتر.

– که که س بروام پی نه کا چیم دیوه و چی ده لئیم، به ته نیا ماومه وه. ئه ی به ته نیا مانه وه شاخی هه یه بالی هه یه؟

– چۆنت له دل دی پیاوکه. هه تا هه تا به له گه لته دام.

– هه وه کو له سه ره تاوه، ده بل ئی، ده ی، ده قسه بکه.

– خیر بی، خه ونیکی به سامم دیت.

– ئیمه ییش چاوه روانی نه وه بووین. ماندویتی رۆژگار خه ونی ناخۆشی له دووه، خه ونه که چۆن بوو، خو له بیرت نه کردووه؟

– شه رمین له پاینی دایکیه وه دانیشتبوو، ئامینه نه ته دزانی له سه رمان، له ترسان هه لده لهرزی.

جوامیتر گوتی:

– من به ده گمه ن خه ون له بیر ده که م، خه ونیش تا قوولتر بی، هینده زیتیر به بیر دپته وه.

– خه ونه که چ بوو؟ خو جاری هیچت لی نه گپراوه ته وه.

– راست ده که ی، خه ونیکی پر کاره سات بوو. لافاوه گه وه که م دیت، وهک شه پۆلکی گه وه ی ده ریا به سه ر گونده کهیدا داین، هه رچییه کی به رکه وت رای

مالی. چونکه شهو بوو کس فریای کس نه کهوت. لاسامه و لافاو به قوره لیته و ئاوما لکه وه به جارئ ئاوايي پاپتجا، سهرله بهری رامالیه ناو شیوه که وه.

– ئه مه خهونی پروته و هیچی تر. ئه مه ی به خهون دیوته له ترس به ولاوه چیی تر نییه. هه ر ئه و ترسه یه سه رانسه ری ژیا نی له کاتی بیداریشدا لی ته نیوی، چونکه ئاوه پۆکه به و پتیه بی تۆ ده بیینی به شی ئه و هه موو سیلاوه ی ئه مسال ناکا پتیه ی بر و ا.

– به لی.

– ئه ی خۆ هیچ پرووی نه دا.

– هه ربی نا به م نزیکانه پرووی دا، چند له ژماره ی ئه نگوسته کانی دهستم له وه دلنیا م ئه وهندهش له وه دلنیا م. جا له بهر ئه مه،

– جا چ ده لیی جوامیر؟

– ده لیم شه رمین و ئامینه بۆ مه ودای حه وتوویه ک بنی مره کن پووریان بۆ شار، پتچی می زه ریکه، هه موو شتی ده پرتیه وه. تیم ده گه ن چ ده لیم، ئه وه ی دیتوومه له خه ون گه وره تره. هه ره شه بوو، ناتوانم هه موو ئاوا یی رزگار که م، چونکه بروام پئ ناکه ن، هیچ نه بی با که س و کار و خیزانه که ی خۆم رزگار که م.

بارانیکی زۆر له و که ژه ده بارئ، لافاو یکی وا هه لدهستی ئاوا یی سه ره له بهر راده مالی، ده مه وی له باره که سووک که مه وه، له لافا وه که ت قوتار که م ژنه به پرتزه که م.

ئامینه هه لی دا یی:

– ئه ی خویندنه که م؟

– له حه وتوویه ک پتری لی دانا بری ی.

شه رمین گو تی:

– پیاو که بر وای به خه ون کرد و له سه ر به دیه اتنی سوور بوو، ئه وهش بزانه که له پروپوچ به ولاوه چیی تر نییه، ئه وسا که ژیا ن به ره و...

- بهرهو چی شهرمین؟

- دایکه قیژاندی: به لای میژدهدا داتاشی، گوتی:

- دهی بزائم ژیان بهرهو چی دهروا شهرمین. ده بلی، دهی.

- بهرهو باریک له توانست بهدر دهروا.

- جا بۆ ئهوهی لهوه پرگار بین دهبی له دژ مهرگ خهبات بکهین، چونکه ههز له مهرگ ناکهین. تا قایمتر دهست بهقولفی ژیانوه بگرین دهتوانین خهبات پتر بکهین. بهری به لای میژدهکهیهوه کرد، گوتی:

- بهتهمای چی بهکچهکاندا بۆ پووری بنیری، ناشکوری نهبی ئهویش بیوهژنکی کهساسه و بۆ پارووه نانی بۆ ههردوو سیوییهکهی بهلاس و پهلاسدا دهچی. بهنانهوایی بهرپوه دهچی. نان دهکا و بهکارمهاندانی دهولهتی دهفرۆشی، ئهویش بهههزار ناری عهلی نشوشتیی پێ راست دهکاتهوه و له گوزهرانیکی نهمر و نهژی بهولاهو چیی دیکهیی لی ههلناوهری.

- دهزانم، زۆری له کن نامیننهوه، وپرای ئهوهش جوپکی ههزران و ههرحیهکمان رۆن له مائی ههیه و هیندی شتی تری، ئهوهندهی ههستهرکه پیتی بجی، بۆ دهنیترم.

- مادامیکی ههترکتان وای بهچاک دهزانن قسه بیهوودهیه. ئامینه ههسته با خۆمان کۆ کهینهوه.

سبهینی زوو، که جوامپیر بۆ دهسنوێژشوشتن وهدرکهوت، تهماشای کرد بهری ئاسمان رهش و تاریکه، کزهپکی ساردیشی دههات. پیشبینیهکانی هیندهی تر چهسپاند.

- کهواتا ههروهکهی تونده و خهونهکه بهدی دی. نهزان و نهفام برپا ناکهن، کاتیکیش پهژیوان دهبنهوه کار له کار ترازاه.

نوێژهکهی سبهینیی کرد و سههرلهنوی پێخه و نوێنهکانی بهخۆیهوه، تا دنیا روون بووهوه، رۆژههلات، ههور چنگ لهسههرشان، دهتگوت دهودهوانی دهکهن یهکدییان پراو دهنا.

شەرمین لە دەرهووە بەدەنگ هات:

– ئیمە ئامادەین باو، چ دەلیی.

جوامێر لە نێو جیگاگەیی وەدەر هات. دوو جاری کچەگەیی ماچ کرد، بەدەگمەن وای دەکرد، شەرمین زانی باوکە لە باریکی زۆر نالەبار و سەختایە و نابێ چەندوچوونی لەگەڵدا بکا.

زۆری پێ نەچوو جوامێر هەموو شتیکی ئامادە و تەیار کرد. جۆرکە هەرزەنەکە و توورەگەیی پیاز و هیندی وردەوالەیی تری لە تیریکی زەر کرد و بەسەر پشتی هێستەرەکیدادابەست، نەبادا لە هەڵەت و پکە بەسەرکەوتندا لەسەر پشتی بخلیسکی. نوین و پێخەوی کچەکانیشی بەسەر پشتی مانگاگەدا دابەست. مانگای تاین پیتی وابوو بۆ کێلگەیی دەبەن، داپەری. ژنە دەردەدارەکە پیتی لە بەرەیی توان و تاوی خۆی پتر درێژکرد، لە زنجەگە هاتە دەری، باوەشی بەکچەکانیدا کرد، دایە کۆری گریان.

جوامێر بەنەرمییەووە سەركوتی کرد:

– ئەمە بەفالیکی خێر ناگەرێ لە سەفەردا. من ئەمە بۆیە دەکەم لە با و بۆرانیان بپاریزم.

دوا وشەیی بەگوێی شەرمیندا چرباند:

– لە ئێستاوێ پێ هەموارە، ئەگەر پەلەش نەکەن بەدوو سەعات دەگەنێ. ئامینە لە تۆ کەم بردەبارتەر، ئەگەر شەکەت بوو سواری هێستەرەگەیی کە. هێستەری چاکە. هێشتا بەگورە. هەوساری مانگایەکە بەرنەدە، زۆری کەلک لێ دەبین، کۆن دۆیە، تا چەند مانگیکی تریش شیریکی باشی دەبێ. بپیارم داو، هەر هێندە لە بۆرانەکە قوتار بین، ئەم مانگایە بەو خوشکە بپوێنە پێشکێش کەم. شیرفرۆشی زیتیری لێ هەڵدەکری، نانەوایی چیی وای لێ وەچەنگ نایی. هەینی ئەو خێزانە کەلۆلە چاتر بەرپۆوە دەچن، گوزەرانیاں خۆشتر دەبێ، ئەو دوو مندالە جوانکیلانەپەش پاروویان نەختی چەورایی تی دەگەرێ. دەی خوا دەستی بەبن بآلتانەووە بێ. پێگەکە خوشە، هێشتا پۆژگار

هه وه لیه تی. هیستره که ی پێش خست.

نامینه به سه ردا خستن و مل لار کرد نه وه، دای کیشا، ده تگوت گونا هێکی هینده گه وری کردووه پێی هه لئا گیرێ.

مانگا که له کن ده رکه به شله ژانیکه وه قوړاندی، ده تگوت هه سستی به وه کردبوو، جارێکی تر ناگه رپته وه.

ده رفه تیکێ به ژنه ده رده داره که دا تیروپر بۆ خۆی بگریی. ده بوو گریبا و کوڵ و کووانی دلی هه چ نه بوو نه ختی سووک کرد با. که فرمێسکه کانی سربیه وه. ده سستی خسته سه ر شانی، گوتی:

– ئه وه تا ئاوها ماینه وه ئیستا.

– دوو به دوو.

– چۆنمان ده ست پێ کرد، ئاوها ژنه چا که کم.

– خو دلت خو شه جوامیر؟

– ئیکجار زۆر ئازیزه که کم. من رهنگه بتوانم تو له بۆرانه که پرگار که کم.

– به لام؟

– تۆش بروام پێ نا که ی، باو کم زۆری به دنیا دی ده یی خۆی گوشت کردووم.

ده یگوت: «هه ر سالی باران له مێرگان باری، له پێشان له سه ر کو و کۆساران نه باری، ئه و ساله زۆر به سام ده بی، به تۆفان و بۆران ده بی. هه ور و هه لایش وه ک چه م و روویاران فه ند و فیڵ و گزی و فزیی خۆی هه یه، خو رهنگ نییه که ری له که ری که سی بئالینێ و به عاریدا دا، له لافاو و سیلا و نار دنی به سامدا نۆره یان لێ ده گری. کاتیکی نۆره له سه ر چیا بارینی هات، هه یینێ بۆران دی و وای بۆ ئه و که سه ی خۆی له پارێز نه گرتی.

جا ده یینی، باو کم چه ند له سه ر هه ق بووه، که ئه و هه موو سړ و رازی لیزانی و له دنیا دی ده ییه ی خۆی پێ سپاردووم.

هه رکه ئاسمان گرماندی بۆ سه ر گر ده که ت ده رفینم، ئه و گردی فیر که که ی

ئامىنەى لەسەرە. ھەر بەكۆلى كۆل ئاسايى دەتوانم بۇ ئەۋىت برفىنم. ئەگەر نەتتوانى بىرۆى لە كۆلت دەكەم. مە ئەۋى پىتويست بوو لەسەرم، كردم. زوو لە خەلكى گوندەم راگەيانە، لە مېژە پىم گوتوون ئاۋەرۆى ناو ئاۋايى پاك كەنەۋە، پان و بەرىنتى كەنەۋە. كەس بەگويى نەكردم.

– تەمبەلى و نەكارەيىيە.

– دەزانم، خەلكەكە زۆريان لە داو و دەستوور و پەشت و ئاكارى باو و باپىران لە دەست داۋە، بەلام دەبى ئەۋە بزەنن كە ھەرۋەكو ئەفسانەكە و راستى ئەفسانەكەى بەزانە، ھەرۋەكو راستى پىگەى ئازايەتى و چوونە بەرمەيدان و چاۋنەترسى بەدى ھات، ھەرۋەها راستىيەكەى تىرىش كە بەخەيالى پىرىكى زۆرھانى روو بەرەو خەلەفانىش دەزانەرا، بەدى دى. لەو سەرچىايە باراننى بىبارى، تا ئىستا نەبارىيى.

– تۆ بلىي ئىستا نەبارى. ئەو دوو كچەتيۋەش بەرپوئەن.

– نابارى، تا دەگەنە بەرەزۋورەكانى شار.

جارجار ھەۋرىش لەناو خۇياندا دەكەۋنە پىشپىركى و يەككى راۋنان، كەچى لە چەند تىۋكە باراننى بەۋلاۋە چىي تىران لى ھەلناكرى.

– راست دەكەى، لە ھەۋردا شتى ۋا ھەيە. باشە تۆ بەراستەۋە مانگاكت بەخوشكت بەخىشى؟

– زۆر بەراستەۋە. ھەتيۋەكانى زۆر كەساس، زۆر لەر و لاۋازن، ئەۋجارە كە سەرم دان، زۆرم بەزەي پىدا ھاتنەۋە، زۆريان بۆ گىرام. تۆ بلىي شايستەى خۆراكىكى كە لە گوانى مانگايەك ۋەبەردى و پىويستمان پىي نىيە، نەبن. خوا دەكا لەم بۆرانە رىزگار دەبىن، ھىستىرەكە تۆلەى ھەموومان بۆ دەكاتەۋە. خوا يار و ياۋەر بى مانگايەكى دىكەى لەو بەھىز و گورتر دەكرم، مانگايەك دەكرم، نەك ۋەك ئەو، گوپىرەكەى مردارەۋەبۋى بىي.

ژنە نەخۆشەكە ھەردوۋ چاۋى پىرپوون لە فرمىسك، گوتى:

– ئەمەگ، ئەو ئافەرەتە بىۋەژنە زۆرى پىويست بەۋەيە، ۋەفادار و بەئەمەگى

له گه لدا بن، له وانه يه كچه كان لای پوورې ژورتر بمېننه وه. خو ئه مه به ش به حالې ئه وه يان كه ده خوښې ناچار يېه. له م گوندانه فيرگه ي ناوهندى نيه، ئامينه هر ده بوو بچې بؤ شار له بهر خوښندنه كې. له و پووره چاكه ي به و لاه كې تری هه يه؟

– ئه ي پاش ئه وه چپى تر؟ ده بلې، چپى تر؟

– چپى تر، ئامينه خوښندنې ناوهندى ته واو ده كا و ده چپته فيرگه ي مامؤستانيان، بؤ خوې له پاشان ده بې به فيركار. كى نالې، نابې به فيركارى گوند، ئه و ده مې له خوښمانه وه نزيك ده بې. ژنه دلى به قسه كانى جوامير داكه وت، تا ده مه و ئيواره بؤ خوې سره وت و داسرا كا. هه رچې جوامير ش بوو هيلكه كانى خړ كرده وه، مريشكه كانى خسته كولانه وه، بؤ سه ده مين جار له ئاسمان پاما، بزاني چ ئالوگؤرېكى لې به ديار كه وتو وه. ته ماشا ئه و هه ورانه ي كه هر له به يانيه وه به كتر يان راودنه و له ده وده وانيدا بوون هيمنتر بوونه ته وه و له سر خويان ده رؤن، ته نانه ت كه وه شته كه يشى هتواش ده بيته وه به ره و لوتكه ي كه ژه كان هه لده كشي ن.

جوامير به خه مبار ييه كه وه سه رى راوه شان د و بؤ لاندې:

– ده بې ئه مشه و وريابم. ئه مشه و سېلاو به سه ر گوندا نه دا، سبه يني به سه ريدا ده دا. خوې بؤ نوږزى ئيواره ئاماده كرد، گوږى بؤ بانگ هه لځستبوو، بچې له مزگه وت نوږزه كه ي بكا.

به وريايييه كې زرنگانه وه تيبيني چ پكا چاكه؟ بؤچى مه لای مزگه وته كه يان له كار هساته كه به ئاگا نه هني. هر له پاش نوږزى شيوان ده بوو خه ونه كه ي به گوږى مه لادا چرپانديا.

مه لا به قسه ي جواميرى نه ده كرد، گونده كه ي به و خه لكه چؤل نه ده كرد، ئه و خه لكه ي به سه ر ئه و گرده ي فيرگه كه ي لې بوو سه ر نه ده خست. هه روهك جارى دى به رپه رچې ده دا يه وه و به ئايه تي قورئان تفي له زايدا هيشك ده كرد.

«وينزل الغيث ويعلم مافي الارحام» خوا هر بؤ خوې ده زاني كه ي باران

دەبارتني و چي له پزداندا ههيه.

كهواته چاتر ئهوهيه ههر قسهي لي نهكا و بۆ نوپۆي جهماعهتيش نهچي چاكه. ژنه نهخۆشهكەيش ئهم ئيوارهيه بهتهنيا بيليتتهوه. ئيواره نزيك بووبوهوه، زۆر گرژ و مۆن بوو، رهشهبايهكي قايمي دهات، زنجهكهي هينابوه زهلالهت. ژنه هاواري كرد.

- بارانه جوامير؟

- هيشتا نه، بهلام ئهم جاره لهو كهژه دهباري.

- دهيني؟

- تۆ بلي گهيشتيته مالي پووري.

- ئهي چۆن، دهميكه گهيشتوون، ئهوان ئيستا خهريكي قسهي خۆش خۆشن و ئيمهيش تووشي ئهم شهوه تووشي زستان بووين.

پووري زۆري دل بهمانگاكه خۆش بوو. بۆ خۆي له چاوخاني دارسووتهنييهكدا نووست. خواخواي ئهوي بوو نهختي بهسيتهوه، دوو سهعاته پتي بهبار و بهستهيهكي قورس و گرانهوه بريبوو، كه ئهمه ديتبوو. هيسترهكەيش لهولاوه بۆ خۆي ههلاژا. يهكي له منداڵهكان گوتي:

- ساره شيريكي خۆش دهخوين. پوره شهرمين گواني مانگاكه ئهوهندهي شير تيدا بهشي ههمومان بكا؟

شهرمين دهستيكي بهشاني پورزاكهيدا هينا و ههستا، نهختي له ئاگردانهكه دووركهوتهوه، گوتي:

- ليشمان دهمينيتهوه و دهشي فروشين. تويش له شير فروشتندا ياريدهي دايكت ددهي، تۆ بهسهر مالايندا دهبهشيهوه. جا شيريكي چهند چهور و بهتامي ههيه. بهدرتيايي وهرز شير ددها.

پووري گوتي:

- شيري مانگاكه بفروشين؟

ئامىنە ئىفە كىزىپىۋەتەي، كە بەر بارانى رېگە كەۋىپىۋە، لە خۇيەۋە پىچاۋى،
بىزىيەكى ھاتى، گوتى:

– ئەي چۆن پوۋرى، بەلى شىرەكەي دەفرۆشىن. گوانى پىرە لە شىر،
شىرىكى زۆرىش، بۇ ھەموتانە.

يەككى لە مندا ئەكان قىرئاندى:

– بۇ ئىمە؟

شەرمىن گەراپەۋە بۇ كىن ئاگردانەكە، گوتى:

– ئەي چۆن، ئەمە دەبى بە ھى ئىۋە. كە دەگەپىنەۋە، لەگەل خۇمانى
ئابەينەۋە، ئەمە دىارى مامتانە.

قەيرى كىشوماتى و واق وىرمان دەم و چاۋى ھەموۋانى داگرت، چونكە ئەۋ
خەبەرە كوتوپرىيان قەت چاۋەنۆر نەۋىۋ.

شەرمىن تى ھەلچوۋەۋە، كە چۆنى گوت وايە:

– بەخىۋىكردنى مانگايەكە كاريكى زۆر سانايە، مادامىكى ئەمەد، بۇ
فېرگە نەچى، دەتۋاننى ھەموۋ رۆژى بەگۋان بەتالى بۇ لەۋەپىتى بىا و ئىۋارى
بەگۋانى پىر. بىيەپىتەۋە.

مندالەكە قىرئاندى:

– ئاي كە خۇشە، رىستىكى قايشى بەكوۋزەكە و زەنگۈلەيەكى لەمل
دەكەين، ھەوسارىكى گورزەھۋىشى تىۋە دەبەستىن.

شەرمىن كە زانىي كوپرە كارەكەي بەدلە و خۆى لى ئابۋىرى، گوتى:

– كەۋاتا مەسەلەي بەخىۋىكردنى مانگايەكە بىراپەۋە.

مندالەكەي تىرئان كە ھىچ دەنگى نەدەكرد، ھەلى دايى، گوتى:

– ئەم مانگايە ناۋى چىيە پوۋرە شەرمىن؟

– ناۋى؟ ناۋى نىيە خالىد گيان. ئەمە مانگايە. ھەر مانگاي پى دەلئىن و
چىتر. مەسەلا، مامت دەلى، مانگايەكە ھەوسارەكەي لەسەر دامالە، ئەرى

مانگایه که تان دۆشی؟ ئه رۆ ئهمڕۆ مانگایه که چۆن... ئیدی ناوی هه ر ئاوها بوو.

- نه خێر.

ئه حمه د که بریار وابوو ئه رکی گاوایی مانگایه که له ئه ستۆ گرێ، گوته:

- نه خێر، ده بۆ ناویکی زۆر جوانی هه بۆ. ئیمه ته نانه ت مریشه که کانی شمان ناویان هه یه.

شه رمین ده لای چی، ناوی بنیین چاوتیر.

- چاوتیر؟

ئامینه به له بزیکه به بریاره وه گوته، «با ناوی وابۆ، با وه ک خۆت پیت خو شه ناوی چاوتیر بۆ. مادام تۆ ده یله وه پیتی با ناوی وا بۆ. دایکی گوته:

- ئه حمه د وا پیت ده لایم ها، به ره لای ناو مه زرا و خه له و ده غل و دانی خه لکی که ی ها، له پاشان خاوه ن مه زرا خراپت به سه ر دین.

- هه ر له سبه ینیوه،

شه رمین گوته:

- له سبه ینیوه مانگا که به پیش خۆت ده ده ی.

ئامینه هه لای دای:

- ئه و مانگایه ی ناوی چاوتیره.

ئیدی پووری ده ستی به هه وال پرسین کرد، له وانی له گوند به جیمان. «ئه ی بۆچی ئه وانیش نه هاتن؟ باشه، کاکم ئه م سال تووتن چه ند ده چی نی؟ به داخه وه، پاره که، هیچی به ده ست نه که وت. تووتنه که ی هه مو له ناوچوو.» ئنجا پاش ئه وه ی دوو جار و سی جاری له هه مو شتی پرسى، به ری به لای مانگا که وه کرد، گوته:

- ئی شه رمین، گوته، گویره که که زۆر جوان و ژیکه له بوو، ره شتیکی به لکه

بوو، خال خالی سپیی تیدا بوو. لهسه پئیش وهستا؟

– هه هینده یهک دووجار چاو بترووکینی راوهستا، دوایی بهلادا هات و کهوت، ئیتر هه لئه ستایه وه. منیش هه بۆ سبهینی، برده له دوور له ژیر گلم نا. به لای شوومییه که ی له گه ل خوی برده گله وه.

– چاکت کرد. له نزیکه وهت شار دبايه وه، له وانه بوو به دوومییه که ی بهرده رکه ی مایی بهرنه دبا ی.

له پر ئاسمان دهستی به گرم و هۆر کرد، شریخه ی هه وه تریشقه و برووسکه هه نه وه بوو دنیای ژیر و ژوور نه ده کرد، برووسکه له ناو ژووره که دا شهوقی دایه وه، ده م و چاوی مندا له کان بۆ چه ند ترووسکه یی پروون بوونه وه.

– وا باران دهستی پی کرد.

– جار ئ ورده ورده دبار ئ پوور ئ.

– ورده ورده، له ره هیل و شهسته باران چاتره بۆ دهغل و دان، شهرمین.

– ده زانم، باوکیشم وای دهگوت. دهیگوت شهسته باران و ره هیل ده بی به سیلا و ده روا، هه چی ورده باران و له سه ره خوی، زهوی و زار به ره به ره هه لی ده مژ ئ و پی ده بوو ژیته وه.

مائی پوور ئ دوو چاوه خانووی پوخته ی مه که می تیدا بوون. هه ره که کاریتیه کی ئه ستووریان به ناوه نددا رایه ل کردبوو. ئه نجا به دهسته کی ئه ستوور ئه ستوور سه ربان داره را کردبوو. په ردوویکی چیشیان به سه ره دهسته که کاندرا خستبوو. میترده دل و دهروون چاکه که ی له گه ل دوو دۆستیدا هاوینتیکی دوور و در یژی له گه لدا خه ربیک بوون ئینجا له دروستکردنی بوونه وه. پوور ئ مندا لی دووه می له م خانووه دا بوو. ئیتر له پاش ئه مه چی تر نه بوو. چونکه باوکه تیدا چوو بوو و برابووه وه. دهیزانی لاشه که ی جار یکی تر ناگه پیته وه، به ته مای نه بوو.

– گویت لی بوو شهرمین؟

– به لی پوور ئ ورده باران بوو به کلاو به سه ره و شهست و ره هیل.

– من له شهست و رهپهله ترسم نيه، ئاوهپووى مالهكه مان دهرژيته ناو
شارهوه، شوينهكه شمان بهرزه.

شهرمين ههر ئهوهبوو شاگهشگهئى نهيهتئى، گوتهئى:

– گوايه لافاوى باران ههموو بهيهك ئاوهپووا دهرپوا؟

– نانا، ههر گهرهكهئى، ئاوهپووى خوئى ههيه.

– باشه، ههموو سالتى پيش تهپوتووشى زستان ئاوهپوكان دهردهدن؟

– ئهئى چوئن، ههموو سالتى كريكارانى شارهوانى پاكىيان دهكهتهوه.

– ئيمهش له ئاوايى ئاوهپويهكمان ههيه، جاران قوول و بهرين بوو. ههرچى
سيلاوى ئهوكهژ و كيئوه ههيه، بهويئا دهچوو ناو شيوهكهوه، بهلام ئيست
پريووتهوه. بهشى ئهوه ههموو سيلاوه ناك.

– بهشى ناك؟ چوئن شهرمين؟

– چهند سالتى دهبي وازيان لى هيناوه، نهدهرى دهن، نهجوئالتيكى دهكهن.
له زور شوينهوه كهلينى تى كهوتوووه و دارووخاوه، زور جتي مهترسييه. باوكم
داواي له خهلكهكه كرد، دهستتيكى پيدا بهيئن، نهختى مشوورى بخوئن،
جوئالتيكى بكه، پاكى بكهتهوه. دهتگوت لافاوى ئهه سال له كيئش و توان
بهدهر دهبي.

– كهس بهگوئي نهكرد.

– گالتهشيان بهقسهكانيدا هات. ههر لهبهه ئهوهيش، پوورئى باوكم ئيمهئى
بوكن توئارد، ههوتوويهك، دهپوژئى ليره بمينيتهوه. پوورئى، باوكم خهونيكي
زور ناخوشيشى ديتبوو. له خهونيدا لافاوئيكي بئى شومار له پشت كهژهكهوه
ههلهدهستئى، ئاوهپووى ئاوايى نايجرئى و...

– خهون؟ ئهوه باوكيشى ههروا بوو. دهيكوت پياو ههروا له خوئا خهون
دهبينئى، كه منداال بووم، لهسهه رانى خوئى دادهنام، دهستى له قژم دهخست،
دهيكوت:

– خوا بهخيئرى بگيئرئى. ئهه شهو له خهونمدا ئههمم ديت و ئهوهه ديت.

خەونىكى دوور و درىژى بۆگىراينەو و لە پاشان ھەر خۆيشى خەونەكەى بۆ
لىك دەداينەو. جوامىر ھەر كە گوڭى لى دەبوو، دەستى لە ھەموو شتى
ھەلدەگرت، گوڭى بۆ ھەلدەخست. بزاني ئەو خەونە جىي بەدوادا دى. باپىرتان
پىاوتكى ژىر بوو. لە وەرژىرى دەلىي لە خۆى لىزانتر نەبوو، لە نىچىروانى
دەلىي كەس دەسكى لە دوو نە دەكرد. ئەرى تا ئىستايىش تەفەنگەكەى ھەر
ماو، شەرمىن؟

– ئىمەى لى ترانى لە ھەموو شتىكى لا خۆشەويستترە. پايزى رابردو
كەلەكەيوپەكەى پى كوشت. جا، قەلەو و گۆشتن بوو. ھەر لەوئى كەولى كەربوو و
بەكەولكروى ھىنايەو بۆ مال، ئىمەش جوان جوان كەرت كەرتمان كرد و بۆ
زستانمان ھىشك كەردەو. ئىتر لەو بەولەو ھىچى ترى راو نەدەكرد. دەگوت
نىچىرى كەورەيش وا لەو لووتكانە خۆيان ھەشار داو. پوورى بەھەراسانىيەو گوتى:

– ھىشتا خىوئەكەى لە گۆر دەھاتە دەر و ئەو كەژ و كىوئەى دەخستە ترس و
سامەو لە بىر خەلك نەچووتەو؟

– با بۆتى بگىرەمەو پوورى، لە تاو پىكەنەن خۆت بۆ راناگىرى. خىوئەكە
بارى كرد. باوكم خۆت دەيناسى چەند ئازايە، بەسەر چيا كەوتن، ورچىكى
زليان كوشت. تومەز ئەو خىوئەى خەلكەكەى تۆقاند بوو، ئەم ورچە بوو، نەخىو
و نەھىچ.

– ھىشتا نە ھىندى كەس ھىشتا ھەر بەترس و سامەو دەژى. برى
راوكەر بەسەر چيا كەوتن، گوتيان مىچكەكەى لە ھەرچى دىندەى ئەو چيايە
ھەيە دىرت بوو، ھەروا گەرانەو. جا تا ئەم ئەفسانە بەلك و گوڭىيە لە بىر
خەلك دەچىتەو زۆرى دەوئ.

پوورى ھەستا منداڵە بۆ خەو كەشەنگەكانى لەسەر جىگەى خۆيان نواند و
بەلەفە و جاجم داى پۆشين. ئىتر سووتەنى تى بەدەم ئاگرەكەو نەدا.
شەرمىنىش پرسىارپكى لى كرد، ھەرچەندى كرد نەيزانى چۆنى وەلام
بداتەو.

هەر ئەوشەو ئاوايى خەوى لى كەوت. ئاسمان ھەور و ھەلەيەكى ئەوتۆى نەبوو. گەوالە گەوالە، لە ھەورى پايز دەچوو. بەلام جواميەر خەوى لە چاو نەكەوت. لەناو جيگە ھاتەدەر، بۆ چوارەم جار، سونەتى دواى نوێژى دابەست، لە خوا پارايەو، بەدلۆقانىي خۆى بەزەى بەموسلماناندا بێتەو و ئاوايى لە تۆف و بۆران بەدوورخا. وەيشوومە و فەرتەنەكە بۆ وەى و گەزەن بېریتەو. بەلام پارانەو و لالانەو ھىچى لى شېن نەبوو، نەختى بەر لە تاريك و لیلە رووى ئاسمان رەش و تال ھەلگەرا. شەستەبارانى بەوشتەو دای کرد، كەى كەم ئیستەكەم.

– ئاخرييەكەى بەدى ھات، خەونەكەيە. ئافرەت بەخەبەرى؟

– پشووېك خەو لە چاوم نەكەوت.

– كەواتە لافاوەكە دى. ئاوەرۆكە نايگرى، ئاوايى بەوردودرشتەو وەك ئاوماك رادەمالى. بارانەكە ترووكەيى لىي كەربايەو، خۆمان دەگەيانە سەر كەدەكەى قوتابخانە، وەنەبى نزيكيش بى. دەبوو زووتر بەخۆكەوتباين.

– چۆن، كار لە كار ترازاو؟

– وا پى دەچى.

– ھەر ھىچ ھىچ، چارەسەرى، بۆرە ئومېدى.

– لە خەونەكەدا ئاكامى گوندەكە زۆر گورچووبى بوو.

– جا تۆ بلىي وا بقبەومى؟

– خوا وای كەدووە.

– خۆ ھەر ھىچ نەبى نيوەى خىزانەكە رزگاريان دەبى، ھەر باشە. جارى خۆ ئەو ھەردوو كىژەكە وا لای پوريانن، لە وەى بەدوورن، شوكرانەبژيري دەوى.

– دەمزانى چ دەقبەومى. باوكم فيرى ئەو ھى كەردبووم خەون چۆن لىك دەدریتەو و چۆن بەدى دى. ھىشتا لە قسەكەى نەبوو بوو، لەناكاو بوو بە ھات و ھاوار و ھىزە فرياكەون ھىزە بمانگەنى، لافاوە. خەلكى نووستوو،

لافاو، له هه موو لايهك بوو بههرا و زريك و هوږ، لافاو گاشه بهردى زهلام زهلامى قهه پالى كهژكهى بهره ناو ناوهرېوى دهرندهراو پامالې. زاق و زرووقى منداډ و ساوا و ورده ورده له نېو جهنگهى سيلاوى هار و شپت كه دوو مانگ بوو، بهر دهباريه وه خوږى راگرتبوو، هه رچييه كى وه پيشى هات، هه ر كه سيكي بهر كهوت، كوتومت جوامير چوڼى له خه ونيدا ديتبوو، ئا بهو رهنكه شه پوله كانى هه ريه كه هيندهى به ژنه زهلامى بليند دهبووه. هه ر دهنكوت له دهر يايه كى هاروشپته وه هاتبوو، شه پولى واى ددا، پياو چوڼ چوله كه يهك بهسه ر دهستييه وه دهگرئ، ئه ويش گايه كى بهسه ره وه با، هه ر هينده ديار دهبوو.

زوريشى درېژكه پشا. تاريخاى تا دههات تالتر و خهست و خوډتر دهبوو. باران به ئامان و زهمان لږى نه ده كرده وه. شهسته ر هيله، تا دهمه دهمى تاريخ و ليله بى وچان، هه ر لږى نه ده كرده وه. له ناكاو وهك يه كى له پلووسك و كوندهى سه بهره خوارى راخوړيږى بوهستن، بارانه كه وهستا.

شيوه كه هيشتا له گرمه ي هاردها بوو و هه رچييه كى، له ئينسان و ئازهل و شمكه و بزگورى هه ژارانه بو دههات هه لى دهلوشين و بهر پرتاو وهك تيسكه ي تفهنگ دهر دهر پرى و ئينجا له بهر دهم كوندريكا پيچيكي دهاييه وه، هارژكه ي نهختى خاو دهبووه.

رژگار بهسه ر ديمه نى كارساتيكا له ئاوايى هه لات، له گيترانه وه نايه.

باوبوران و لافاوى بهلوزهو هيچ شتيكى زيندوى بهسه ر پتوه نه هيشتبوو. دهروديوارى به گل و بهر د هه لچنراو به جارئ تليسابووه وه و بهسه ريه كدا روخابوون. خانوبه ره بهسه ريه كدا داته پيپوون و هه رچييه كيان تيدابوو سيلاو راى مالىپوون.

كاره ساته كه، كاتى به ديار كهوت، دهسته ي به دهنغه وه هاتن له شاروه هاتن، گه يشتنه ئه وى. به لام له پاش چى، هيچى ئه وتو نه مابوو رزگار كرئ. شيوه كه ورده سيلاوى دهوروبه ر و پيچ و په ناي هه لده لوشى و خهريك بوو

هاژە و خورەكەى دەیدایە كزی.

پووری بەسەر پشەتی هێستەرەكەو بوو، هێستەری تاین بەگوێی شۆر و چاوی سیسەوہ راوہستا، شەرمین باوہشی بەپووریدا كرد، دایە پرمەى گریان.

– ئە لیڤەدا بووین پووری.

– كەواتا هەر ئەوئەندەى لى ماوئەتەوہ.

– هیچ نەما پووری. ئاوايى سەرانسەر تیدا چوو. باوكم بەمەى دەزانى، دەيگوت، هیندى جار خەون بەراست دەگەپى.

پووری لەسەر پشەتی هێستەرە بى چارەكە دابەزى، بەرەو شوینەوارى زنجەكان چوو. هيجى واى لى بەجى نەماوو. لە هیندى بەرد و كەستەكل و قور بەولاوہ چيى دیت لە ئاسەوارى زنجەكانى پيش نيوہ شەوى نەدەدیت.

شەرمین سەرپوڤتەلاكى لە هەشى باوانویرانى هەلینابوو، دابووێه شین و شەپۆر. دەستەى بەدەنگەوہاتن خوێ بۆ گەرانەوہ ئامادە دەکرد. هەرچى خەلكى گوندەكانى تری دەورووبەر بوون كە بەر لافاوەكە نەكەوتبوون لەسەر ترۆپكى پەوہزەكان ئالقیان بەستبوو، باسى كۆستە گەرەكەیان دەکرد.

– تازە ئیتر بەتەمای چى بین لیڤە شەرمین، لە گەرانەوہ بەولاوہ چيى ترمان لە پيشە. خو ئەوہتا بۆ خوێ دەبینى دەستەى فریارەس هاتووئە سەر ئەوہ كە هيج نيبه و نەماوہ قوتار كرى.

شهرمين له مالى پوورى باوهشى به خوشكه كهيدا كرد، تيروپ گريان. هردوو مندا له كهيش كړوكپ واقيان وړمابوو. پوورى هيستره كهى بهرو پشديره كه برد.

ناسمان سامال و ليك و لووس بوو، به لام له ناكاو وهشتيكي ساردى بى سهروبه هلى كرد. له وه دهچوو شهوى بيكا به هور و هلا. پوورى گوتى:

– بهسه گريان، گريان چى لى شين ده بى. هر هيندهيان له دنيا بهش بى براو بووه. مردوو كه له دنيا كوچى كرد، دست له هـموو شتى هـلده گرى، زيندوويش ده بى خوى كو كاته وه. ئيتراوا.

شهرمين پى و پلى قوراوى بوو بوون، شوشتنى. دواى چوه ژوره وه، له كن ئاگردانه كه هـلگورما. دهيوست له بهر نه ومنده ئاگره دى دامركابووه، خوى گهرم كاته وه، ئامينه پشى به دوا هاته ژوروى، هـروا له بهر خويه وه دلى كولى ددها و دهگريا.

ننجا پوورى هات، لاقه تهره كانى هيشك كرده وه و كراسيكي وشكى له بهر كرد.

شهوى، كه تاريخ داهات، كاتى نه وه هات نه خشه بى ژيانتيكى نوى بكيشى و پرده به سهر نه و رابردووه تاله پر مهينه تيه كوتوپردها بداته وه.

– شهرمين، ماداميكي تو له سهر نه وه سوورى، ئامينه ده بى خويندنه كهى ته واو بكا و ببى به فېركار. ده بى شاقه لى هاريكاريم له گه لدا هـلگه بى، ئيمه ده توانين كار كه چي به جى بكهين، يارمه تى و هاريكاري دهوى.

– نه مه خواست و ئاره زوى باوكمه پوورى. نه مه لى له ستوى من خستوه.

خواست و ئارەزووئەكەى بەجى دىنن، ھىستىرەكەمان ھىچ پىويست نىيە، دەيفرۆشىن، پارەكەى بۆ ئامىنە دادەننن، لەبەرەو، وردە وردە، خويندەكەى پى بەسەربا، من و تۆش پىكەو دەست بەنەنەوايى دەكەين، نان دەفرۆشىن. شىرى مانگايەكەيش چەندى لىمان زىادبوو دەيفرۆشىن.

ئامىنە بەدەم فرمىسك سىنەو، ھەلى داى:

– جا ئەگەر واىە، خۆ تۆ ئەوئەندەى تر بارت گران دەبى پوورئ. بۆ بەپارەى ھىستىرەكە مانگايەكەى تر نەكرين، مانگايەكەى كەم بەناو سالدآچووتر، بەشكو گوپەرەكەى ساغ بىنئ و لەبارى نەچئ.

شەرمين دلى بەم پىشنىھادە خۆش بوو، گوتى:

– ئاى كە چەند شتى چاكە، پارەى ھىستىرەكە مانگايەكەى ترى بەشىرى پى دەكرين.

پوورئ ھەلى داىە:

– كەواتا، سبەينئ چەندى پارە كرد، دەچم بۆ گوندى ھەسەناوا، كوئخايەكەى، لالۆ قادىر پياويكى زۆر چاكە، باوكى منداڵەكانمى زۆر خۆش دەويست، پارەكەى دەدەمى مانگايەكەى بەگوپەرەى دلى خۆيمان بۆ بكرئ. ئەھمەد قىواندى:

– دوو مانگا، شىرى زۆر. ئەى ئالفى لە كوئى بۆ پەيدا دەكەين؟ خۆ بەرۆزى باران و تەرۆتووشى ناتوانين بۆ لەوەرپان ببەين.

– ئى ديارە دەبى ئالفى بۆ بكرين. دەبى بۆ رۆزى تەرۆتووشى ئالفى بۆ دەباركەين.

– كەواتا بەباران و تەرۆتووشى پىوھيان ماندوو نابين.

شەرمين گوتى:

– مانگاكان شىرى چاكيان دەبى. لە پارەى ئالف كرىنىش زىاد دەبى، لەپاشان ئىمە،

پوورئ بهخۆشی خوشییوه، قریواندی:

– ئه‌ی ریخ و ته‌پاله‌که‌ی، ئه‌ویش بۆ ته‌ندوور داخستن و، خوا تا دهرویه‌کت لئ نه‌کاته‌وه دهرویه‌کت لئ داناخا. به‌نده‌ی چاکی خۆی له‌ بیر ناکا.

هه‌ر له‌ سبه‌ینیه‌وه ژووری دووهم ده‌بۆ به‌ هی خوشکه‌که‌ت شه‌رمین گیان. وه‌ختی خۆی هی من و په‌حمه‌تی هاپۆتان بوو.

له‌و پۆژه‌وه، له‌کن مندا له‌کان ده‌خه‌وم، هه‌روه‌ک خۆی چۆن، هه‌روا ماوه‌ته‌وه. چرایه‌کیشی تیدا به‌سنگیکه‌وه هه‌لاواسراوه، پاک کریتته‌وه، به‌شه‌وقه‌ بۆ کتیب خۆینده‌وه و دهرز و دهور.

شه‌وگار داها، که‌س هیچی نه‌خواردبوو، خه‌م و په‌ژاره‌ دیسان وه‌ک په‌له‌ هه‌وری ره‌ش سووکه‌ بایه‌ک بیانجمینئ، که‌له‌که‌یان کرد.

هه‌موو له‌ خه‌و پاچوون، پوورئ ده‌بوو سبه‌ینئ زوو به‌خه‌به‌ر بئ، نان بکا بۆ فروشتن، بیر له‌ سه‌روکاری هه‌ستهره‌که‌ بکاته‌وه. سبه‌ینئ که‌ پۆژه‌هه‌لات ئاسمان سامال و بئ گه‌رد بوو.

دنیا تینیکی پۆژی پتوه‌ دیار بوو. جۆگه‌له‌ی نیو کووچه‌ و کۆلانا لیتاوی سه‌رله‌به‌ر، به‌ره‌و شیوه‌ گه‌ره‌کان پادابوو. پوورئ نانی ئاماده‌ کرد و به‌مندا له‌کانیدا ناردی، له‌ کۆلانه‌کانی نزیک خۆیان به‌سه‌ر مشتهرییانیدا به‌شه‌نه‌وه. چیشته‌نانیکی قایم، هه‌ستهره‌که‌ی به‌کورتان و ته‌نگ و به‌ره‌یه‌وه به‌پیش خۆی دا، بۆ مه‌یدانی، په‌یتا په‌یتا له‌ خوا ده‌پارایه‌وه: سا به‌شکو نرخیکی چاک بکا، مانگایه‌کی به‌شیری، به‌خواستی خۆی پئ بکری.

خوا هه‌لناگرئ، شه‌رمینیش چاکی مه‌ردانه‌ی لئ هه‌لکرد، نیو مائی کۆکرده‌وه و نیسکینه‌یه‌کی به‌ئاو و تاوی لینا. له‌ یه‌کئ له‌ دراوسیه‌کانی مائی پووری پارایه‌وه شایه‌تنامه‌ی راگیزتنی ئامینه‌ی خوشکی له‌ فیرگی گونده‌وه بۆ فیرگی قه‌زا بۆ بینئ.

له‌گه‌ل پۆژگار راشکان و ئیواره‌ی تاریک و سارددا خه‌زانه‌که‌ به‌ده‌م له‌ناوه‌ختدا چاوه‌پوانیی پر هه‌راسانییه‌وه ترس و سامیان لئ نیشته‌بوو، به‌لام

به ره کهت دا. پووری به مانگایه کی چاکی زله وه گه رایه وه و ترس و سام
په وییه وه. مانگایه که له و مانگا په سه نانه بوو که شیر ی زور ددهن. په شیک ی
به له که بوو.

سمه کانی قوراوی بوون. کلکی له زهوی ده خشی.

شهرمین گوتی:

– نه مه ت له کوئی هیئا پووری؟

– نیستا پیتان ده لیم، ده تو بۆ سه ر ئاخوړه که ی راده، ده بی نه ختیکی تر
بیدوشین، شه ویش جلیکی به سه ر پشتدا دهین. مانگان هیچ ناکوکیه کیان
لی نه قه وما. بۆ شه وئ، پاش ئه وه ی شوړبا نیسه که گه رم کرایه وه و نه ختی
خه ست و خو لیلی تی گه را و خورا، پووری دهستی به گپړانه وه ی باسی
مانگایه که کرد:

– هه رکه گه شته گوند و نه گه یشتم یه کراست چووم بۆ مالی کوخا قادر،
هه ر ئه وده دم خو ش بوو کاره ساته که م بۆ گپړایه وه، به لی خویشی بیستبووی،
دایه یه که کاره رات و گریانئ ئه و سه ری دیار نه بوو.

گوتی:

– میړدیشته چوو، برایشته چوو، خوا سه بووریت به و دو منداله
خوشه ویستانه دا بداته وه.

چیتان لی بشارمه وه، هه ر که پاره که م له مستی نا، مانگایه کم بۆ بکړئ
راست و په وان پاره که ی بۆ گپړامه وه، گوتی:

– نه مه بۆ ئه و منداله سیویانه دانئ. من مانگایه کتان له مانگاکانی خو م
پیشکیش ده که م، له هه موویان چاتر بی. من گوئله که یم به سه، پاش سالیکی
تر وه که دایکی شیریکی زور ددها.

ئینجا هه ستا، رۆبی. دوا ی قه بیرئ مانگا که ی هیئا، گوتی: «نه مه شیر ی
زوره، مادامیکی ئیوه شیره که ی ده فروشن، نه مه چاکه. به لام ئه وده دم تکایه،
که به هار داهات، با که ل بگری، مانگایه کی بزوک و شفته ژئییه» خو هه ر که

باسى مانگايەكە تانم بۇ گىرپايەو، كە چۆن ھەموو سالى گويىرەكەى مردار بوو ھەى دەبوو، نەختى پى كەنى، گوتى:

– گوناھ، ھەموو گوناھى ئەو نەبوو. بەشى زۆرى گوناھەكە بەر ئەو كەلەگايە دەكەوئى كە كەلى لى دەگرت و گويىرەكەى وای لە پشت نەدەكەوتەو بەرگەى چەرمەسەرتى ژيان بگرئى. تۆ، كاتىكى بەھار ھات ھەرتكىانم بۇ بئىرە، جا ئەوسا دەبىنى كەلەگايەكانى من چۆن گويىرەكەى مردار بوو ھەىيان لى ناكەونەو.

ئەحمەد گوتى:

– ئاى كە چەند مانگايەكى بەرزە. خۆ دەبى ھەر لە ئىستاو ھۆمى لەگەل رايىنم، نەكو سبەينى پىوھى ماندوويم.

دايكى گوتى:

– نانا، مانگاكان دەبى دوو ھەوتوو لە پشتىردا بن، ئەوسا لەپاشان بۇ لەوھريان ببە.

ھەموويان برياريان دا ئەحمەد ھۆى و براكەى ترى بچن، ئالف و ئاليك بۇ مانگاكان دابىن كەن. ئەوى بۆيان خى كرايەو ھەى خى كەنەو و ئەوھى بەكرىن بى بۆيان بكرن.

خىزانەكە، پى بەژوورەكان و بەلئىايىيەو، بۇ ئەوھى سبەينى، سا، ژيان چۆنى ھىنا ئاوا تى ھەلچنەو، لى نووستن.

پوورى:

– بۆچى شەرمىن گيان، لە دەورت گەرىم؟

– نامەوئى بىر لەمە بەكەمەو پوورى گيان.

– جا بۆچى كچم، كورە ھەموو كچى بەئاواتىەوھى. كورە كاربەدەستەكەت رەت كەدەو، بە بەقالە ھال و بال خۆشەكە قايل نەبووى، ئەمەى تريشيان كورى پياوئىكى ھاوھن ملكى زۆرە و لە پياوھ بەنامىيەكانى ناو شارە.

– ئەگەر ھەز دەكەى نىوان ھەر خۆش بى واز لەمە بىنە پوورى.

– له مه؟

– له هر خوازیننیهک، من برپارم داوه، تاوهکو ئامینهی خوشکم نه بڼی به فیرکار شوو نه کهم.

– جا ئه و چهندي تری ماوه، ئه واهمه سال له خویندنې ناوهندی ده بینته وه و ده چیته فیرگه ی فیرکاران بڼ خوئی. پیویستی به چی هه یه؟ که شوی کرد، حال و گوزهران به ره و خوئی ده چی.

– ئه ی ناکرئ به عوزر هینانه وهم دلت داکه وئ پووری گیان؟
پووری قهیرئ مات بوو، لای وا بوو وه لامدانه وه ی دلم ده شکینئ،
شهرمینیش سؤسه ی ئه وه ی کرد.

– پووری رهنکه پیت وا بئ ناته واییه کم هه بئ.
– نا له ده ورت گه پتم، من چۆن بیر له شتی وا ده که مه وه.
– پووری گیان، رهنکه خه لک وا بیربکاته وه، به لام دلنیا به شوکور هیچ
ناته واییه کم نییه، منیش وه که هر کچیکي له م ته مه نه دا ده یگری، سپ و ساغ
و روخته و ته واهم.

هه رچی له کچینیم به گومان که وتنیش هه ئه وه له پرپوچ به ولاوه چیی تر
نییه و جیی داخیشه، من خو شم و ئامینه ی خوشکیشم له وهر زیره
به ئاووړووه ین لافاو رای مائی و کهس نه یزانی به له ت و په تکرای له و دؤلانه،
له کوئی گیرسایه وه.

– جا کئ گومانی له وه کردووه شهرمین گیان. چهند رۆژیکه وه که بلئی زؤر
دلت ناسک بووه ته وه.

– منیش فهرقم پئ کردووه، ده ستنت ماچ ده کهم. هه ر بؤیه که یش له شیر و
نان به شینه وه ت هه ساند مه وه و ئه وه شت له ستوی خو گرت.

– به لام تو کاری له وه سه ختتر ده که ی. مانگا دؤشین و نانکردن کاریکی
سانا نییه. ماندوویتی و ئه رکه گرانه که هه مو له وه دایه شهرمین گیان. ده بئ
منه تبارت بم.

– چاکه پووری گیان، لاشت وا نهبی ته نیا هر بیر له نامینه دهکه مه وه.

– ئه ی له کی تریش؟

– له وهرزیره کانیس پووری، ئه حمه د و خالی دیش، ئای که کوری چاکن.

– نیرینه ن، نانی خو یان له سه ر به ردی ره ق ده ردین، لی یان مه ترسه
ئه حمه دیان ئه وه بۆ خو ی له گه ل مانگا له وه پانندا خه ریک ده بی و هه رچی
خالی دیشه ئه وه تۆ بۆ خو ت ده زانی، هه موو رۆژی له نانی خو ی پتر په پدا
ده کا. به ئیواران خو یندنای خو ی ده خو ی نی و به رۆزیش له چاخانه که ی قادر
ئاغا شاگردی خو ی ده کا.

– ئیمه لادی یین شه رمین گیان، وهرزیر له وهرزیری به ولاره بیر له چیی دی
ناکاته وه.

– ئای له و خو شییه، چوار دۆنمیان زهوی و زار هه یه. راسته ئاوا یی
سه رله بهر لافا وه که رای مالبیه ناو شیوه که وه، به لام زهوی و زاره که هیشتا
هه ر له شو یین خو ی ماوه، باو کم ئه و ساله هه رچی بنه تۆوی چاک ی هه بوو
پتیه ی کرد. ئه و ساله ده بی چاک هه لی دابی، جا نازانم دوا ی ئه وسه، شین
بووه ته وه یان نا؟ زهوی شو نه کر ی ده بی به بووره، زهوییه بناره، ئای که باو کم
چه ندی خو به یژار کردنییه وه ماندوو کرد. با هه رچی تۆوی دار و درهخت و
ده وه نی بی که لک هه یه، تیی داوی، ئیتر هه رچۆنی بی.

پووری دانه وییه وه، دوو جاری شه رمین ماچ کرد، گو تی:

– که واتا دوا رۆژی مندا له که روون و ئه لدمیه.

– زهویان هه یه...

– دۆنمیکی بۆ تووتن چاندن، هه لده قو لی.

– ترس و سام نه ما پووری.

– مندا له کان گاجووتیک و هیتستریکیان ده وی. به لام ئه و دوو...

– به راستی مانگای چاکن. جا ده بی نی کیلگه تووتنه خنجیلانه که مان چۆن
ده بوو ژیتته وه.

– بەژنە گەنمە قەنارى و رەشگول و گەنمە شامىش لەسەر سى دۆنمەكەى
تر ھىندەى بلىي ھەلەدا و ئەستور دەبى.

– تۆيش ھۆ زەويىيە بەيارەكە، شەرمين گيان، شوو دەكەى و مندالى جوان
جوانى وەك گولت دەبن. جا ئەوسا دەبينى ژيانى دايك و فرزەندى چەند
خۆشە.

ئامينە لەولەو بەلۆژە لۆژ ھات:

– لەو دەچى دەمەتەقتىكەتان زۆر خۆش بى.

– ئىكجار زۆر...

زانىت پوورى، خۆ ديسان دەستى بەرووى ئەميانىشەو نا.

– نا نا ئامينە بىروايىم بەنيازى دلى ھىنا، ئىتر لەو زياترى زۆر لى ناكەم.
لەبەرى گرانە. خۆ ھەرچى بلىم بى سوودە.

ئامينە بەرى بەلای شەرمينەو کرد، بەدەنگىكى ھەرشاويىيەو گوتى:

– ئەمە ھەموو لەبەر من خۆت لەم خوازىننىكەرانە بى بەش دەكەى، جا كى
دەلى دواړۆ مېردى وەك ئەمانەت دەست دەكەوى. سا بەوئەندە سویند و
قورحانە شوو بەمەى دوايىيان نەكەى، منىش دەست لە خويندەن ھەلەكەرم،
شار بەجى دىلم، دەچم كارى بۆ خۆم دەدۆزمەو.

شەرمين لاشانى ئامينەى بەتوورەيىيەكەو راتەكاند، گوتى:

– ئامينە، بۆ ئەوئەندە كەودەن و ھىچ و پووچى ئەگەر كار بەشار
بەجى ھەيشتن بى، من بۆى دەردەچم، ئەويش بى پالپشت و پشتيوان و بى
ئەوہى كەس بناسم و سەرەودەرەيى لە ژيان دەركەم. خۆ پۆژى لە لایەكەو
خولكى بكريم، جا ئەوسا دەبينى چۆن بۆى دوور دەكەومەو و كەس
بەسەرەوشوینم نەزانى. پوورى ھەلى دايە:

– ئا ئەميان تەنيا شتىكە كە دەبى دەسەلاتمى لى بەكارخەم و بەرى لى
بگرم، چۆن دەروى و بۆ كوئى؟

ئەحمەد بەدەنگ ھات:

– پووره شهرمین تو برۆی منیش هەردوو مانگاگان دەکوژم و ئەم دنیاىە
بەجى دىلم، جا داخوا دەبم بە دز، بە پياو کوژ...

پوورئ توورە بوو، گوتهى:

– واز لە كيشە و هەراى بى تام بئنه، ئيتەر لەمە وپاش، قسە قسەى من
دەبى و براپەوه. نەكەس دەروا و نەههچ بى ئاوەزىكيش هەددى ئەوهى هەپە
بیر لەوه بکاتهوه، زیان بە مانگاگان بگهینى.

ياللا هەموو بۆ ژوورەوه. ئەم شەو زۆر سارد دەبى، زۆر زۆر شهرمین...

كەس بەرپەرچى پوورئى نەداپەوه، نەبەچاك نەبەخراب. بىگومان هەق بەلاى
ئەوهوه بوو.

پیش ئەوێ بگه‌یتە بەر دەرکەیی بازارێ گەورە، کە لە کۆلانی تەنگەبەرەکی بەرەو مەیدانە کە لات دەرکەووە مائێ کازم عەباس بوو. مائێ کازم عەباس لە چاو مائەکانی ئەو کۆلانی لە هەمووان گەورەتر و ئایۆرەتر و بەقەرە و برە و هەرا و هۆریاتر بوو. بەم پۆژگارە سەعاتێ کچی و بێ قەرەبەیی بەخۆیەو نەدەدیت. کازم عەباس هەرسێ ژنەکی بەیەکەو لەو خانووەدا دەژیان. ژنەکانی هەریەکە لە تەمەنیکدا بوون. کەلۆرانی نەو و نەویرەیان لێ کەوتبوو، هەریەکە بەلایە کدا پەرش و بلۆ بوو بوونەو. هەر خواخواوی ئەو بیان بوو پۆژێ زووتر لەو مائە دوور کەوتەو. هەندیکیان مائەکیان ناوناو بوو دۆزەخ، چونکە بۆ چاوتر و وکانی شەڕ و شۆڕ و هەللا و بگری لێ نەدەبرا، جێتو و لیکتر هەلدا و تیتک یەک لەبێ دەرکیشان و دەستەوبەرۆک وەستان نەدەبرا، هەرحێ سەرە کە خیزان بوو لەم هەنگامە و هەرا و بگرەدا، وەک گۆلمێخی ئەستووری بەر پەشمالی داتەپیو دەووەستا و ورتەیی لەزاری دەرندەهات، هەرکە توورەش بوایە، ئەویش بەدەگمەن و رێک دەکەوت، بەدەنگێکی کەرخ و لرخن، وەک لە قەمیشێکی پووکاوەو دەرچی، پڕ بەدنیا دەبهاراند، دەیکوت.

– بێ دەنگ بن، رەشەوڵاخینە بێ دەنگ. با دەوتان بەقور نەئانم، کە بۆ هیچ دەست نادەن، کام شت لە بازار تاسووق و خۆشە دەبخۆن و وەک هیستری ماچە قەلەو دەبن.

بەسە ئیتر. چەند دەقیقیە ک بێ دەنگ دەبوون. ئەویش بوو بواوە بەخاتونی مائێ و بەووەو بوو بونا بەچار ژن، داخۆ بۆچی پێی قایل نەبوو و پشووێک رادەما، بیری دەرکەووە. خۆشترین شتی کە بیری لێ دەرکەووە ئەو بوو کە شەرمین شووی پێ کردبا و گالته‌ی پێ دەرکەو. ئەو لەحنەتییه لەخۆباییه‌ی خۆی

بەشۆختىرىن كچانى ئەم سەر زەوينە دەزانى. ھەرچەند لە رېگەوبان تووشى دەھات، دەيگوت:

– ھۆ مانگى چواردەى گەرەك و ھەموو دنيا، چۆنى؟

ئەويش وەلامى دەدايەو:

– لە تاريكىدام مام كازم.

– تاريكى چى تۆ مانگى چواردەى.

– چونكە تۆ مانگ دەخىيە ناو ھەور و ھەلاو.

مام كازمىش دەدايە پىكەنين و لە خۆشيان مەست دەبوو و لەشى خاو دەبوو ھەكسەر دەچو چىشتە خەيىكى بۆ دەکرد. حال و بالى خۆش دەبوو، دىيەكى بەزەوى و زارى ھەبوو، بەشى مال و ورگ دادراويى ئەو كەلووارنەى دەکرد.

شەرمين بەپىكەنينەو ھاتە ژوورئ و ھەر لەسەر پىكەنينەكەى رۆيى. پوورئ لە ھەموو كاروبارئ بووبوو، كوانوويەكى لە ھەيوانەكە قوت كەردبوو، ئاوى خستبوو سەر ئاگر، پى و پلى بەئاوى گەرم، پاك شويشت، گوتى:

– شەرمين ئەو بە چى پى دەكەنى؟ خۆ خواخوامە ھەميشە دەم بەپىكەنين و دلخۆش بى. پياو لەم ژيانە قورس و گراندە جار بەجار نەيداتە بارى بى عارى و پىكەنين و بى باكى، ھەر بەجارئ لى دەبىتەو مۆتەكە.

– بەھىچ پوورئ گيان، ھىچ.

– برپوا ناكەم. ئىنسان لە ھىچە پىكەنينى نايە.

– شتىكم بىركەوتەو، پىكەنيم.

– ديسانەو كابرانەى، پىرەمىردە سى ژنەكەى كە جارجار، بەو چاوقايمىيە بى شەرمانەى خۆيەو گەرت لە گەر دەئالينى.

– كابرايەكى قۆشمە و گالتەچىيە، بەئى ئەو بوو. دەيوست لە سەردەرانەى مالىان نزيك كەومەو، گوايە، شتىكى خۆشم بەگويدا دەچرپىنى. شتىكى كە

- ئەو بۇ كۆي؟ من بۇ كاريكى گەرە ھاتووم. جا بۇ ئەو ھەلنەيىتى،
باھەر لە ئىستايە پىت بلىم، كارەكە ھىچ پىئوھىدىيەكى بەخوارىنى و
شوكرىدەنە نىيە، تى گەيشتى؟ دانيشە دانيشە، تۇ ئەو ھى منى؛ من ھەر وەك
ھەموو دەزانن عەيىم ئەو ھى زۆر ھەز لە گالتە و گەپ دەكەم.

پوورى، بۇ ئەو ھى پىي گلە و گازنى لى بگري ھەلى دايى:

- بەلام تۇ بەگالتەت نەبوو.

مام كازم گوتى:

- پەنگە وابى، بەلام من پىم وا بوو ئەو ھى خىستەمە پروو، كاريكى خىر لەگەل
ئەو كىژە چاكەدا دەكەم.

پوورى بەتەوسەو:

- تۇ لە مالىەو خوت لە جىي قازى داناو، كەچى وەك بىستوومە،
بەھەقيانەت داد ناپرسى.

مام كازم دەستى بەپىكەن كىرد. دەم و ددان كەل و كۆم بەدووكەلى جگەرە
رەش ھەلگەراوھەكانى بەدىار كەوتن.

- دەلئىن قسە لە شوين خويىدا خوشە. شەرمىن ئەمە ھەلپكە و ھەلگەوتووه.
من بۆيە مەسەلەكە دەخەمە پروو، چونكە تۇ شايانى بەتەنگەوھاتنى، بۇ ئەو
دەست نادەي وەك ئاوى مەند لەم شارە چكۆلەيەدا ھەروا بىمىنيەو سەيرى
ھەر بابايەك دەكەي بۇ خوي ژن دىنى و خاوخىزانى بەختەوەر پىكەو دەنى،
كەچى تۇ ئەمە بەبەختەوهرى نازانى.

پوورى قۇرىيە چاكەي لە ئاگرەكە نىك خىستەو، گوتى:

- دە فەرموو بزەنن چىت پىيە، ھەموو گوتى لى دەگرىن.

- قاسمى كورم بۇ سەردانىكى چەند پۆژە لە بەغدا گەراوھەتووه. خۇ تۇ
چاكى دىناسى. كورپكى لاوى لە سەرخويە. كورپكى خىرخوايە، خىزانىكى
خىجىلانەي لە دەوروبەرى ئەو شارە گەورەيە ھەيە. كاريكى چاكىشى ھەيە،
بەئارەقەي نىپوچاوانى خوي دەستى كەوتووه.

- چاڪه.

- پاش دوو رڙڙي تر دهگه ڀڙتته وه. هه موو سالي ئم پيا وه تييه م له گه لدا دهڪا. ئم هه موو رڙگه وٻانه دوور و دريڙه دهبري، سهر دانيڪم دهڪا.

- چاڪه مام کازم، جا شهر مينت دهوي؟

- نانا، بيرم له وه نه کردو وه ته وه. ڪور هڪم ڙنه ڪهي خوي زور به دل، به لام پيم گوت ڪاري بؤ شهر مين له به غدا بدو ڙتته وه، ماداميڪي دهستي دهروا.

شهر مين له خوشييان پي به زهوي نه دهڪهوت، پرسى:

- چي گوت؟

- له زور شتي پرسى، دوايييه ڪهي به وه هينا يه وه ڪه چاڪترين ڪار بؤ تو ئه وه يه ببي به سستهر.

- جا چؤن، من چي له سستهر ي دهگه م.

- ده زانم، به لام گوتي يه ڪي له دوسته ڪاني ڪارگيري نه خوشخانه يه ڪي گه ورهيه و نيازيان وايه ده ورهيه ڪ بؤ سستهر ي بکه نه وه، به لام ڪوسپ نه وه يه، شهر مين شا يه تنامه ي خويندن ته واو ڪردني سهره تايي نييه، ده ي گوتي مه ده يه، ماداميڪي شا يه تنامه ي پولي پينجه مي به ده سته وه بي، ڪاره ڪه هاسانه.

پووري پيدا هه لڪالا:

- رڙڙي نه هاتي خير ڀيڪت به ناوچه وانه وه بي، دوو عايه ڪي خيرت بؤ بکهين.

- ده زانم، جا منيش بؤيه نه مرو ئم ڪاره خيرم بؤ هيناون، ئه گهر برازا ڪهت به دل خوش دهوي، دهرووي خير و به خته وهري لي دامه خه. چ ده لئي شهر مين.

- پيم وايه ئه مه هه لي خومه و بؤم هه لکه و توه، مام کازم.

- ئافه رين، بتره ڙم، ده زاني ڪچيڪي چهند جوان و شوخي، ئه وهندهش ڙير و زيره ڪي. ڪه واتا دوو سبه ي خوت ناماده ڪه. هه له گه ل رڙڙ گزنگي دا بؤي به ري دهڪه وين.

پووری به ناقایلییه وه هه‌لی دایه:

- نابیی، شتی وا چۆن ده‌بی؟ جا من ئەم کارمامزه بیوهیه چۆن ددهمه بهر که‌لبه‌ی گورگی ناو ئەو شاره گه‌وره‌یه.

- کارمامزه‌که‌ت، نه‌تووشی داو و ته‌له‌که‌ ده‌بی و نه‌ گورگ. ئی له‌گه‌ل ئەوه‌شدا...

شه‌رمین به‌پاران‌ه‌وه‌وه‌ سه‌یریکی ناو چاوی خوشکه‌که‌ی کرد، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا، خوشکه‌که‌ی گوتی:

- جا قه‌ی چیکا پووری. ئەمه هه‌لێکه و به‌پیی خۆی هاتووته ماله‌وه‌ بۆی؟ بۆچی ده‌س به‌خیرییه‌وه‌ ده‌نیی؟

شه‌رمین به‌گه‌رم و گوپییه‌که‌وه‌ ماچیکی خوشکه‌که‌ی کرد:

- ده‌مزانی تۆ خوشکی دلسۆزمی ئامینه‌ گیان، ده‌مزانی ئەوه‌تا تۆ...

به‌ری به‌لای پوورییه‌وه‌ کرد:

- نایه‌لم غه‌ریبیم بکه‌ی. مانگانه‌که‌مت هه‌موو بۆ ده‌نێرم، هه‌مووی. باشه مام کازم، جا له‌ کوێ ده‌بم، چۆن به‌رپوه‌ ده‌چم؟

- له‌و جێگه‌یه، که‌ بۆ ده‌وره‌که‌ ته‌رخان کراوه، هه‌ر له‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌رکی نه‌خۆشخانه‌که، ده‌شخۆی و ده‌شنووی.

- هه‌روا به‌خۆراییی؟

- به‌لێ به‌خۆراییی، چونکه‌ ده‌تکه‌ن به‌ سسته‌ر.

پووری گوتی:

- پیاو بروایی به‌شتی وا نایه. شتی وا چۆن ده‌بی؟

مام کازم پیا‌له‌ چا به‌تاله‌که‌ی له‌سه‌ر ژێر پیا‌له‌که‌ دانایه‌وه‌ و هه‌ستا، پیا‌لوه‌کانی له‌ پێ ره‌قه‌کانی هه‌لکیشا، گوتی:

- مادام شه‌رمین بیه‌وئ، هه‌موو شتی هاسانه. من نایا‌لۆزینم، لیت یاخی بی، به‌لام هه‌قی ئەوه‌شت نییه‌ پێگه‌ی به‌خته‌وه‌ری و دوا‌پۆزی لی بگری.

– پاش ئەوہی ھەموو بەخەمبارییەوہ مېرومۆچییەک دای گرتن.
سەرەرای ئەوہی کە شەرمین دوو ھەوتوو بوو پۆشتیبوو و لە بەغداوہ
کاغەزی چاک و چۆنی ناردبوو، خەمباری و مېرومۆچییەکە ھێشتا ھەر
بەمالەوہ دیاربوو.

ھەموو شتێ لە بارودۆخی خۆیدا بوو، بەلام ئەو گەرم و گورپیەیی جاران
نەمابوو. شەرمین کانگای خۆشییەک بوو لەبن نەدەھات.
نامینە تا نیوہرۆیەکی درەنگ، سەرگەرمی دەور و دەرن بوو، ماندویتی و
خەوہکوکتی تەواو کەشەنگی کردبوو، خواخوای بوو نەختی ھەلاژێ، تا وشت
و گورپیک تێ گەپتەوہ.

ھەرچی کورہ گەورەکیان بوو خەریک بوو پەنگ و پووی لاوینی لێ
دەنیشت، نەختی زووتر لە قەراخ شار گەرابووہوہ. ھەروا لەبەر خۆیەوہ
دەییۆلاند:

– چی وام بەگیرنەکوہ مانگاکانی پێ تێرکەم. ئەمە چۆن وشکە سال و
قات و قریکە، ئەم ھەمکە بارانەیش باری، کەچی ھیچ، لە بەرد و تاوێز و لیتاو
بەولاوہ ھیچی تر نییە.

دایکە ھەستی بەپەشیویی کورەکەیی کرد، گوئی:

– لای ئێمە، ھەموو سالی گیانلەبەر ماوہیی تووشی بێ لەوہری و برسیتی
دین، بەلام ھەر کە زستان بەسەرچوو و بەھار ھات، ھەردوو مانگا کە دەبەیی
بۆ ھەسەناوا، لەوێ لە کن کوێخا قادری بەجی دیلی، چاوی پیت بکەوێ،
کوێلی دلی پیت دەکریتەوہ، چونکە لە باوکت دەچی ئەھمەد. باوکتی زۆر خۆش
دەوێست. دە دەست و دەم و چاوت بشۆ، نانەکەت بخۆ، لە دەورت گەپێم.

بەلام خوا کردی، دیمەنی ئەم تالی و کوێ و کەسەرە تا سەر نەبوو. ھەر لە
دوای مانگی پۆستەچیەکە نامەییەک و ھەوالیەکی بۆ ھێنان، گوئی:

– دایکی ئەھمەد، بچۆ بۆ پۆستەخانە، پارە وەرگرە.

ھا ئەم پەسوولەییەش لەگەڵ خۆتدا ببە.

- پارەى چى كورم، كام پارە؟

پۆستەچىيەكە سەيرىكى پىسولەكەى كرد:

- ئەو پارەيەى كە لە بەغداوہ پۆت نىردراوہ، دە دىنارہ.

پوورئ دلى بەكوڭ ھات، فرمىسك بەچاويدا ھاتە خوار. وەك لەسەر ئاگر بئى، سا ھەر چۆنى بوو، خۆى گرت چاوەپى ئامىنەى كرد، لە فەيرگە بگەرپتەوہ، كاغەزەكەى بۆ بخوینتەوہ و چاترى لئى ھالى بئى، ئەوھشى لئى ھالى بكا، پارەكەى چۆن وەرگرئ.

ھەرچەندە، ترش و تالى و گرژ و مۆنى، كەمى، وردە وردە پەويەوہ، زەردەخەنە و پەنگ و بوو و رووخۆشى گەرانەوہ سەرلەوان، بەلام مەسەلەكە بەلاى شەرمىنەوہ وا نەبوو لە بەغدا.

سەرەك بژىشك بەنەرم و ناسكيبەكەوہ گوتى:

- زۆرم ھەول دا بچیتە دەورەكەوہ، بەلام قوتابى دەبئى شايبەتنامەى خویندنى سەرەتايىي ھەبئى، جا لەبەر ھەندئى، وام بەچاك زانى لە قاوشى ژنانت بەھارىكار دامەزرىنم. قاوشەكە راستەوخۆ لە ژىر چاودىرىي خۆمادىيە. لەوھش دلىيا بە كە وەك سىستەرئ تەماشاشا دەكرئى و ھەرچىيەكى بۆ سىستەرئىكى چاك و لىزان پىويست بئى بزائى، لە سىستەرە پىپۆرەكانى قاوشەكەى فەر دەبى. دەبئى بىوات بەقسەكانم ھەبئى شەرمىن، ئەمنىش زۆرم مەينەتى كىشاوہ. باوكم سەوزەفرۆشئىكى ساويلكە بوو، ھەژارەش بوو. ناھومىدى و ھەناسەساردىيەك كە خەم و پەژارە لە مەروى بار دەكا بەسەر و بىردەبارى نەبئى چىي دىكە سوووكى ناكە. ژوورئىكى چكۆلانەم لە پاين قاوشەكەوہ بۆ جوئى كر دوويەوہ. شپە و پەرى تىدا بوو، بۆيان رىك خستووى و چىت پىويست بئى تىيداىيە.

شەرمىن بەمنەتبارى و سەردانووشتانەوہ وىستى دەستى دكتۆر كەمال ماچ كا، دكتۆر ئەستەغفىروللايەكى گوت و پاش و پاش كشايەوہ، دەستىكى بەسەر و قژە سوورەكەيدا ھىنا، ھەر دەتگوت خەياتەى خاوە.

شەرمین لەو ژوورە چکۆلەییەدا پازدە مانگی خشتی گوزەراند، لە سەعات
 هەشتدا لە قاوش دەچوو دەرهو، دەهاتەوێ ژوورەکی خۆی، چراکەیی پێ
 دەکرد و دەستی بەخوێندنەوە دەکرد، سبەینان ئاو و هەوا بەهەر چەشنی
 بوايە، پەنجەرەکانی دەکردهو و دەپروانییە زەوی و زاریکی پر کشتوکال
 سەوز و پەنگاو پەنگی دور، خانووبەرە چکۆلە چکۆلەیی لێ دروست
 کرابوون، یەک لێرە یەک لەوێ.

کاتی هەرە خۆشی ئەو بوو کە مانگانەکی بۆ پۆستەخانە دەبرد.
 مانگانەکی سەرلەبەر بۆ پووری و ئامینەیی خوشکی دەنارد، ئەویش لە
 فێرگەیی فێرکاران دەخوێند لە شار.

ناویەناو دیاریشی بەناوونیشانی ئامینەیی خوشکیەو دەنارد. لە جل و
 بەرگی گەرم و گوری زستانە، لە بابەتی شتی جوان و سووکەلە سووکەلە،
 شتی جوان جوانی بۆ دەنارد، لێ دەبوون بەنەخس. دیارییەکانی زۆریان
 لەوانە بوون، کە نەخۆشان لەپاش منداڵبوون دەرچوونیان دەیاندا. زۆر
 بەتەنگ پەرە کۆکردنەو بوو. دەیتوانی مانگانەکیان سەرلەبەر بۆ بنێری و
 هەرچیەکیشی لێ ژێدە بوايە پاشەکەوتی کردبا. خۆی ئاتاجی بەهیچ نەبوو.
 تەواو شارەزای ناوشار بووبوو، لە رۆژانی پشوو و وچاندا لە نەخۆشخانە
 وەدەردەکەوت، بەبازار و جێگەیی ئاپۆرە و قەرەباڵغا دەگەڕا.

جگە لە شتەپێک کە سەر بەپیشە و کارەکی بوو، زۆر شتی تر فێر بووبوو
 و تەواوی چاوی کرابوو. تەنانت زۆر لەوانی کە لە میژترەو سستەرییان
 کردبوو بەدەستبەردەر و لێوێشەوێتر بووبوو، بگرە لەوان زۆرتیش و چاتریش
 فێر بووبوو.

دەتگوت هەر بۆ ئەوێ گوزارە، مل لەبەر ملی ژنان بنی و کۆل بەتەنگانە و
 هەلەموت و تووشیی دنیا بدا. خۆی لەسەر بێرەبیری و کۆلەندەدان و
 هەلەهاتن تەواو پراختن و لەم خۆپراختنەیدا، پیاو هەق بۆی، سەرکەوتبوو.
 لەو ماوەیەدا زۆر کەس داوای کردبوو، جا بەراستیش شەرمین بووبوو

به كچىكى تا بللى شوخ و جوان و ئوۋەندى دل ھەلگىرى تەر و بىر و ئىتتىلى لى
ھەلدەقولا. ئوۋەتا ديسانەۋە خوازگىنىيەكى دىكەى بەپاشەۋە دا.

ئىحسان لاۋىكى خاۋەن شايتەنامەى زانستگا بوو، تا بللى لەبار و ئاكار و
رەۋىشت ھەموار بوو. يارىكارى حسىۋگرى نەخۇشخانەكە بوو، پاش ئوۋەى كە
ھەرچى واسىتە و واسىتەكارى ھەبوو چى لى شىن نەبوو و ھومىدېرېبوو،
رۇژىكىيان يەكسەر خۇى پىتى گوت:

– گوئ دىرە شەرمىن، با يەكپراست بچىنە ناو مەسەلەكەۋە. كارەكە
پىۋەندىبى بەھەردوۋكمانەۋە ھەيە. نەك ئىستا، تەنانەت دواۋۇزىش، زۆر
زەحمەتە پىاۋىكى ۋەك مەنت دەس كەۋى، خۇشى بوئى و ھەموو جۆرە
پىداۋىستىكى ژيانى ھاۋسەرىت بۇ دابىن و فەراھەم بكا. چىي مەنت بەدل نىيە
شەرمىن؟ دەبا لىرە نەختى دانىشىن، خۇ ھەموو دەزانن من خەرىكى ئوۋەم
بەپىنمە رەدايى.

– كاك ئىحسان من لە كەس ناترسم.

بەتەك يەكەۋە لەسەر يەكى لە تەختەكانى ناو باخچەكە دانىشتن.

– دەمەۋى بزانم بۆچى شووم پى ناكەى شەرمىن؟

بە تاللىيەكەۋە بزمەى ھاتى:

– جا ھىچ پىۋىست دەكا پىت بللم بۆچى؟

– ھەۋل دەدەم بزانم، تۇ بۇ خۇت دەزانى من چەندەم ھەۋلدا. كەچى تۇ ۋەك

بەردى ۋلاتەكەت ۋاى، دە نەختى بېزۋى شەرمىن، نەختى نەختى بۇ دواۋۇز.

– من قسەى خۇم كرد كاك ئىحسان، زۆرىشت پىز لى دەگرم. لەۋەش زۆر

دلنىام كە لە تۇ چاتر كەس خوازىنىيە نەكردووم. ئەگەر دواۋۇزىش

دەفەرموۋى ئوۋە بەدەست كەس نىيە و كى دەيزانى، يا شتىكى پىۋارە و لە

پشت رۇژگارېكەۋە چى لى نازانىن.

– ئەمە دوا بپارته شەرمىن؟

شەرمىن بزمەىكى ناسكى پىشوۋكورتى خەماۋىي ھاتى:

- جا بۆچی ئەو درشتییە لە قسان بار دەکەوێ کاک ئیحسان؟ من خواستم بەپاشەوێ نەداوی، عوزرم بۆ هینایتەوێ.

- ئەمە لە کارەکە چ سووک ناکاتەوێ شەرمین، بەپاشەوێدان بۆ یا عوزرەهینانەوێ، زەبریان بەکە. شەرمین زۆرم حەز دەکرد زانیبام لەبەرچی، هیچ کۆسپێکی لە دەسلەلات بەدەر لە گۆریدا هەیە؟

شەرمین بەدەنگێکی نزم هاواری کرد، وەک بقیژینی:

- تۆش پوورم ئاسایی ئیحسان، دەرئەوێ بۆ ئەوێ ئازارم بەدی بەخواستی خۆت بگە. من کیژتێکی تەواوم، بۆ گومان پەواندەوێ، هەر وەک بەپوورم دەگوت، بەتۆش دەلێم، من کچم، هێشتا کچینیم وەک خۆیەتی و لەجێی خۆیەتی ئیحسان.

- شەرمین گیان، تۆ بۆ خۆت دەزانی کچ چەند زۆرە.

- دەشزانم چەندت گەڕ و خول دەدەن و زۆریشیان چاوی تەماح تی بریوی.

- دەی کەواتا بۆچی شووم پێ ناکە؟ پشوویکی درێژت مۆلەت بەدم، جارێکی تر بیر بکەیهوێ؟

- ئەمە کەلک ناگرێ، بریارێکی کۆنە و تازە برارەتەوێ، پاشگەزبونەوێ لێ ناگرێ.

ئیحسان دەستی خستە نیو هەردوو دەستییهوێ، بەپارێانەوێ، گوتی:

- باشە بۆچی شەرمین؟ بۆچی؟

شەرمین پشوویک چاوی قووچاند، گوتی:

- من کیژە گوندییەکم، لەم شارە گەورەیه شتی زۆر فێربووم، بەلام هێشتا هەر گوندیم.

- شەرمین؟

- قسەکەم پێ مەبرە تکا دەکەم، ئیحسان.

پێش ئەوێ لافاو گوندەکەمان پامالێ مانگایەکمان هەبوو، مانگایەکی زۆر

چاکیش، مانگایه کی به شیر ی جوان، پروا بکه، له گایه ک به هیزتر بوو. له گایه کی که باوم له جووتی ده به ست، به لام سه د حیف و مه خابن ئی حسان...

– حیف و مخابن بۆچی شهرمین؟

– بۆ ئه و مانگا جوانه به شیر، هه موو سالی یه ک له دووی یه ک گویره که ی مردار وه بووی ده بوون. هه رکه ده زه گویره که که ی به سه ر پیدان ده که وت و نه ده که وت، چوار په لی ده له رزی و ده که وت، ئیمه یش گویره که که مان که ول ده کرد و به کا ده مان ناخنی و مانگا که مان پی ده باناند و به و جوړه ده مان دوشی تو خوا به زه بیت پیدا نایه ته وه ئی حسان؟

– زۆریش، به لام هیچ چاره سه ریکی نه ده کرا.

– نه خیر، هیچ چاره سه ریکی نه ده کرا.

– باشه، مانگا که تان فروشت؟

– نه خیر، هیشتا هه ر ماوه و شیر یکی خه ست و خولیش ده دا.

– به سه زمانه.

– چاوت لییه تۆیش پی له به سه زمانیه که ی ده نی ئی حسان. جا منیش وه ک مانگایه که شوو بکه م، مندا لی مردووم ده بی.

– باشه تو ئه م هه موو تفه نگ به تاریکه شه وه وه نانه ت له کوپوه هی ناوه؟ شهرمین ئه وئ مانگایه کی نه خو ش و ده رده دار؟

– منیش وه ک ئه وم، له شت ی کدا هه رتکمان هاویه شین. زۆری خو ش ده ویستم، داوینی کراس و که وایه که ی ده جویم. هه ر بۆ دوشینی، لی نزی که ده که وتمه وه، چی له گواندا بوایه به چاویزی و دلاواییه وه هه مووی ده دا.

– ئه گه ر له مه ده تر سی پی شهرمین. به لیتن ده ده می هه رگیز، مندا لمان نه بی.

– گویره که بنیاده مانه ی مردو، ئای که خه ونیکی خو شه، به لام ئه مه قه ت نابی و به دی نایه.

– شهرمین، تو ژیان یکی ته ر و پاراو له گیزه لوو که ی خورپه و هه راسانیدا،

لەناو دەبەیی، تۆ لەم پۆژانەدا زۆر بێ حال و کەشەنگی. بۆچی سبەینێ
سەردانیکی دایکم ناکە لە مالى خۆمان، سبەینێ ھەینییه.

– ھەزم دەکرد ئیحسان، بەلام لەو دەترسم، ئەوەندەم زۆر لى بکا، خۆم
لەبەری نەگرم و منداالى مردووم بۆ کۆرەکەى لى بکەونەو. ئەمەم زۆر جار لە
نەخۆشخانە دیوہ ئیحسان. دەبینى ھەر منداڵە لە دایک دەبن و ھەموو لەش
ساغ و پوختە و پتەو، کەچى زۆرى پى ناچى ملیان لار دەبیتەو. بەراستى
کارەساتىکى گورچوویرە، بریا دەم و چاوى دایکیانت لە جەنگەى
مەینەتیەکەدا دەدیت، جا ئەوسا بزانیە بیرت لە ژنەیتان دەکردوہ قەتت بیر
لەوہ دەکردوہ ئەو ھەموو ئازارە لە دلى ژنتىکى بەراست خۆشت وىستبى
پۆکەى.

– شەرمین وام بەخەیاڵدا دى،

– منیش ھەروای دەبینم، ئەمە بەلاى منەوہ سى و دووى نییە، ھەول و دەول
بى سووہ. من زۆر ماندووم. پىویستیم بەھەر شتىکى ئەم مەینەتیەم لەبیر
بباتەوہ، ھەییە.

– خەم و پەژارەکەت بەسەر دلى مندا دەى، من دەتوانم ئەمە بکەم، جى
ھەموو شتىکى تىدا دەبیتەوہ، چونکە جى ئەوینى توى تىدا بووتەوہ، ئای کە
چەند گەورە و فرەوانە، بریا دەتزانى.

– وا وچانى فراوینە، دەبى لەوئى بم.

– دەبا بەتەلەفۆن داواى ژەمى فراوینت بۆ بکەم.

– نا، سپاست دەکەم کاک ئیحسان. بەلام پیاو کە لەو دالانە درىژەدا
فراوین دەکا ھەست بەدینجى و سەرسووکى دەکا. ھىندى جار دەچم ھىچم
بەرناکەوئى. زۆر خۆشىی لەو زگە لە برسان بەپشتەوہ نووساوانەوہ دى کە
چەند تىکۆکەییەکیان بەبى جوینى تەواو بەپەلەیک تى دەکەون.

– کەواتا ھىچ.

– ھىچ ترووکەى نییە، بەداخوہ کاک ئیحسان، من خۆم ناویمیدم و زۆرم

پي ناخوشه يه كي له ئاواته بي تاوانه كاني توو شي ناكامي ده كه م.
شهرمين هه ستا، زوري له پيش چاو بليند بوو، رۆژ به سهر قره
خورمايييه كهيدا دباري و له گهل سره وتن و مهنديونه وي بادا ئويش بي
خه م سره وتبوو.

- چهند شوخ و ژيكه له ي شهرمين، هه رگيز له بيرم ناجييه وه. چ ژني هه يه
بي به ژني من و بتواني چيگه ي تو له دل و دهر و نمدا پر كاته وه.
- خوا خوشت كا، كاكا ئي حسان. منيش به چاك يادت ده كه مه وه، تو
كوپكي چاك و ئاكار به رزي.
- ده شتپه رستم.

- كه واتا، واي له م بنه دلره قه ي كه دووعا و پارانه وه كه م له نياز و مرادم
ناهو ميد ده كا. به خوات ده سپترم.

به ئه سپايييه وه، به پيره وه قيرتاو كراوه كه دا، به رهو ژووري نانخواردن داي
كيشا. گياوگول تا نيو پيره وه كه داكشابوو، بووبوو به خليسك.

ئو حسان، تا كچه له پيچه كه ي پيش ئه زمونگه كه وه رچه رخايه وه، هه ره وي
مايه وه. ويستي زير بمينيته وه، نه يتواني له سهر لاقى راوه ستى. پي له پشت
ته خته كه وه دريژ كرد، به پارنه ي له قه يه كي پيدا كيشا، ده ويوست خوينى تي
وه رگه ري، له پاشان راست بووه وه، رويشت، به كوئي په ژاره و خه مه وه،
چوووه بو شوينه كه ي خوي.

شهرمين به دريژايي نيوه ي شه وگار خه و نه چوووه چاوي. چه خماخه و
هه وه تريشقه دنياي كه پوكاس ده كرد و دهينه راند. باهوژ لك و چلي دار و
دره ختي ده هينا و ده برد، هه ر ده تگوت هه لوژكن و سه رچالاني به جوړي
داده نه وانه وه هه ره ئه وه بوو له ريشه ي درنه ده هينان. له په نجه ره كه وه لافاو و
لاسامه دياربوو، پر به ئاوهر و و جوگه لان هه ستابوو، شو سه و ته خته
هه ريژه كاني به بنه وه ده كرد.

هه رچهند، شه وانه عاده تي وا نه بوو چرا نه كوژينيته وه، به لام ئه و شه وه

نەيكوژاندېووه، پټى وابوو لاشانى بهگور پال بهدەرکهوه دهنى.

– دهبى، بابى.

زريکاندى:

– كى پال بهدەرکهوه دهنى؟ كتيه؟

كەس وهلامى نهدايهوه، بهلام دەرکه بهشەق و شوق كهوتبوو، هاوارى كرد.
ريگه و پيرهوى قاوشه تازهكان بارانتيكى زوريان لى دهبارى، بهلام ژيانى
خهلكهكه هەر لهسەر بارتى خوى دەرۆيشت. گويم له ههراوهزنا بوو، گويم لى
بوو خهلكى له ئۆتۆمبيل دادهبهزين. دهبى ژنيكى ديكهشييان به ژانى
مندالېوونهوه هينابى و مندالەكهى بهئاسانى نهبووبى. جاريكى ديكه بهدەنگ
هات:

– ئهوه كتيه پال بهدەرکهوه دهنى؟

– بيكهوه شهرمين. شتى لهناوهخت پرووى داوه هيندى خانوبههرى كۆن
بهسەر نيشتهنييهكانياندا رووخاون. نهخوشخانهكه پتيويستى بهيارمەتيى
ههمووانه. بهخۆكهوه، تكا دهكهه.

– بهلام من...

– لههەر بارىكداى، خيرا كه، وهره بهپتوه.

له بهربهياندا، بهشەكهتى و ماندويى گهرايهوه بۆ ژوورهكهى، خويشى
نەيزانى چۆن خەوى پى داكهوت، بهلام زورى نهكيشا، بهخهبهرهات مۆتهكه
سواری سپنگى بووبوو، كاتيكي بهخۆ زانى پهتۆكهى كهوته خوارهوه، دهستی
له ليتوارى قهریۆلهكه توند كرد.

مۆتهكهيهكى زۆر قورس و گران بوو، هيشتا ترسهكهى لى نهپهوابوووهوه
ئهمجاره خوى لهوى ديهوه، نهك له گوندهكه، لهو سەر چيايهى خيوهكهى لى
بوو، مهزرا تووتنهكه بهرز بووبوووهوه، پر له گهلاى پان پان. لهپاشان
خيوهكهيشى ديهوه. تماشای كرد، وهك خهلكهكه باسيان دهكرد بهو
چەشنەيه. بهسپينگى پرووت و تەنيا باسكيتكهوه له زاركى ئەشكهوته

تاریکه‌کوه دهردهات، شیریکی لی دها، که شیرکه‌ی راست دهردهوه،
خوین فیچقه‌ی دهرکد و وهک فواره‌ی گری و بلیسه به‌رز دهبووه.

خوین له یهک ئاوه‌پژدا جوگه‌ی به‌ستبوو و به‌ناو مه‌زرا تووتنه‌که‌دا،
به‌راست و چه‌پ ری‌ی دهرکد. پاشان شتیکی سه‌یری دیت. ته‌ماشای کرد،
خپوه‌که شیرکه‌ی به‌هموو گوریکیه‌وه هه‌لدا و به‌سینگی گرتیه‌وه و به‌لادا
هات و که‌وت.

ئینجاکه، سیلاوی خوینی برینی گاشه‌به‌رد ده‌وستا. ئه‌مه خه‌ونی بوو.
برایه‌وه، شتی له‌وئی پرووی دا.

شتی وا زور جار پرووی دها، باوی، که ده‌که‌پایه‌وه، هه‌مووی بۆ له‌ نووکه‌وه
ده‌گیرایه‌وه، به‌لام ئیستا نه‌ باوکی دیاره و نه‌ هیچ. باوکی تازه پابرد. خپوه
دواکاغزی راگه‌یاندی، رای گه‌یاندی ئی دی برایه‌وه، به‌ شیرکه‌ی هه‌موو
شتیکی برپیه‌وه.

– شه‌رمین.

– به‌لئی.

– ئه‌مه چاشته‌که‌ته‌که، دوکتور گوتی بۆی به‌ره. دوی شه‌وئی بۆ هه‌مووان
ناخۆش بوو. ده‌ دهرکه‌ بکه‌وه، شه‌رمین.

شه‌رمین راست بووه‌وه، دهرکه‌ی کرده‌وه. ئه‌و ئافره‌ته‌ی نان و شیوی بۆ
نه‌خۆشان داده‌نا می‌زه دارینه‌که‌ی به‌خواردنه‌که‌وه له‌ پیش دانا و رویشت،
هه‌روا له‌به‌رخویه‌وه گوتی: «به‌لئی شه‌وئیکی زور ناخۆش بوو، کۆ پڕوا ده‌کا
ئه‌مه شه‌رمین بۆ.»

کووپی شیریی تی کرد و نه‌ختی که‌ره و توژی مره‌بایشی به‌پارچه
سه‌موونیکه‌وه سوی. که برسی‌تی زۆری بۆ هینا تووشی سه‌ره‌خولی و دل
هه‌لشیوانیکی ناخۆش دهبوو.

دوکتور له‌ زووره‌که‌ی سه‌ریکی لی دا، به‌وردی ته‌ماشایه‌کی کرد، بزانی
چییه‌تی. له‌ چوونه‌ دهرده‌دا، به‌وانی له‌گه‌لیدا بوون گوت:

- پشووې حه وتوويكې بۆ دهنووسم. تووشې نشوستييهكي سەخت بووه. ئېستا له باريكي دهمارگرژي و پړكيشييهكي سەختدايه. له ترسان واي بهسەرھاتووه. داخو ئەم كچه ئاكار ناسكه شهوئ چيې بهسەرھاتبئ. سسته رەكه ي له گه ليدا بوو، گوتي:

- نهخوشي و له ناكاو زور شتيكي پيسه. دهلن چاوي به نافرەتي كه وتووه له حالي ژاني له ناوهمختدا بووه. گوايه له ژير خانووي رووخاويان دهريناوه و له ووه مندالي له بارچووه.

دوكتوره كه ي ديكه يان گوتي:

- جا بۆ ئەمە كهمه. دياره له حالي وادا تووشې وا دي، ئەي چۆن.

دوكتوره پسيپوره كه گوتي:

«مەسەله كه له حالي وادا له گري و گوليكه وه سەرھەلدهدا كه له نيو دل و ميشكدا په نگا بېته وه...»

دياره هه راسانيه كه كه پيشتر تووشې مرق بووي، له جتي مه ترسيه كي وريا ده كاته وه كه سهر و شويني به دي ناكري، ئەي شه رمين بهم دواييانه تووشې هه راسانيه كه نه هاتبوو؟ خو من زورم سهرنج دابووي. يا تو بللي كاره كه م وا لي ئالوزكابي، روالهت و هو ي راسته قاني مه سه له كه م لي تيك چووي؟ دووريش نيه واي، ئيمه، بهرەي دوكتوران زور جارمان بهو جوړه لي دهقه ومي.

شەرمىن سوۋدىكى چاكي لە ماۋەي ھەسانەۋەكەي ۋەرگرت. پەنگ و پروۋى ھەرەتى جوانى و مېياپەتتى تى گەپايەۋە. بەلام شتى واى لى پروۋا كە بەبىردا نەدەھات. لەپاش ھەسانەۋەكە خەرىك بوو بەرەۋ قاۋشەكە برۋا لە پر سەرسوۋرپكى توۋش بوو و ھېلنجى ھاتى.

دوكتۇرەكە بۇ ژوورەكەي خۇى برد. لە پاش پشوۋىكى چاك گوتى:

– ھەست بەئازارى كوئىت دەكەي شەرمىن؟ خۇ ئەم جۆرە ھالەتەنە...

– ھېشتا ھەر كچم، گەرەم. ئەم جۆرە گومانانە بۇ ئافرەت بەلاى سەرە.

– دەزانم، شەرمىن. دەزانم ئەمە بىزوۋ نىيە. من لە داۋىن پاكىيەكەت دىئام. بەلام ئەم ھالەتە، دەبى ھۆى راستەقانىم بۇ يەكلا كاتەۋە. ناكىرى بەھەردوۋ لامان ئەمە يەكلاى كەينەۋە شەرمىن؟

– گەرەم، چى خۇت دەفەرموۋى و چۆنى بەچاك دەزانى ئاۋا دەكەم.

– چاكە تۆ چى وات لى دەكا ھەست بەسەرەخولى دىل ھەلشېۋان بىكەي؟ ئەمە ناۋبەناۋ لە ترسان پروۋەدا. ئەمە جۆرىكە لە ھەلاتن و خۇ لەپەنا بىيانگە شاردنەۋەيەكە، لە بىيانگەي نەخۇشى لەش كەمتر و پايىنترە.

– پەنگە لەبەر ئەۋەي، كە ۋەختى خۇى مۆتەكەيەكم دىتېى، لەۋ لادىيە تاپۋىيەكەم لەخەنمدا دىت، بە شىرەكەي لە بەردى دەدا، خۆنى بەكول دەتەقىيەۋە، خۆن بەكفەكفىكى ماسياۋەۋە بەلاكەنارى چكۆلە چكۆلەدا رېچكەي دەبەست، دەرپايە ناۋ كىلگە توتتەۋە.

– كەۋاتا خوين؟ ديارە ھىچ منداىل بوۋنىكىش بى خوين نابى، تى گەشىتم. چ دەلىلى راگوۋىزىيە قاۋشىكى دى؟ خۇ تۆ بۇ خۇت دەزانى چەند دۆستى دوكتۇر قەبرى سەر بۇشىكى قاۋشى نەخۇشى دىل. تاقىيەكى بىكەۋە، لەۋى

کار بکە، لەوێ شتیکی تازه فێر دەبی.

– جا قەت ئەو چاکەیتەم لەبیر دەچێ گەرەم، خوشکەکەم وا لە دوا سالی
خوێندن دەبێتەو، هەر کە بوو بەفێرکار، لە هەر کوێیەک گیرسایەو، پەنای
دەبەم. ئەم پۆزانه چاک نیم.

مانگیکی لە قاوشی نەخۆشیی دڵ لێ بەسەرچوو، هەر بەو دەستوبردە
جارانی فێری هەموو شتێ بوو. ژوور بەژوور دەچوو ژووری
بەبەرەخۆهێنانەو. بەلام سەرلەنوێ خورپە و هەراسانییەکی هەلی دایەو.

– گەرەم، ئێتر بۆ کاروباری نەخۆشخانان دەست نادەم، چم بەبەرەو
نەماو. لێکم دایەو، دەزانم چەندم پاشەکەوت هەیە، دەتوانم دوو مانگان بەبێ
کاری بمینمەو، ئەو ئەگەر ئامینەکی خوشکم لێ بایەو، پێ و راست بۆ وێ
دەگەرپامەو.

– بەلێ، تێ دەگەم چاک تێ دەگەم شەرمین.

– دە تۆ ودمێکی دیکەیش بۆ مەودای حەوتوویی وەرگرە، پزیشکی قاوشەکە
دەتدات، تەلەفۆنی بۆ دەکەم. دە بڕۆ پشوویکی بۆ بە.

– بێ سوودە گەرەم. ودمەکە وەک جاران بەسەردەچێ و سەرلەنوێ بۆ
خۆم دەگەرپێمەو سەرباری پێشووم. پێم ناخۆشە نەرەحەتت بکەم، گەرەم.

– نا نا، شەرمین، تۆ وەک یەکی لە کێژەکانمی. من نەتێژە و تۆرە و سۆرەم
سەرلەبەر کێژن. شانازییشان پێوە دەکەم. شانازی بەتۆویش دەکەم.

لە ژوورەکە چوووە دەرێ. بەوێلام هێنانەکی باوکانه بوو، شتیکی، دڵنیایی و
شایی بەخۆبوونی پێ بەخشی.

لە رێگە تووشی کاک ئیحسان هات. بەخەمبارییەکەو سلاوی لێ کرد:

– بەنەخۆشییەکەت زۆر نەرەحەت بووم، شەرمین، منیش وەک تۆ نەخۆش
کەوتم. ئەو دوو حەوتوو بە ودم دەبینی.

– بێ وەبی، لە ئازار بەدوور بی، بەلام هەرچی منم، پێم وایە ژبانی من و
نەخۆشخانەیان نەگوتوو.

– جیگەى تۆمال و حالىكى بەدلى خۆت و خىزانىكى تازەيە، خىزانىكى
لەسەر بنچىنەى خۆشەويستى پۇنرابى.

– كاك ئىحسان؟

– ھەر ھىچ ئۆمىدى ئىيە، تەنانت، پاش ئەۋەى بەسەرىشت ھات و منىش
بەم حالە گەيشتىم.

– دەبى نەخۇشخانە بەجى بىللم. كارى ئىرە كۆلۈپىيەكم توش دەكا. لە تاو
و تۈنم بەدەرە.

– كەۋاتا ۋەرە، لەگەل دايكىدا پىكەۋە بىن. زۆرت خۇش دەۋى.

– بىمبەخشە، بەخوات دەسپىترم. بۇ قاۋش دەچم نىازم وايە ودىكى تازە
ۋەرگرم.

ۋەمە تازەكە بۇ شەرمىن بەخىر نەگەرا. ھىشتا ھەر زۆرى پىك لە دىمەنى
خۈيىن دەۋۋەۋە. زۆرى لى دىۋىنگ بوو. ژيان ھىچ شىۋاى ئەۋە نەۋو بەۋ
ھەست و خۈستە ۋەك مەۋداى بىرتىزانەۋە بەسەر بىرى.

بەدريژايى مەۋداى ۋەمەكەى، نەخۇشخانەى بەجى دەھىشت. بەۋ ناو
شارە گەۋرە بەربلاۋە بەسامە دەكەۋت، لە فەرامۆشپىيەك، لە ترووسكەى
ئۆمىدى دەگەرا. لە ھەرجىيەكى ھەلۋىستابا بىرى سەرسەرى و ھىچ و پوۋچى
بەدۋەدەكەۋت، ھاۋشانى دەۋەستان، بەبىيانگەى بەجۋانى ھەلدان و
پەسندانىكى زۆب و دىۋەۋە قىسەى ھەرە پىس و بەتۈنچ و تەشەرىيان
داۋىشتى و دىيانۋىست دەرکەى قىسە لەگەلداكردى لى ۋەسەرىشت خەن.

ئەۋىش ھەر ھىندەى بۇ دەرگا خۇى لە گەريان لادا، بەھەمو ئاورۋوپىكەۋە،
رەفتارى تىك نەدەدا، بەرپى خۇيدا دەرۋىشت. ھەرکە ئىۋارۋى دادەھات
دەگەرايەۋە بۇ ژۋورەكەى خۇى.

لەسەر دالانەكە بوو، ھەستى بەۋە دەرگا بىمىچى ژۋورەكە دەستىكى پىۋار
دەيھەژىنى و ھا ئىستا ھا نەختىكى دىكە بەسەرىدا دەتەپى و بەن خاك و
خۇل دەكەۋى.

دانیشت به کاوه خۆ دهستی به گریان کرد:

- خوايه چيم به سهر هات؟ بۆچی روو له ههر کوێ دهکهم، مۆتهکهی ترسم له دوو نابێتهوه؟

چی به سهر هاتبوو؟ تارماييه کهی شهوێ هاتبوووه خهونی؟ جارێکی دیکه ی هاتبوووه خهون، به لām ئهوی ئهم جار هیان پیاوێکی چاکی سهر و ڤدین سپی بوو. زۆر باوکهانی له گهڵ جوولایهوه:

- تا ئیستایش ههر له شیر دهترسی؟ خۆ نه شیرم ماوه و نه هیچ. کانبی خوینی سوور و ئالی بهرد هه موو سپی هه لگه راون، وهک فرمیسکی بی خهوش که له ژیر پیلووی سیحراوییه وه رێچکه ده بهستن ده چرێسکینه وه. بگه رتیه بۆ ئهوێ شه رمین. به ههر لایه کدا ده رۆی تووتن به ژنه زه لāmی هه لی داوه، ته نیا کێلگه کهی باوکت نه بی. خه لف و نه مامه دار به روو به کێلگه کدا بلا بووه ته وه، خه ریکه دای ده پۆشی، وهک پۆیه ی که ژ و کێوانی دا پۆشیوه.

- باشه، تارماييه پیاو چا که ده تهوێ بی به هاریکارم له م تاک و ته نیا ییه مدا؟

- من ههر هاریکاری خه لک بووم. هه میسه دۆستی هه موو خه لکی ئه و گوندانه بووم. به دنیهاد و پیاو خراپ منیان کرد به مێرده زمه یه کی به سام.
- که واتا، ده بی سالتکی دیکه یش چاوه رێ بکه م. که ئامینه ی خوشکم لهوێ بوو به فێرکار، ئه وساکه منیش ده گه رتیه وه بۆ گوند. ئاوه دانیان کردووه ته وه گه وره م؟

- به لێ. ئیتر لاسامه و لافاو، وهک جار ان، رای نامالێ.

- ده رۆمه وه گه وره م. به لām ده بی له پێشان له ترس ڤزگار بم.

- ڤزگار ده بی، جا له چی ده ترسی شه رمین؟

له ڤکان سهر ی بادا و چه پۆکیکی به هه نییه ناسک و بێگه رده که یدا کێشا. تیتکی قژی خورما یی ته نکي پێدا شوڤر بوو بووه وه، ههر ده تگوت بلێسه ی ده مه و ئیوارانه. له وه لāmی ڤرسیاری مێرده زمه که ی، شهوێ هاتبوووه خهونی،

گوئی:

- شهرمین له چی دهرسی؟ جا به راستی من له چی دهرسیم خوايه،
دهبى له چی بترسیم؟ ئه وهى پتویسته بیکهم...
قهدهرى بیرى کردهوه، چ پکا، به لام هیشتا پتی له کردنى شتی تهواو
دانه گرتیوو.

بۆ سبهینى، چیشتانى، چوو بۆ ژووه کهى دوکتۆر کامیل. دۆستانه بهروویدا
گرژایهوه. ئه ویش فرمیسک له چاویدا قهتیس مابوو.
- گه ورهم ئیتر به که لکی ئیره نایهم، پشوو و هسانه وهیش هیچ دادیکم
نادا، دهمه وئى برۆم، وا کاغه زم نووسیوه، تکام وایه لیمی قبول بفهرمون.
دهمه وئى دهست له کار هه لگرم.

- دانیشه شهرمین، خهریک بووم خۆم بانگت کهم. من له وه دلنیام که تۆ
که لکی کارکردنت پتوه نه ماوه به لام نهک له هه موو جیکه یی، تۆ هیشتا له
هه پهرت و گورى لاوینیدای.

دوو که لکی جگهری به با دا، بى ئه وهى خۆی هیچ بخاته دل ییه وه، له
نه خشی دهم و چاوه په شیوه کهى پاما، پرسى:

- بروات به بهخت هه یه؟

- زۆریش گه ورهم.

- که واتا ئهم جاره بهخت دهیه وئى خزمه تیکى چاکتر به ژيانت پيشکیش
بکا، ده لئى چی؟

- دهربارى چی گه ورهم؟

- دهرباره ی کاریکى تازه، خوش، رهعت، متمانه به ژيانت پيشکیش بکا،
ده لئى چی؟

- تى ناگهم گه ورهم.

- کاریکم بۆ دۆزیوته وه پر به بالای خۆت و مووچه یه کی زیتریش. له جياتى

ئەوۋى خىزمەتى سى نەخۇش بىكە، خىزمەتتىكى كەسسى دەكەى چەند بلىتى
دلاۋا و پياۋى چاكە. تەنیا مەۋىيەكە.

– تەنیا مەۋىيەك؟

– پياۋىكە لە تەمەنى مندا و لە من بەدەۋلەت و سامانترە. وەختى خۇى
ساماننىكى زۆرى وەسەرىك ناۋە و بەھەللىشى وەسەر يەك ناۋە، بەرەنجى
شانى خۇى پىكىيەۋە ناۋە. ئەندازىيىكى مەمەرى بوو، مەۋلىش بوو، بەلام
رۆڭگار دەستى خۇى لى وەشاندا.

– نەخۇشە گەرەم؟

– مەۋىيە، بەسەر كورسىيەۋە دەگەرپى. پياۋىكى جى بروايە و لەجى
باۋكتە، تا بلىتى دلاۋا و بەبەزەيە. ئەگەر بلىم بەلاى مەۋە دۆستىكە ھەرگىز
بى ئەۋ ھەللىكەم راست دەكەم.

– پىۋىستى بەخىزمەتى ئىنساننىكى ترە.

– خىزمەتى كچىكى چاكى ۋەك تۆ.

– باشە تا ئىستا كى خىزمەتى دەكرد، گەرەم؟

– ئىنكى دىكەى زۆر چاك خىزمەتى دەكرد، ھەر لەۋ رۆڭۋەۋە تۈۋشى ئەم
نىۋە مەۋىيە بوو پىنچ سالى خىستى لە خىزمەت و چاۋدېرىدا بۆ تەرخان
كرد، چونكە كورەكەى كە بۆ بەرازىل كۆچى كىرەبوو زۆرى لى پاراپەۋە
خىزمەتى بكا. ئەۋىش ھىچ بىيانۋىيەكى بەدەستەۋە نەما لەۋى بىننىتەۋە،
بەتايىبەت دۋاى ئەۋەى كە ھەردۈۋ كچەكانى گەرەۋە بۆ ئەۋى.

– لە كەيەۋە ۋا پىۋىستى بەمە؟

– ھەۋتۈۋىكە نابى. دۋىنى تەلەۋنى بۆ كىردم، چۈۈم بۆ كنى، ئەم كارەساتە
تازەى بۆ گىرەمەۋە. چا بوو بەختى ھىنای، ئەۋا خوا تۋى بۆ رەخساندا،
خىزمەتى بىكەى.

دەلىنى چى؟

– ئەۋ راي چىيە؟

- له بهرئوهی که به دوستی خویم دهزانی و زوری متمانه پیمه، زوری سوپاس کردم، گوتی ئه ویش دهبی به کچی سئیه.

- که واتا پیاوه که دوو کچی هه ن گهره.

- به ئی، له مائیکی تر دهژین. نیوانیان له گه ل باوکیاندا خوش نییه، به دهگمه ن دیده نیی ده که ن.

- به مال و میردن؟

- به ئی شوویان به دوو پیاوی به نامی خاوه ن کاروبار کردووه. کوری دوستی کۆنین.

- قایلیم. سوپاس، جا که ی ده فهرمووی ده ست به کار بکه م گهره؟

- دوا ی دهوام، ئه مرۆ، له گه ل خۆمتدا ده به م. جا ئیستا تو برۆ شمه که کانت خرکه وه، هیشتا دوو سه عاتمان به دهسته وه ماوه.

- ئه ی له کار ده ست کیشانه وه که م؟

دوکتۆر کامیل گوتی:

- وا بزانه قبوول کراوه، پشتر له گه ل کارگێری نه خوشخانه دا قسه م کردووه. تیم گه یاندووه که له چ حالیکی نیگه رانی و نارمه تیدای.

له دالانه که ئاودیو بوو و به ره و ژووره که ی وهرچه رخیاه وه، له وهرچه رخانه وه دا ئیحسانی تووش هات، هه ر ده تگوت چاوه ریی ده کرد.

- شه رمین؟

- ئیحسان؟ چۆنی، چاکی، چاتر دیاری.

- تویش شه رمین، تویش. قه تم وا به م جوانیه نه دیتووی تا ئیستا. ئه وه بۆ کو ی ده چی؟

- وا خۆم کۆ ده که مه وه کار به جی بئلم، ئیتر که لکی ئه وه م پیوه نه ماوه لئره بمینمه وه کاک ئیحسان، کار له م ناو خوین و ژان و ئازاره دا ره گ و ریشه ی ده رینام، ده بی ئه وه نه دی به به رمه وه ماوه فریای که وم.

- جا بۆ کوئ شەرمين؟
- ها ئۇستا دەست لە کار کێشانە وەكەم خستە بەردەم کارگير، دەگەریمە وە.
- بۆ کوئ؟
- بێدەنگی و پەژارە بەجاری تەنگی پێ هەلچنی، لە یەكبینە هەر پرسیارەكە ی دووپاتە دەكردهوه:
- بۆ کوئ دەگەریتە وە شەرمين؟ بۆ کوئ؟
- بۆ شارەكە ی خۆم.
- بۆ شارەكە ی خۆت؟
- هەر كە گەرێامە وە بە بەختە وەری ناو خیزان شاد و شوکۆر دەبمە وە لە گەڵ پوورمدا، لە گەڵ هەردوو کورەکانیدا، كە لیان دابرام هێشتا هەرزەکار بوون. سوپاسی بە تەنگە وە هاتنمت دەكەم.
- ئەحسان گەرۆی پێ بوو لە گریان، فرمیتسكەکانی لی بوون بە شتی لەمە وای گوێزان دەچوو. بە لادا هات، چابوو خۆی بە دیوارەكە گرتە وە...
- منیش دەڕۆم.
- بۆ کوئ كاك ئەحسان؟
- بۆ دوور، بۆ جێگە یەكی دوور، زۆر دوور.
- بۆ کوئ؟
- بۆ بەرازیل شەرمين. دایكەم میراتی یەكی بەرکە و توو بەبیردا نایە، نیوێ ی بۆ من داناو، دەڕۆم سالی لەوئ بەئاسوودەیی بژیم.
- ئای كە شتی چاكە. ئیتر هەست بەئازاری وێژدان ناکەم. خوا حافیز، هیوادارم كە دەگەرینە وە یەك زۆر بە بەختە وە ریت ببینمە وە.
- دەرکە ی پێو دا. قەدەری بە دۆشداماوی مایە وە.
- پەنجەرەكە نیگا وەك پشكۆ گەشاووەكە ی بەرەو دیمەنگەلی رادەدا لە دینیان راها تیبوو. تا چاوی بری دەکرد خانوو و بەرەو تازە بوو و بەو كێلگە و

بـيـستـانـانـهـوـه بـلـاـو بـوـوبـوـنـهـوـه، بـه لـام قـهـراخ شـارى تـازـه پـهـيـدا بـوـو خـهـمـل و رـهـوشـى پـى نـه هـيـشـتـبـوـون. پـاشـان بـه نـاگـا هـاتـهـو، دـهـبـى چ پـكا؟ ژـيان نـهـمـهـيـه. لـه پـيـناـوى و دـهـدـهـسـتـهـيـنـانـى شـتـيـكـى تـازـهـدا، دـهـبـى كـۆنـهـيـهـكـى لـيـى رـاـهـاتـوـويـن، لـهـدـهـسـت دـهـيـن، لـى رـاـهـاتـنـيـكـى تـاـرـاـدـهـى لـى و دـهـرـن بـوـون.

تـهـمـاشـاى كـرد ئـيـحـسـان لـه دـهـرگـانـهـى نـهـخـۆشـخـانـهـكـه پـالى بـهـدارـيـكـهـو دـاوـه جـانـنـايـهـكـى پـى بـوـو هـهـرچـى شـتى دـلـخـوازى بـوـو تـيـيـدا بـوـو. چـاوـهـرپـتى دـوـكـتـۆر كـامـيـلى دـهـكـرد، دـهـگـهـلـه خـۆى بـيـا بـق كـاره تـازـهـكـهـى. لـه پـر خـم دـاى گـرت، بـۆچـى نـهـو دـرۆيـهـى لـه گـهـل ئـيـحـسـانـى لـاودا كـرد. كـورـه لـه پـتـش چـاوى رـاوـهـسـتـابـوـو، خـۆى بـه لـكى دـارـهـكـهـو شـۆر كـرد بـوـو هـو.

دـوـكـتـۆر لـه دـوـر دـهـو دـهـسـتى لـى هـهـلـتـهـكـاند، كـيـژـه بـهـتاـو چـوـو بـق كـنى. هـهـر هـيـنـدـهـى بـلـيـى يـهـك و دـوـو لـه بـهـرچـاـو و ن بـوـو، لـه پـيـچـى مـهـيـدانـهـكـه، لـه چـاوى ئـيـحـسـان و ن بـوـو. كـچـه هـهـر دـوـو چـاوى پـر بـوـون لـه فـرمـيـسـك.

– شـهـرمـين نـهـو كـتـيـبـه سـيـيـهـمـهـكـهـت بـق هـيـنـابـام.

– كـتـيـبـى سـيـيـهـم؟

– نـهـو دـى لـه رـيـزى سـيـيـهـمـدايـه، بـهـلـاى رـاسـتـهـو.

شـهـرمـين چـوـو كـتـيـبـهـكـهـى هـيـنا.

پـيـاو چـهـند لـا پـهـر يـهـكـى لـه كـتـيـبـهـكـه نـهـمـديـو و نـهـودـيو كـرد، گـوتـى:

– رـوـوناكـى كـزه، پـهـر دـهـى پـهـنچـهـر هـكـانت نـهـخـتـى هـهـلـدايـهـتـهـو. رـوـوناكـيـهـكـى لـه هـهـر دـى لـاويدا بـهـشى دـهـكـردـين نـهـو رـق بـهـشـمـان نـاكا. سـوـپـاس، خـق نـا پـهـمـهـتـم نـهـكـردى؟

نـهـو دـهـت شـت لـى داوا دـهـكـم و دـهـر زـم كـردى.

– نا، مـامـه، نـهـى مـن بـق لـيـر هـم.

– چـاوـت لـه رـوـوناكـى بـى چـهـند خـۆشـه. بـهـر اسـتى رـوـوناكـيـى رـۆژ جـوانـه. نـهـم كـتـيـبـه كـۆنـه. پـيـاو خـواخـواى نـهـو يـهـتـى شـتـيـكـى دـهـيـخـوـيـنـتـهـو، جـار لـه دـواى

جارى بخوينىتەۋە.

– ئەگەر چووينىتە دىيەۋە.

– ئەگەر پىيوسىتى پى بى. من پىيوسىتم پىيەتى، بۆيەى دەخوينمەۋە.
ھەرچەندە پىم وايە ناۋەرۈكەكەى گۇراۋە. زانست ھەمىشە لە گۇراندايە، زوو
زوو دەگۇرپى. ئەۋەى ئەمىرۈ لە كىتپىكىيەۋەى فىر دەبىن زانستى سبەينى
لەبەريەكى ھەلدەۋەشپىننىتەۋە.

– ۋەكو خۇمان، مامە.

– بەللى ۋەكو خۇمان. خۇ بەپى لى داگرتن نازاندري، داۋاي ئەۋ كىتپە
بىكەم، كە بەتەك ئەم كىتپەۋەيە.

پىۋاۋە قەدەرى بەخويندەۋەۋە خەرىك بوو. پاشان ۋازى لە كىتپەكە ھىنا و
كورسىيەكەى بەرەۋ پەنجەرەكە رادا.

– لەم تەمەنەدا پىيوسىتمان بەزۇر شت دەبى، چونكە جاران نەماندەتۋانى
ھەموو شتى بىكەين. پروناكى لادەچى سىپەر لەگەل پروناكىدا دەبزوئى.

– رەنگە لەبەر ئەۋە بى، پەردەكان رەنگيان تالە. گولۋوك و خەتخەتۈكەى
سوورى بەپىچ و لولولى چەند جوانن، بەلام رەنگ تالى، تاريكى...

– ئەگەر پەردەكانت پى ناخۇشە، چۆنت ئارەزوۋ لىيە ۋاي دەگۇرپىن.

– رەحەتلى گىيانى تۆم گەرەكە، گەرەم. ئەگەر ھەزىيان لى دەكەى چ قەيدى
ھەيە. با بىمىننىتەۋە.

– خۆرەكە رۇيشت.

– پروناكىيەكەيشى لەگەلدا كىشايەۋە.

– ھىچ شتى، تا شتى نەبا، ناكشپىنەۋە.

– شتىكىش بەجى دىللى.

– تۆ كىزىكى زىرەكى، من زۆر ھەز لە زىرەكىى ئافەرەت دەكەم. كەۋاتا
خويندەكەت لە پۇلى پىنج بەۋلاۋە تى نەپەراند.

- باری ژيان و گوزهرانه کهم وای ویست گهورم. دایکم تووشی نهخووشی پشوسواری بوو. زور بهئیش و ئازارهوی دهگرت. باوکم ناچار بو. یه کیتمان بکا به ماموستای قوتابخانه، یا من، یا ئامینهی خوشکه چکوله م.

- تویش وات پهسند کرد، خوشکه کهت بیی به فیکار.

- به لئی وام پهسند کرد، گهورم. پیاوی تاین به تووړه یییه و زاری لیک نا و یه کړاست ئاره وانه کورسییه کهی بنی به ره و درکه رادا.

- رووناکي، ئه م جاره به تیشک و ئاورینگه وه دهاته ژووری.

- هر ده لئی په پوله یه. رووناکي تا به تیشکتر بی، وایه.

- چونکه رووناکي هر چییه کمان واز لئ بی ده مانداتی، گهورم، بهش به حالئ من، خو هر هیچ نه بی شه بهنگ و تارمایی لئ دوور ده خاته وه.

- شه بهنگ و تارمایی؟

- له رووناکي هه لئین، به لام که دهنووم، چرا نه کوژتیمه وه، هه ست به نارحه تی ده کم.

- ئه منیش هر وهک تو م، به لام من له بهر ئه و باری ژيانه ی تیدام پیوستیم به رووناکي هیه. ده لئی چی په رده کان به پهنگیکی جوانتر بگورین؟

- مهیلی جه نابته، گهورم. پهنگی هه لده بژیرم، له دادانه ودا، بهر رووناکي زور نه گری.

- چون ده لئی، با وای.

- تویش له و ماوه یه دا، که من له پرده ی تازه ده گه ریم.

- ده توانم چاوه ری بکم. له گه ل ئه وه یشدا، چاک وایه، که ده چی ده ری، ژنی باخه وانه که ئاگادار کهی، لیم نزیک بی. نازانم به چاکي ناسیت؟ ئه گه رچی ناوه ناوه یش وشک و مونه، ئه وه له بهر هه ندیکه یه، هر له سه ره تاي ژيانیه وه زوری تالو کیشاوه. میړده کهی بیست سال له خو ی گه وره تر بو. پاسه وانی دار و دهسته کی ئه م خانوه بو که بناخه مان لئ دا. که له خانوه که بوینه وه کرمان به باخه وان.

- هەر ئوھا .

- بەل ئوھا، بەم جوړه ئو ژوورهی له گهل هردوو ژووره چکولکانیدا بۆ خوی دروست کرد و له پيشان ويستی بيکا به زنجی، پاشان به گوپی کردم، ئو ژوورهی لی بنیات نا که دهبینی. ئنجا چاو خانیکي دیکهشی بۆ مندالکانی لی زیده کرد. ههقی بوو. مندالکان له خهه پرهخسیبوون.

- ژنه که خراپ نه بوو، گهرهه.

- خراپ نه بوو، به لام کولولی که شهقل و مؤرهی خوی به دل و دهرونی که سیکه نا، تا مردن کویر نابیتهوه.

شهرمین ده پوژئی ده بوو، خزمهتی پیاوه ئیفلیجه کهی ده کرد. به ره به ره له گهل ژيانه که راهات، تا و ناتاوئ ههلی بۆ هه لکه وتبا سه ریکی ژنه باخه وانه کهی ددها، له وسه ری باخه که وه لیی داده نیشتن، ده ستیان به قسان ده کرد. باخه وانه کهیش چ ئیش و کاری نه ده کرد، له ولوه هه ره خه ریکی ئو بوو په یتا په یتا مژ له کوته قه نه کهی بدا و دوو کهل به با دا. جار جار ئیکیش به داخه وه سهیری دار و دره خته کانی ده کرد و زوری هه یف لی ده هاتن، که ئو به نه مامیی ناشتن و ئیستا وا گه وره بوون، که سی نییه که زاخیان کا. خاوهن مالیش له وه تی له پی که وتبوو، دهستی نه ده گه یشتنی.

ژووری پیاوه، پان و بهرین بوو. پر فهرش و رایه خ بوو. کتیبخانه کهی و دانابوو، کورسییه چه رخداره کهی به ره و خه گایی راده دا و راده کشا، به سانایی ده یتوانی کتیبی لی ده ریئی. کتیبه کان زور به دانسقه ریز کرابوون. هه مو هه لاوێردهی دهستی خوی بوون. ده رکهی ئاوده ست و سه رشوړکه هه راوه که به لای دهسته راستیه وه بوو. ژووره کهی شه رمینیش ریک به ته که ژووری پیاوه که وه بوو. ئه ویش وه که ژووری پیاوه که پر فهرش و رایه خي چاک بوو. له چیی که نه ببوو. رهنگی له نیوان هردوو ژووره که دا هه بوو، پیاوه هه ره کاتئ پیو یستی به شتی هه با، له زهنگی ددها. کیژه ییش ئه مه ی، ته نانته له خرپه ی خه ویشدا با، له بهر گران نه بوو.

– ئەمىرۈكە زۆر دىلخۇشى، شەرمىن؟
 – ئەى چۆن، گەورەم. ئەمىرۈ نامەيەكم لە خوشكەكەمەوۋە ۋەرگرت.
 – ديارە خەبەرى خۇشى تىدايە.
 – زۆرىش گەورەم. شوکور ئەمسال دەرچونەكەيشى دەردەستە. ئاۋاتەكەى
 باۋىكم بەجى دەھىنى. كىژە ۋەرزىرى لەۋ ناۋچەيە دەبى بەمامۇستاي
 قوتابخانە.
 – ئاي لەۋ خەبەرە خۇشە. ئىتر چىى تر؟
 – باشە، دەرگەى ژيانىكى خۇشتى لى دەكرىتەۋە.
 – ئەى تۆ؟
 – ئەى بى بەلا بى. گۋايە ئەم ھەموو خىر و خۇشىيەى تىيدام، بەس نىيە.
 – تۆ كچى چاكى. شەرمىن. من پىنچ مانگ لەمەۋپىش زانيم. تۆ كچى وا
 چاكى. ھىچ نەگۋراۋى.
 – شتى خۇرسك پتر دەمىنى، گەورەم.
 – ئەۋە دەزانم، شەرمىن، بەلام تەنانەت شتى خۇرسكىش زۆر جار لە ژىر
 بارى ناچارىدا رېرەۋى خۇى دەگۋرى. ئەتۆ ھەموو جارى، ئەتۆ ھەمىشە
 دەلىنى ئەمن كىژە گۈندىيەكم، چاكە بەبىرت نايە، جۇگەلەى چكۈلەچكۈلە مل لە
 گابەردان دەنن، چ دەكەن؟
 – پىچ دەكەنەۋە، پىچ دەكەنەۋە، زىتر پىچ دەكەنەۋە.
 – تا رېرەۋى خۇيان دەدۇزنەۋە و دەتۋان پىيدا برۆن، رېژەۋىش لە ژىر
 بارى ناچارىدا دەگۋرى. تۆ ھەروا ئەۋەى بەشىكە لە لەشمان و ئەندامى ھەرە
 نىكىمان بەنمۈنە بىنەۋە.
 لە روۋداۋى كۈتۈپىدا وا دەبى يەكى لوۋتى دەبىرى، ئەتۆ خەلكى بى لوۋت
 دىون، لوۋتى وات دىۋە نەكۇمايىتەۋە، من ئەندازىارى ميعمارى بووم، شەرمىن.
 زۆر لەۋانەم دىون.

- هيندى جار، كار، هره شتى پيداويستم له دست ددها .
 - بهم زوانه وهلامى خوشكت ددهيهوه؟
 - هر ئو شهوکه، گهرهه .
 - ده ئو کليله بهره، ئو قاسهيه بکهوه. دسهوارهيهک پارهى لى دهرينه .
 دسهواره پارکهى دهرينا، له پيشى دانا .
 پياوکه سيپهکى لى دهرکيشا، گوتى:
 - ئهمه ي بهموژدانه بۆ بنيره .
 شهرمين دسهوارهکى لى وهرگرت. يهک، دوو، سى، چوار، دستى
 بهژماردن کرد .
 - ئهمه ئىکجار زوره. بهشياوى نازانم ههموى وهرگرم. بى لهوهميش من
 بهپاره خزمهت دهکهم. ئهوى دهیکهم مزی لهبرى وهردهگرم .
 - ئهمه بۆ تويه، شهرمين. بهخت وای هينا، ئهوهنده پارهيته بهدستهوه
 هات .
 - بهلام...
 - شتىکى بنهبر، پريارم لهسهر دا، ههزناکهه کيشهه لهسهر بکرى وچهند
 وچونى تيدابى. ئهوه چهند ساليشه، لهسهر بريارتىکى دابيتم، کهس ههلى
 نهداوهتى .
 - سوپاس گهرهه. ئهتق منت کرد بهشتىکى بهنرخ. ترس و ديوهزهمه له
 کۆل بووهوه .
 - ئهوه لهبهه ههنديکهيه، که تهواو پشتت بهژيان بهست و لهنگههري خۆت
 گرت. ژيان هههچهند نالهبار و ناخوشيش بى مرو ناچاره، دهبى بهسهرى ببا .
 چهند لهو پارهيته بۆ خوشكت دهنيرى؟
 - شتىکى کهه، گهرهه .
 - باشه، ئهوى دهمينتهوه بۆ خۆت .

- بهائی، گه ورهم، ئه گهر زۆری بۆ بنیترم، پهنگه لیم به گومان بکهوئ و بیری خراپ بکاتهوه، له دلی خویدا بلئی، داخوا ئهم ههموو پارهیهی له کوئی هینابی، وا مووچهیهکی کهمی بوو و نه بوو.

- تۆ زیرهکی.

- له وانی دهگه لایان دهژیم، فیردهیم، جه نابت به و چند مانگه بیر و هۆش و روحت به زۆر شت پارا و کردمه وه. زۆرت پی به خته وهرم، گه ورهم. ویستم بپرسم؟

- بۆ ناپرسی، کی پتی لی گرتووی؟ سه ره به سستی ته واوم داویتی. له سنووری شتی به جیدا ههموو شتی بلئی و بیرسه و بخوازه.

- له وهتی لهم به هه شتهی ژیر سیبه ره ی تۆدا نیشته وومه وه، ههموو شتی کم به گویره ی زهوق ریک خست، هۆله گه وره که، ژووری نانخواردن، میزی بلیارده که، به لām ژووره درێژه که ی به سه ره باخچه که دا ده روانی، هه ره وک خۆی چۆن، پتیه دراوه، هه روا پتیه دراوه، ئه ی ئه ویش نه ختی پتیه سستی به پیکهستن نییه؟

- بیگومان. به لām ئه مه کرده نی نییه و ناکرئ.

- لیم مه گره، بۆچی گوايه؟

- چونکه کاریکی زهحمه ته. نه که هه ره کچی، یا ژنی، ده کچ و ژنیش پتیه ماندوو ده بی.

- گوايه ئه وهنده داغان و ناپیکوپیکه؟

- زۆر، له وهیش خرا تر.

- بی زهحمه ته ده توانم کليلة که ی وهرگرم؟

- ده بی چه وتووێکی ته واو پتیه بگلی.

- جا له وه هاسانتر هه یه، گه ورهم، به لām یانی چی وا به و پهنگه پشتگوئ خراوه؟

- چونکه ژووری هونرمه‌ندیکه، ژووری ئەو کورپهیه، نهختی له‌مه‌وپیته باسم بۆ کردی. زۆرم پێ ناخۆشه له‌گه‌لم ناژی، که سه‌رئیکیشم لێ دهدا زۆر نامپێتته‌وه.

- له‌ دوور ده‌ژی.

- له‌ جیگه‌یی که هه‌رگیز به‌بیرتدا نایه. ئەویش سه‌باره‌ت به‌دایکی، که هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه که‌وتبووه سه‌ر که‌لکه‌له‌ی ئەوه، کورپه‌که‌ی هونرمه‌نده و به‌ به‌هره‌یه. پۆژێ دێ کاری هونرمه‌ندانه‌ی له‌ دنیا به‌ده‌ری وای لێ ده‌وه‌شیتته‌وه مه‌پرسه. دایکه‌که‌ی ئەم خولیا به‌ی له‌ مێشکیدا چه‌سپاند.

- جا به‌راستی هه‌ر خولیا و که‌لکه‌له‌ بوو و چیی تر؟

- شتیکی راستی تێدا به. دایکی خاوه‌ن به‌هره‌ بوو له‌ نیگارکێشیدا، به‌لام ژیا‌نی خۆش و که‌ش و فش و هه‌یت و هووت و به‌ده‌به‌به‌ی سه‌روه‌ت، به‌هره‌گیریی لێ ساندوه و ئەو ئه‌رکه‌ی له‌ ئەستۆی کورپه‌ تاقانه‌که‌ی، دوا به‌ش و که‌رمه‌که‌ی خوا، خست... هه‌رچی به‌که‌ی له‌ که‌س و کاری به‌میرات بۆ مابوووه، بۆ کورپه‌ی به‌جی هێشت و ئیدی خه‌می ده‌ستکورتی و هه‌ژاریی دوا پۆژی له‌ مل که‌وت.

کاتی فرۆکه‌که‌ به‌ربوووه و دایکه‌ له‌ فرۆکه‌خانه‌یه‌ک له‌ فرۆکه‌خانه‌کانی ئەوروپا مرد، کورپه‌ به‌سزما‌ن بۆ خۆی تووشی مێشک هه‌ژان بوو و منیش ئاوا وه‌ک ده‌بینی، بۆ خۆم مجرۆ بووم و هه‌یج بژیشکی چاری نه‌کردم.

ئینجا کورپه‌ بانه و بارگه‌ی بۆ پێچایه‌وه، لێی دا پۆشیت. گوتی ئەو باره هونهریه‌ی دایکی له‌ ئەستۆی خستبووه ده‌بی به‌جیی به‌ئینی. ده‌بی ببی به هونرمه‌ندیکی گه‌وره و به‌ناوبانگی وا مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ یادگاری دایکی به‌وه‌شیتته‌وه. شار به‌شار گه‌را، ئەم ولاتی کرد، ئەو ولاتی کرد، وه‌ک بۆ خۆی ده‌یگوت، له‌ سرشتیکی راسته‌قانی ده‌گه‌را، کاریکی هێنده گه‌وره‌ی لێ هه‌لا‌زنی هه‌تا هه‌تایه‌ میژوو په‌سنی بدا.

- نامه‌شت بۆ ده‌نووسی؟

- جارجاره کارتیکم بهماچیکهوه بۆ دهنیری، بهوهدا دهزانم هەر ماوه و بهرخورداره.

- کهواتا پتیوسته ژوورهکهی بۆ رێک خەم، بهشکو هاتهوه.

- هاكا هاتهوه. هەربینا بهسەریدا داین و گەرایهوه، ئەو ژوورهیش وەنەبۆ هەر ژووری نووستنی بۆ و بەس، ژووری نیگارکێشیشیستی، ببینی هەروا سەرت سوپدەمیستی، لە لایبۆ بۆیه و تابلۆ و داو و دەرمانه، لە لایبۆ نەخشەیی تابلۆی وایه بۆ تەواوکردن دەست نادا.

- جا لەبەر هەندێ، زۆر حەزەدەکەم ئەو ژووره ببینم و ئەوەندی پتیوسته لەگەڵی خەریک بم. لێشتەوه دوور نابم.

- چاکه.

دەستی لەبن بالیفهکهی راکرد، ئالقهیهکی دەرینا، تاکه کلیلیکی پتیه بوو، گوتی:

- ئەوه کلیلهکهیه بهلام هەقی ئەوەت نییه هیچ لە جێی خۆی بگۆری. کارهکه ورده و بیرى تێزى دهوێ. وا چاکه له سبهینتێرا دەست پێ بکە.

شەرمین کلیلهکهی لە بەریکی هاویشت، ئەوجا پاش ئەوهی پیاوهکه کورسییه چەرخدارهکهی لە پاین تەختەکهوهی بهجێ هێشت و لە سەر جیگهکهی راکش، شەرمین چوووه ژوورهکهی خۆی.

کلیلهکه هەر که جاری دووهم خولێکی خوارد و نەخوارد، شەرمین بهئەسپاییهکهوه پالێ بهدەرکهوهنا، سهپریکی نیو ژوورهکهی کرد.

پەردەکان بهسەر هەر هەشت پەنجەرەکاندا دادرابوونهوه. تاریکایی شمهکی نیو ژوورهکهی وا شارەدبووهوه، له ناسینهوه نەدهاتن، پری دانێ یهکه یهکه پەردەکانی هەلدايهوه. نەختیکیش زەحمەتی پتیه کێشا. پەردەکان بهیهکهوه گرێ درابوون و تەواو پتیهکهوه چهسپێندرابوون.

رووناکیی رۆژ له پەنجەرەنرا فیچقهی کرد و ڕهنگ و ڕووی هەموو شتێ ئاشکرا بوو، ژوورهکه ژوورێکی خواسایی نەختی درێژووهکه بوو. بهو نەخته

دریژییهی وهک دالانی دهچوو. ئەو شمه‌کانه‌ی تیدیدا بوون، هه‌مه‌ جوړ بوون. هه‌ریه‌که له‌بابه‌تی بوون. له‌ ژوور نه‌دهچوو. هه‌ر ده‌گوت کوتومت ئەشکه‌وتی جروجانه‌وهر و شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه.

چهند سه‌پایه‌کی نیگارکی‌شیی تیدابوون، هه‌ندیکیان نیگاری شتی وابوون پیاویان به‌پیکه‌نین دینا. سه‌ر زه‌وییه‌که، سه‌ر میزه‌ درێژه‌که پر بوو له‌ فرچه و رهنگ و بۆیه و قه‌لهم و په‌ره‌کاغه‌زی شروهوری له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که‌کراو.

که‌واتا ئەمه‌یه نه‌خش و نیگار. پیاوه‌ رای سپاردبوو، ده‌ست له‌ هیچ نه‌دا و هیچ له‌ جیی خۆی رانه‌گو‌یزیت. وا دیاره‌ ئەم پیاوه‌ ده‌زان‌ جی کورپه‌ توورپه‌ ده‌کا و جیی پ‌ خۆشه‌ و جیی پ‌ ناخۆشه‌، ئەو هه‌ر هینده‌ی له‌سه‌ره‌ تۆز و که‌ردی شمه‌که‌کان داته‌کین‌. تۆز و که‌رد نه‌بوو، هه‌رچی هه‌بوو نه‌بوو له‌و ژوورده‌دا، به‌ بار ل‌ی نیشتبوو. ئەوجا با زه‌وییه‌که بمال‌ و په‌رده‌کان داته‌کین‌. ئیدی ده‌ستی به‌کار کرد.

ده‌ویست زوو ل‌ی ب‌ته‌وه. نه‌ده‌کرا ئاغا ئیفلجیه‌که‌ی به‌ج‌ ب‌یل‌. ته‌نیا بوو. کاره‌که زۆری نه‌برد. هه‌ر له‌گه‌ل‌ ل‌ی بووه‌وه و ل‌ی نه‌بووه‌وه ته‌ماشای کرد ده‌رک‌یکی نیوه‌ به‌تاک له‌وسه‌ری ژوورده‌که‌وه دیاره‌. له‌ویوه‌ چوو ژوورده‌ره‌، نواری ته‌خت‌یکی به‌رین داندراوه‌، خو‌ین و پ‌خه‌و‌یکی نه‌رم و نیانی له‌سه‌ره‌. په‌نجه‌ره‌یه‌کیش به‌سه‌ر باخچه‌ که‌وره‌ پشتگو‌ی خراوه‌که‌دا ده‌روانی.

– که‌واتا ئەمه‌ ژووری نووستنه‌که‌یه‌تی.

پادیویه‌ک، ر‌یک‌زده‌ریک، چهند کت‌یب و و‌ینه و نیگار و په‌رواز‌یکی نه‌خش له‌سه‌ر هه‌لکه‌ندراو و ده‌فر‌یکی بلووری، که‌ ه‌یند‌ئ تویکل‌ی میوه‌ی کو‌نی پ‌یه‌ لکابوو، له‌سه‌ر میز‌یکی خنجیلانه‌ داندرا‌بوون.

په‌تویه‌کی ئەستووری خو‌ریش له‌ پ‌این ته‌خته‌که‌وه که‌وت‌بوو، له‌وه‌ ده‌چوو ئەوی له‌و‌ئ نووست‌ی، له‌پر له‌خه‌و ر‌اچه‌نیب‌ئ، شه‌ق‌یکی له‌ پ‌خه‌وه‌کان هه‌ل‌داب‌ئ، په‌تۆکه‌ که‌وت‌ب‌ته‌ خواری. هه‌ر له‌خو‌را وه‌ک ب‌ل‌ی به‌زه‌ی به‌خاوه‌ن ژوورده‌که‌دا هاته‌وه. خو‌ وه‌نه‌ب‌ئ بیشیناس‌ئ، به‌لام به‌و رهنگه‌ی ئەو وا خه‌مناکه‌یه‌ بیر ل‌ئ

کړدېووه، دياره بهزهی بڼه بزوت. هرچی چهره فی سهر تهخته کیش
بوو، وک ناوړندی بالیفه شینه کهی سهری چلکن بوو.

خوی به خواوینکړدنه وه و خړکړدنه وهی ئم ژوروه زیتړ ماندوو کړد.
هینده ریځوپیک خړکړدنه وه، دتگوت وهاغی ئوتلی گرانباپییه. شهرمین
هر له نه خوځځانه را فیره خزمه تیکی زور بوو بوو.

تویکله میوه کانی خړکړدنه وه، چهره ف و بهرگه بالیفه کهی له گهل تویکله
میوه کانا هه لگرت، له ژوروه ودهرکه وت. کاره کانی هه موو، به دلی خوی
جیبه جی کړد. له هاتنه دهره ودا بوو، دهرکه یه کی داخراوی بهرچا وکوت.

دهستیکی پیوه نا، نه ختی به زحمهت کرایه وه. تماشای کړد
سهرشورکیکی پان و بهرینی تیدایه، له بهر پرووناکیی په نجره که هیندی
ئامیری کاره بایی چا لینان و چیشیت لینان و سوپای کاره بایی دیار بوون.
سهرشورکه که ئاوده ستخانه ی تیدابوو، بانیویه کی په مهبیی تیدا بوو.
ره فیه کی خنجیلانه ی شووشه به دیوار که وه بوو، تاخمی ریش تاشین و
شووشه کولونیا و ئو جوره شتانه ی به سهره وه بوون.

که وانا ئیروکانه جیگهی هه موو شتیکن، جیگهی کاره، وهاغی نووستنه،
ئاوده سته، سهرشورکه، هرچی پیداوستی ئینسانکی شارستانی سالت
و قولت، قاجاخ، لیکه و ماو هیه، تیدایه.

پیاوکه ته و او وهرن بوو بوو، گوتی.

– ئوه گه راپته وه، سهر و پروت به جارئ توژاوی بووه. دهمزانی زور پیوه
ماندوو دهی. ئوه جیه پیت؟

– چهره ف و بهرگه بالیفه کیه گهره م، زور چلکن. خو دهبینی چهند
چلکن. گوتم به شکو یه ک دوو ئاروکیان بگرمه وه. بیان شو م. دالان و
ژورهمه م وا خواوین کړدنه وه، هر بڼه دهنی کیژه میریکی لی دانیشتی.

– یا میری.

– به لی ئیستا زور له باره بڼه میری.

- ئەگەر ھات و میرەكەيش ھونەرمەند بوو. چى زىتەر سەرنجى پاكىشاى لە
 نىوئەو ھەموو تابلۇ و نىگاراندەدا شەرمىن؟
 - سىنگ و مەمك گەورەم. بمبەخشە.
 - سىنگ و مەمكى چى؟ تى ناگەم.
 - سىيەكى تابلۇ و سكىچەكان سىنگ و مەمكى چكۆلە چكۆلەن. چەند
 جارى وەخت بوو زەندەقم بچى كە سىنگ و مەمكى پروتى بى سەرم دىت. وا
 ديارە، لە لەش و لارى ئافرەتدا، لەو بەشەى پتر بەتەنگ چى دىيەوہى
 نەھاتوہ. بمبەخشە. خۆت لىت پرسىم، بۆيە بەو راشكاوييەم وەلام دايەوہ.
 - لە شتىكت بەناگا ھىنام، لىتى بى ناگا بووم. لە مېژە نەچوومەتە ژوورەوہ،
 بزنام چى تىدايە.
 كابرە ھەناسەيەكى ساردى ھەلكىشا:
 - دايكى سىنگ و مەمكىكى ئاوەدانى ھەبوو، ھىشتا تەمەنى چل سال بوو،
 كەچى لە ئىستاي تۆ دەچوو.
 - مندالى چاك و لەبار دايك و باوكى خويان خۆش دەوئ.
 - منى زۆر بەدل بوو، شەرمىن، بەلام دايكى زۆر خۆش دەويست. ھەموو
 خۆشەويستىيەكەى بەر دايكى كەوتبوو.
 - ھىندى كوپ ھەر بەمندالى دەمىننەوہ.
 - كە يەككىيان بۆ برەخسى بەسىنگ و مەمكى پر شىر و خۆشەويستى و
 گەرم و گورى گۆشيان كا، ئەو گەرم و گورييەى بۆ ئەوان لە شىر بە بەھاترە.
 دەبرۆ دەى، پىويستم بەھىچ نىيە.
 ئىوارە چەرچەفەكە و بەرگە بالىفەكە ھىشك بوونەوہ، چوہ ژوورەوہ بۆ ناو
 ديوەخانە چۆلەكە.
 ھىشتا رۆژگار نووزەيەكى تىدا ماوو. دنيا زۆر تاريك نەبوو. وپراى
 ئەوہش واى بەچاك زانى چراكە ھەلكا.

پووناکی گهش له هه موو لایه که وه دهر په پری، شوینه که ی پر کرد، نه و ناوه سامتی پوچانی تی گه را. دهتگوت خاوه نه که ی له جیگه یه کی دووره وه به سهریدا دهر وانی.

له سهره خو چوو، په رده کانی هه لکشاند، هینده ی دیکه کپی نه و ناوه ی داگرت. نه و جا له پاش نه وه ی چهره که ی به سهر دوشه که که دا دادایه وه و بالینه که ی له بهرگه خاوینه که ی هه لکیشایه وه، پشوویه کی په حته ی دا.

نه یزانی به چ نیاز ټیکه وه له سهر جیگه که پاکشا و سهری له سهر سهرینه نهرم و نیانه که دانا. قه دهری به په شوکاوییه وه خه یالی خوشکه له خوشکه له بریدییه وه. دهم و چاوی به گه والیه ی قزی سووری هه لکراو داپوشی. سهرله نوئی نوقمی نیو خه و خه یال بووه وه.

– تابلویه کم، له وانه ی سینگ و مه کیان تیدا نیگار کیشاوه، بۆ بینی. له بهر پووناکیه که ههره چاکیان هه لایوره.

پیاوه له سهر جیگه که ی ته و او که شهنگ و خه مناک دیاربوو.

به وردی چاوتکی به تابلو که دا گتیا.

– کهم و کورتی نییه، شهرمین. له پرووی هونه روه زور ته و او.

– به لام نازانم بۆ سهری پتوه نییه؟

– سهر، به دهم و چاوه ویه، په نگه نه یویستب دهم و چاوی ئاشکرا کا.

په نگه ههر له بهر ریز لیگرتن و قه درزانی خاوه نه که ی بووی.

ئاخیکی هه لکیشا، وهک بگری، گوتی.

– کی ده زانی. نازکیشان و به ناز و نووز به خپوکردن نه خوشیی سهریر

سهریری لی ده که ویتته وه.

که زانی شهرمین په نگه له و ئیشاره ته تی نه گه یشتب گوتی:

– په نگه سینگ و مه کی دایکی به دل وه چووی. زور ده چووه ژووره که ی،

به سه عات له وئی دهمایه وه، هه له و کهم و کورپییه کانی پی چا ده کرد. دهیگوت،

نه مه هه لیه، نه وه وا ده بی، نه مه وا...

دهگورښتن. جا له بهر نه وهی که نهو جیهانانه به های نوښتیاویان پټوښته، زور جار به ټاکار و پهفتاریکی پیروزیان دوزانین، تخوب دبه زین و که لټنیا ن تی دهخن.

– گوټت لاچاوخانه که ناماده به؟

– به ټی گهورم. ناماده و ته یاره.

– چاکه، رهنګه به مزوانه بګه ږټه وه. بهی کارته یدا له م دوا ییبه دا نار دوویه، روونه. له ئیسپانیا وهی نار دووه.

– په ټویه کی دیکه ت پټمدا دابا. وا هه ست ده کم نه مشه و سارد بی.

– راست دهفه رموی، گهورم. سږپاکه هه لکه م.

– هیشتا ناو ژووره که له باره بډ من، به لام چاتر وایه هه موو پرده کان دادیه وه.

که له دادانه وهی هه موو پرده کان بووه وه په ټویه کی دیکه پټدا دا و هه روا، زور دوور نا، له بهر ده میدا دانیشته.

– رهنګه نه مشه و بیته وه.

– خوا دوزانی.

– هیندئ جار سږسه ی شتی ده که ی، له حوت ئیقلیمه وه بی، دلټ خه بهر دده. وا بزانه نه مشه و له وانه به بګه ږټه وه.

– دیاره زوری به تاسه وهی، هه قیشته.

– سوپاست ده کم. ژووره کانت بډ ناماده کرد. به راستی لاویکه شیاوی به ته نګه وه هاتنه. وه سیه ټی کی تالم له دایکيه وه بډ هه لګرتووه.

دهستی درټ کرد، کللی قاسه که ی دهر ټنا، گوټی:

– قاسه که بکه وه، له چینی خواره وه قوتووی چکوله ی ئاسن هه یه.

قوتووه که ی هی نا به کلیل کی چکولانه کردیه وه.

– ده ته وئ چاویکی پټدا بګپری، شهرمین؟ من جار جار شتی وا ده کم،

بیرەھەری زۆر بەھێزە، ھیزی لە کێشدا نییە. شەرمین نوارییە نێو قوتووھە.

– ھەرچیھەکی تێدایە دەچریسکیتەو، گەرھەم.

– خەشڵ و زێرەکانیھەتی. ئەوانە بەمیرات بۆ ماونەو ئەمانە ئەو شتانەن
کە لە گەشت و گەڕانی ئەوروپیدا بۆی ماونەو و کریونی.

باری ئەم میراتییە بەکۆلی منەوھە. وەسیھەتی بۆ کردم ئەمانە ھەموویان
بەدەم بە بووکەکە، بە ژنەکە عەدنانی کۆری، ھەر جاریکی بەسەفەر دەچوو
ئەم وەسیھەتی لێ دووپات دەکردمەو. دوا جاری ئەوھبوو کە لە فرۆکە کەوتە
خوار و بەسووتاوی مرد.

پیاوھ قوتووھەکی داخستەو و کلیلی دایەو، گوتی:

– ئەوجا لە جێگەکە خۆی دانێو. سوپاست دەکەم.

– دڵم بەو کارەت خۆش بوو. ئای بۆ ئێمە سووکەلە شل و شاو کە
دڵمان بەم بەردانە خۆش دەبێ.

شەرمین کلیلی قاسەکە بۆ گەڕاندەو، چووھە سەر کوسییەکە
بەرانبەری دانیشتەو.

– ئەگەر ئەم کۆرە بەداویکەو بوایە، ھەزی لە ژنی کردبا و ھانیبای
ئەمنیش، ئەم بارەم لە کۆڵ دەبووھە.

– ئەو ئەگەر بەداوھەو نەبوو؟

– نەبوو؟ منیش، ئەمجارە ئەگەر ھاتەو، میراتییەکانی دایکی دەدەم
دەلێم بیانبا بۆ بانقێ لەوێی بخەوین، تا ژن دین. کە ژنی ھینا بیانکا
بەدیاری دەستی بۆ ژنەکە. دەرسم بمرم، ئەم شتانە دەست ئەو دوو
چەتیوھ چاوقایمانە بکەون، بۆ بەشی کەن. بۆ خۆت دەزانی ئەمانە خەلاتی
شەخسین و بەتایبەت ھی ئەون.

– پەککو لەو دایکە چاکە.

– لەو ژنە چاکە. پیاو لە کاری خوا سەری سوردەمێن. نازانم بۆچی خوا
لەم بابەتە جوانە، لە ھەموو شتێکدا، زۆر دروست ناکا؟ لە دەم و چاودا لە

سینگ و مه مکدا، له زیره کی و ئاوه زدا.

- وا بارانیش دهستی پى کرد.

- که داواى پهتویه کی دیکه م کرد ههستم کرد دهبارى. سوپاست دهکهم.

شهرمین ههستا نوینی دیکه ی به سهردا دا. چراکه ی کوژاندهوه. چرایه کی چکۆله ی ههشتهوه. چوووه بۆ ژووره که ی خۆی.

- بارانه که تهواو خۆشى کرد. ئه مرقۆ تنوکى نهبارى. ئه وهتا رۆژیش وا ههلات و ساماڵیکى خۆشه، گهواله هه ورئ چیه به ئاسمانه وه نییه. هه زده که ی با کورسییه که ت بۆ باژومه نئو باخچه که.

- نا، هه زده که م هه ر وا لیره بمینمه وه. هه وتویه کی خشته بارانه، دنیا هه موو ته ر و تووشیه یه.

- راست دهفه رمووی.

- سوپا کاره باییه که هه لکه، ئافهرین پیشه سازى، هونه ر زۆر شتى هینایه گۆرپى له ژياندا، ئه وهتا سوپایان وه ک ئاگردان دروست کردووه. کى دهتوانى بلئ ئه و ئه سکانه ی کارئ مشکیان گرتووه، کوتومت ئه سکلئ راسته قانى نین.

- گهرم و گورپى و جوانى. ئای له و خۆشیه ی له نرخ نایه.

- ده بى ئه وه به بر واوه بزانی. جا له خۆشه و یستى به ولاوه هیه بهتوانى ئه و دوو شته بۆ مرقۆ دابین بکا؟ گهرم و گورپى و جوانى هه ر خۆشه و یستى دهتوانى بیان به خشى.

- ئای که راست دهفه رمووی، له گوند مانگایه کمان هه بوو، نهختى له مه و پیش بۆم گى رايته وه، عه یبه که ی هه ر ئه وه بوو گویره که ی، به مردویتی ده بوو. جا چهند بهتوان و گورپش بوو، دهتگوت گای بنه یه. شیریکى زۆرى ده دا، پپی خه نى بوو بووین، زۆرم خۆش ده و یست، پهنگه ئه ویش منى زۆر خۆش و یستبى، چونکه هه ر له گه ل دهستم ده دایه گوانى و نه ده دایه هه رچى تیدا بوو، خۆش دایه ده دایه نئو ده فرئ. زۆرم پى جوان بوو، ژیکه له بوو. له

سەرلەبەرى مانگای سەر دنیايتىم بەجوانتر و ژىكەلەنەتر دەزانى. بەلى راست دەفەرموى گەورەم، گەرم و گورپى و جوانى ھەر لە خۆشەويستى دەكەوتەو، تەنانەت كە شتىكت خۆش ويست با لە چاويەكى دىكەشەو جوان نەبى بەلام لە چاوي تۆو جوانە.

پياو، ئەفسانەيەكى خۆشى، لەمەر خۆشەويستى ولاتى جندۆكان بۆ گىرايەو، زۆرى خايدان، ئىدى شەوگار باروبنەى لى خستبوو، چوارمىردەكى لەسەر تەختى پانتشايتى رۆنىشتبوو.

– گويت لىيە شەرمين؟

– لە چى گەورەم؟

– لە دەرکە دەدرى.

– بزانم كىيە.

– ئاگات لە خۆي، پىرەو، چراكانى ھەموو پىكە. ھەر دەستى بەدوگمەكەدا بنى، ھەموو پى دەبن. ئەمن دۆست و برادەريشم زۆر نين، بەلام دەشبى بزانم.

– شەرمين دەرکەى کردەو، روانى لاويكى كەلەگەتى دارودەستە ناسك، بەجانتايەكى قورسەو، راوستاناوە دە بنيدا چرکەى دى، پيشوازيى لى کرد. ئۆتۆمبيلەكى لە كن شۆستەكە وەستابوو. چو، دەرگاگەى پتو دا.

– بەداخەو، وام زانى مالى خۆتانه... باوكت، زۆرت بەمەراقەو بوو. دا دەى ئەو جانتايەم وى دە، با ياريەت بەدم.

– نا، نا... جانتاكە پرە، ھەر بەو دا را دەگەيشتم، بىكەمەو، بپيشكن.

سەد جاريان پشكنى. ھەرچى تىدايە تىك و لىكيان ناو.

شەرمين بەخۆشى خۆشبيەو ھەراى کرد:

– خەبەريكى خۆش گەورەم، مزگىنيم دەي.

– چاومۆرى گەرانەو دەى بووم.

– ئەر ئۆلگەن، باۋە گيان.

– دە ۋېرەتەر ۋەرە.

– باۋ ۋ كۆر بەگەرەۋە دەستيان لە مىلى يەك كۆر.

– ئۇ ۋە شەرمىنە، كۆرۈم، بىناسە. شەرمىنى كىچى جوامىر عەبدوللا. ئۇ ۋە چەند مانگى دەپ، ئۇ چاۋىزىم دەكا. كىزىكى نەدىۋ ۋ نەناسىۋ ئۇ ۋە دەكا، كەچى ھەردوۋ خوشكەكانت كە لە خويىنى خۆم، پىاۋىكى كەنەفت ۋ كەفتەكار پىشتوگى دەخەن. ئۇ ۋە سەكە مەردىشەم، ۋەرە سەيرى شەروشۋىپان لەسەر مىراتىيەكەم. ئۇ لىرە، لەسەر لىۋارى تەختەكە دانىشە. بۇنىكت لى دى ھەرگىز لە بىر ناكى.

– زۆر شەكەتم، باۋە. ئۆتۈمبىلە لەحنەتىيەكە پىاۋى ۋەتەماحى خىرا ئازۋتن دىخست. لە فىيەننەۋە دەپئازۇم.

– ئۇم سەركىشىيەت كارەساتىكت بەسەر دىنى. تكات لى دەكەم، تا بەسەر دىناۋەم بە خۇشت ۋ بە منىشى نەكەي. بەلىنى ئۇ ۋەم بەدىي، ئاگات لە خۇ بى، كەسى باۋى.

ھەر كە شەۋى بەتريكى چوۋ، شەرمىن چاۋى بۇ خەۋ شىلوۋ بوۋ.

– دەتوانى، بچى، بنوۋى بۇ خۇت. لەۋانەيە ئىمە، تا بەرەبەيان دانىشىن. ژورەكەي ئۇ ۋەش ئامادەيە.

ئاورى لە كۆرە داپەۋە:

– شەرمىن زۆرى خۇ بەپاكز كۆردنەۋە ۋ پىكخستنى ژور ۋ شتەكانتەۋە ماندوۋ كۆر. تۆز ۋ خۇل ھەموۋ شتىكى داپۇشىبوۋ.

ھەۋتوۋىيەكى پىر لە خۇشى بەسەرچوۋ. ھەرتك خوشك بەھەرسى منداۋە ھاتن، زۆريان دل بەدىيارى خالىان لە ۋلاتى دوور گەراۋە خۇش بوۋ. ھەرچى كىزەكانى بوۋن بە توۋرەيىيەۋە رۆيشتن.

– ئاۋ لەۋ پىلانە كىزىكى ۋا شۇخ ۋ شەنگ، بەۋ جوانى ۋ دلارامىيە دە خەمەت پىاۋىكى گۆچى كەفتەكاردا. ئۇمە ھەموۋى لە پاۋ چى؟ ئۇ كۆرى

گەمژە، گۈرگۈر گەرايەۋە و سەبەينى دەكەۋىتە داۋى دالدارىيەۋەى و ھەرچىيەكى
لەۋ دايكە كەۋدەنە بۆ ماۋەتەۋە، لى بەمىرات دەگرى و ئاۋ بىنە و دەستت بشۆ.
- راست دەكەى، منىش تى گەيشتم، ئەتۆ تەماشاي دەم و چاۋى باۋكەم
كرد، كە بەزۆلانە بەروويدا دەگرژىتەۋە، چۆن دەگەشيتەۋە، دىتت بەزەردە و
بىزەى شەپتانانە، لە خىشتەى دەبا.

ئىدى، تا توانىيان، دوور و درىژ، لە گەرانەۋەياندا، گوتيان و پىستان.

- ئەمىرۆ پۆژەكەى زۆر خۆشە، كەسى باۋى.

- راست دەفەرمۇى باۋە، زۆر خۆشە.

شەرمىن سىنى و خوانى چاشتى پىچايەۋە، گوتى:

- پۆژەكەى ھىند خۆشە، ھەر دەللى لە يەكى لە پۆژە خۆشەكانى
بەھاردان.

- ھەز دەكەم.

- ھەز لە چى دەكەى باۋە؟

- ئۆتۆمبىلەكەت چۆنە؟

- زۆر پوختە و پتەۋە، بابەتى دەشت و دەرىشە و بۆكەژ و كىۋانىش
لەبارە.

- دەكەۋاتا، ئارەزوۋىكى لەمىژىنەم ھەيە، بۆم بەدى بىنە، كەسى باۋى، با
نەيەمە ژىر گەۋە. ھەز دەكەم بۆ راۋىم بىەى.

- خولياكەت لى نۆى بوۋەۋەتەۋە باۋە گيان.

- دەمەۋى دەست و نىشان ئەنگاۋتنى جارانم تاقى كەمەۋە، چۆلەكەم لە
ئاسمانى دەپىكا، كىھە بالندە بەچۈۋك دەزانى، بەئۆتۆمبىل پۆشستەۋە، لە
ئاسمانىم دەنگاۋت.

- ۋەى بەسەرچاۋ، باۋە گيان، جا چ لەۋە سانتر ھەيە؟

پاش سەعاتى پياۋە سۋارى ئۆتۆمبىل كرا. عەدنان ھەردوۋ ساچمەزەنەكەى

له پشت ئۆتۆمبىلەكە دانا .

– ياللا شەرمىن تۆش سوار بە .

– پىويست بە من دەكا؟

– ئەي چۆن . باۈكم يەككى گەرەكە ، بچىتە بن بالى . ئەدى ۋە نىيە؟

ھەر ھىندەي پى نەچۈو شار لە چاۋ ون بوو . باخ و باخات لەبەر چاۋ ون بوون ، بوون بەرەشايىيەك ۋەك رەشايىيە ھەۋرى تۆز و خۆل . بەراست و چەپى رېگە قىرتاۋەكەدا پىدەشتىكى كاكى بەكاكى ، بى سەرسنۋورى پروتەنى ۋەك چۆلى قرفە بەدىاركەۋت .

پىاۋە ھارارى كرد :

– بەراستدا ، كورم .

– بۇ قەمىشەلەنەكە .

– راۋكەر ، لە بالئندەيەكى ئاۋىي ئەۋى ناھومىد نابى . لە دوورەۋە راستانىكى بەرىن و بەدەرەتانى ۋەك ئاۋىنە بەدىاركەۋت ، دەچرىسكاپەۋە سىبەرى قەمىشەلەنى دەۋرى گۆلاۋىكى لە ئاۋەزى دوور پەيدا بوۋبوو ، بەكەرويشكە كەۋت . پىاۋ ، ۋەك مندالىكى توۋشى يەككى بى ، زۆرى بەتاسەۋە بى ، شادمان بى ، قىۋاندى :

«ئاي لەو بالئندە گەرەيە ، ۋەپارىزى كەۋە ، كەسى باۋى» .

يەكەم ساچمەي راۋى دەرپەرى و دەرەپەرى ، دەمودەست بالئندەي پىكراۋ كەۋتە خوار ، لە دوور ئۆتۆمبىلەكە . كابرا چاۋى پر بوو لە فرمىسك .

– دەست و نىشانپىكانم لە دەست نەداۋە . ئەۋەتا بۇ خۆت دەبىنى ، شەرمىن ، بەئۆتۆمبىل رۆشستەۋە ، بالدار بەۋ ئاسمانەۋە دەپىكم . با ۋەدۋى بالئندەكە كەۋىن . خەرىكە دوور دەكەۋىتەۋە .

ەدنەن خىرا دابەزى ، چوۋ بۇ كن بالدارەكە .

پىاۋە گازى كرد :

ئەتۆيش شەرمين. وا دياره برينهكهى هينده كارى نيه. له تهقەلای ژيانى
خا.

شەرمين هەراى کرد، پيش کۆرە کەوت، کۆرە دوو جار ان کەوت. شەرمين
کراسهكهى هەللى پفاندبوو، هينده جوان و شوخ دەرکەوتبوو، هينده مێيه تيبى
للى بووبوو بەنەخش، پياوم دەويست خۆى لەبەر بگرئ.

– بەدووى کەوه شەرمين، بەرهو زۆنگهكه دەر و، هەر بيگاتى له دەست
دەچى.

شەرمين هەستى کرد بآلندهى بريندار هەلپە و حەلوەلای ئەوهيه تى خۆ له
چالئىكى بەرين قوتار کا. بازدى دا نئو چالەكه له بالى گرت. خويناوى بوو.

ئەوجا عەدنان بەهەلەداوان هات، لەشى هينده گەرم داها تبوو، ئارەقه
بەنئوچاوانيدا پچکەى بەستبوو. تيتكى کاکۆلەكهى بەسەر هەنيهيدا
بەربووبوووه، تەپ بووبوو. کاتىكى گەيشته سەرى هەناسەى سوار بووبوو.
شەرمين بآلندهى بەهئاوشى بەديوارى چالەكهوه پەسارد.

شەرمين بەکاوهخۆ چاوى نووقاند، هيج جۆرە ناقاييليهكى دەرنبەرى.
ئىكجار جوان بوو. پى و پووزى رووتن.

سينگ و زۆپ، جووتى مەمكى قوتى وەك گومەز هەلتۆقيوى بەسەر هوه
نيشتوووه تەوه. عەدنان بەجارئ سەرسام بوو. بوو بەئىنسانىكى سەير.
برسىتى بەرهو چلئيسى رادەپچا. جوانيهكهى لەوهدا نەبوو، له تيرخواردن
نەدەهات. پياوم دەويست خۆى لەبەر راگرئ.

چەندى وەخت پى چوو. چەندى پى نەچوو، بۆ خوشيان نەيانزانى.

شەرمين هەلستا خۆى هيشک کردوه، نەختى تەپ بووبوو. ئەو دەستەى
بەخۆنى بەلداره خويناوويهكه خويناوى بووبوو جارىكى دیکەش بەخوينئىكى
کزرى کچينى خويناوى بووهوه.

عەدنان له گەرانەوهدا، بەلدارهكهى بەدەستەوه بوو، له گيانەلا و
دوا هەناسەى سەرە مەرگدا بوو. هەردوو چاوى پى بووبوون له فرميسک،

هاواری کرد:

– هه‌لەیه‌کی تا بۆی پر له شه‌رمه‌زاری بوو. نازانم چۆنت بیانگه بۆ بێنمه‌وه شه‌رمین. شتێ بووی پیاوم ده‌ویست خۆی له‌بهرت راگرێ. به‌راستی له‌وه‌ی رووی دا، زۆر نیگه‌ران و خه‌مناکم، هه‌رگیز به‌ته‌نیات ناهێلمه‌وه.

– ئه‌وه‌ی رووی دا، هه‌رچییه‌ک بێ، ئه‌مڕۆ رووی نه‌دايه، پۆژێ له‌ پۆژان هه‌ر رووی ده‌دا. به‌خته‌وه‌ریش له‌وه‌دايه له‌گه‌ڵ یه‌کی‌کدا رووبدا که‌ هه‌زی لێ ده‌که‌ین. به‌خه‌م و په‌ژاره‌وه‌ مه‌تلیوه، خۆت ئازار مه‌ده.

باوکه له‌ سه‌ر را ده‌یروانییه‌ بالنده‌که، گوتی:

– قازه‌ کێویله‌یه، په‌نگی قاوه‌یییه. وا پێ ده‌چێ هی ولاتی دوور بێ، ته‌ره‌ بووبی. ئه‌ی ئه‌و خۆینه‌ چیه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ شه‌رمین؟ شه‌رمین ترووکه‌ بزیه‌کی هاتی، گوتی:

– خۆینی بالنده‌ کێویله‌که‌یه‌ گه‌وره‌م. بالی برینێکی گه‌وره‌ی پێوه‌یه. ساچه‌که‌ به‌ر بالی که‌وتوه‌.

هه‌رچی به‌لێن و گه‌فتی هه‌بوون، سه‌رله‌به‌ر، وه‌ک گه‌لای پایز چۆن هه‌لده‌وه‌رێ، ئاوها هه‌لوه‌رین. په‌شه‌با سه‌رله‌نوێ به‌پوویدا هه‌لی کرده‌وه. ده‌بێ ئه‌وه‌ی دایکی ویستبووی به‌جێ بێ.

– ده‌بێ بېم به‌هونه‌رمه‌ندیکی گه‌وره‌ شه‌رمین. ده‌بێ له‌ بارودۆخه‌که‌م بگه‌ی. ئه‌من له‌سه‌ر لیواری (مه‌رگ یا داهێنان) دام. ده‌ته‌وێ بمرم.

– نه‌ه، دياره‌ نه‌ه.

– که‌واتا ده‌بێ خۆم له‌ هه‌لدێری مه‌رگ پزگارکه‌م، ده‌رۆم، ئاواره‌بوون له‌هه‌نه‌تێکی هه‌تا هه‌تایه، له‌ به‌ختانه‌، له‌ دایکه‌مه‌وه‌م به‌میرات بۆ ماوه‌ته‌وه، تا مرد، له‌ هه‌یچ شوێنی نه‌سه‌ره‌وت، تا مه‌رگ بۆ خۆی بریدییه‌وه.

– جا بۆ کوێ؟

– دووگیانی، شه‌رمین؟

– ئەر، دووگيانى چى؟ من خۆم سىستەر بووم، لى دەزانم.

زەردەيەكى بەگريەۋەى ھاتى، گوتى:

– دەى كەۋايە، چى رېگەى رۆيشتىنى لى گرتوۋى. بۇ ناپۇزى، بىرۇ، ئەۋ ئازارە لە كۆلە خۆت كەۋە، بەلام بۇ كۆى؟

– بۇ ئىسپانیا. نىازم وايە ئەم جارە قەدەرئ لە ئىشبيلىيە بمىنمەۋە. لە باۋىك دىنيا دەم. مادامىكى تۆى لەتەك بى، سەئاسوۋدە دەم. بەتەنگەۋە نايەم.

– جا بۇ ئىشبيلىيە؟

– قەرەجىكى پىرى لىيە، دەيناسم، نۆپىيە بەختم، ھەۋايەكى گەرە بۇ ئافرەتتىكى گەرەى بەنامى بەدى دىنم. نازانم چۆنى زانى شەرمىن؟

– جا خۆ شىتىكى ھىند ناخواسايىي نەگوتوۋە. كىتھە لاۋ بگرى، لەۋ تەمەندە ئافرەتتىكى جوانى لە مىشكدا نىيە.

– وىترى ئەۋەش بەدوۋى نازانم پىشبينىيەكەى بەراست بگەرئ، جا كاتتىكى دەگەرئەۋە، دەبى چاۋەنۆر كەى، ھەرچەندىشم پى بچى، دەگەرئەۋە شتى لەگەل خۆمدا دىنمەۋە، دەستى رۆزگارى ھەرگىز بەخراپە نەگاتى. نىگارىكى بى ھاۋتا و نەمر.

– لە سىنگ و مەمكى ئافرەتتىكى دەگەرئى، عەدنان، نىگارى بكىشى بەھىۋاشى كراسەكەى لە سىنگ و مەمكى خۆ دامالى، بەركەۋە مەمك بەندەكەى لە مەمكۆلانى ترازاند:

– ئەمەت بەدل نىيە؟

عەدنان بە ھەپەساۋى ھەپەسا، ھەردوۋ چاۋى پىۋە دوۋرا، دەستى بەگريانى كرد. ھەر كە شەرمىن سىنگ و مەمكى داپۆشىيەۋە سوۋر زانى بەداۋىيەۋە بوۋە. لە ھەموۋ جارىكى دىكەى پىر لە بەختەۋەرى بۇ گر لە ھەناۋ بەربوۋتر بوۋ، بەلام ناھومىدى بەھىزتر بوۋ. بۇ شەۋى پاشى ھەلات، فرى بۇ ئىسپانیا. لە كاغەزىكى پىر شەرەپشيلەى فرمىسكاۋىي بەۋلاۋە چى تىرى بۇ

بهجي نه هيشته.

کول و کهسه سهری دنیاى لى ویک هینایه وه، هه رله و رۆژه وهى عه دنان
بۆی دهرچوو پیاوه که نه فته که بهرى ئاسمانى شادمانی، هه ور و هه لای خه م
و خه فته دایگرت. نه رۆژى رۆژ بوو، نه شه وهى شه. رۆژ نه بوو یه که له
چه تیوه کانی، یا هه رتکیان به سه ر مألیدا نه دن، هه رچی خوا هه لى نه گری له
قه سه ی ره ق و درشت و ناشایسته به بهر گویتدا نه دن.

– تۆیش وه که هه تیوه که مژده که ت به داوى ئه شقى ئه م چه تیوه هه یچ و
پووچه وه بووى. ئه تۆ کیت پى ده لىن و ئه و کى پى ده لىن؟ تۆیه کى جه وده ت
وه هه ی ئه ندازیاری هه نه رمه ند و زه بر به ده ست، ئه ندازیاری به ناوبانگ و
لیهاتوو. ئه و کتیه؟

– ئیمه ده زانین به داوه وه بووى، به داوه وه بوویش ده بى له چه نگال و
چنگورکى چه پهل قوتارکری.

کابرا وه که هه وره تریشه به روویاندا ته قییه وه:

– ببیره وه سوعاد. ببیره وه، رک و کینه ی دلت له هه موو به هایه کى
داشۆریوى، کردوویتى به شتیکى زۆر به ده فه ی و هه یچ و پووچ. به راستى زۆرم
پى ناخۆشه ئاوه ات لى به سه رهاتوو.

– رک و کینه؟ رک و کینه له کى؟ له و قه ره واشه هه رچی و په رچییه؟

– به سی تیرو توانج تى سه ره وینه سوعاد. زاریس، ده لیم به سیه تی.
چاواقیمی و شوول لى هه لکیشان ئیکجار به م راده یه، به سه.

سوهیله به لای خوشکیداییتاشى و هه لى دایه:

– ئاوا، ده ته وى به قیژ و هۆر هه له مان لى به راست بگۆرى؟ من سوهیله م،
سوهیله، تۆ قسه له گهل من بکه. خشل و زیه کانی دایکم کوا؟ ئه و مانگا
لادیییه ناحه زه قووتى دان؟

– گوتم به سه، ده نا به خۆپه لکیش کردنه وه خۆم ده گه ییتمه ته له فۆنه که،
داواى پۆلیس ده که م.

– له خوتی دوورخه وه، لهو مالهی دوورخه وه، ئه گینا به لایه کی ناگه هانی به سهردی.

– به لای، سا به وهنده سویند و قورئانه ونجرونجری دهکین. چما هاسانتر ههیه بۆ مه. ئه گهر سهری تۆش له به لای قوتاری، سهری هه تیوه که وده نه که تی لای قوتار نابێ.

– کچی هه ی ناکه سی دهمه وهر. تو خوا کی ده لای ئه م کاژه نهرم و نیانه ئه و هه موو ژه هروتا لاوی له بن دایه. لیره لاکه وه، وهدهرکه وه ده ی. کیژێ وهدهرکه وه سه وه یله، باوکی تو له مالله نه بووه و نییه. سوعاد تۆش بۆ دهره وه، برۆ، ههوت په لت له دوو. هه ی شملی شه ری خیزانه چاکه که.

گوری وهخۆ دا، به ره و ته له فۆنه که خۆ په لکیش کا، کیژه کان وهدهرکه وتن. کابرا نه سهرهوت، تا گوره ی ئۆتۆمبیله که ی بهر گوێ کهوت. دایکیشا هه یپی لای کرد.

سهر له ئیواره زۆر که شه نگ و شه کهت دیار بوو، زۆریش کزبوو، ده تگوت سالیکی په به قه به پۆزووه و له خواردن مانای گرتووه. که ئه مه رووی دا، شه رمین له ژووره کهیدا دهرکه ی ژوورپی له ناوه وه له خۆ پیوه دا بوو. به لام گوپی له زۆر به ی شه ی و هه را که بوو، بیرى کرده وه، له گه ل ئه و بارودۆخه نوپیه دا چۆن هه لسوورپی.

به کوپی شیره وه، به زه رده خه نه یه کی ناسکه وه، وه ژوور کهوت، گوئی:

– برسیت نییه گه ورم؟ وا کوپی شیرى گهرم و گورم بۆ هینای.

– که میکم برسییه. ئه ری تۆ گویت له و هه موو به زمه بوو، له گه ل ئه و دوو چه تیوه دلره شه انه دا رووی دا؟ کوره خۆ هه ر به جارێ تالای دنیایان پی دهرخوارد دام. دوو توخمی خراپ له پشتیکی پاک و په سه ن که وتونه وه. ئه وه دایکیشیان هه ر وا بوو. ئای له و ئاکار درشتیه.

قومیکی گهره ی له شیره که دا. له پاشان داوای پیاله ییک شه را بی کرد، له و شه را به ی که به سه ر خه م و په ژاره دا زال نه ده بوو، ده یخواره وه.

– به ته واوه تی گویت له هه موو شتی بوو شهرمین؟

پاست پرۆ.

– نه خیر، هه رکه هاتن، وام به چاک زانی ژووره کهم به جی بیلیم، چووم بۆ کن ژنی باخه وانه که، یهک دوو ورته ی له گه لدا بکه م. ترسام پیت وایی رۆژگار وای لی کردیم خۆم لی به زلتر زانیبی.

– تو خوا هه ر به راستی هه ر له وئ بووی شهرمین؟

– جا بۆچی بروام پی نا که ی گه وره م؟

– که وانا شه رو هه رایه کی توند و تیژ پرووی دا، دهک به لام له سوړه و توړه ی وا دا که له نازاردان و خراپه به ولاره چیی دیکه یان لی ناوه شیته وه.

– ئای که چه ند به داخه وه م، گه وره م، له و ده می تو ئه و هه موو شته ناخۆشانه ت لی ده قه و میتن، من ئه و وه خته هه وایکی خۆش وه رده گرم، له میتزه چاوه نۆری بیستنی ده که م.

– ئه و هه واله چاوه نۆرکراوه چییه شهرمین؟

– نامه یه که له ئامینه ی خوشکمه وه بۆ هاتووه، ده لی له گونیدیکی نزیک ی مایی پلکم به فیترکار دامه زراوه، بۆی نووسیوم، به په رو شه وه داوای ئه و هه م لی ده کا له گه لیدا بم. ده می که خه ونم به م رۆژه وه ده دیت، خوا کردی، وا به دی هات خه ونه که م. ئیشاره تیکیشی به وه کردوه، که په نگه شوو به فیترکاری بکا له و گونده. له وه خۆشتر هه یه گه وره م. ئه دی ئه و هه مووه دل خۆش ناکا، گه وره م؟

– نه خیر، نه وه لا، دل خۆش ناکا، ئه مه وانا ئه تو گویت له و هه موو قسانه بوو ئه و دوو چه تیوه دل په شان هه له باره و هیا ن گو تی. ئه تویش ئه و درۆیه ت بۆیه هه لپه ست.

– ئه مه یش هه ر له بهر چاوی تو ده که م، گه وره م. من نامه وئ له نیوچاوانی منه وه نا کوکی و دووبه رکه ی ئه و خیزانه چکو له یه له بهر یه که هه لوه شینیته وه.

پیاوه که به کو ل و که سه ره وه ئاخیکی هه لکیشا، گو تی:

– فری کی دیکه م له و شه رابه وئ ده شهرمین. وه ی له و ی کویره وه ری بی،

وهنه بئى يەكە يەكەش دابارى.

كە جامەكەى بە بەتالى وئى دايەو، گوتى:

– كليلەكە ھەلگەر، خەزەكە بکەو شەرمين، زووكە خيرا، كېتە دەسەوارە
پارەت بە دەستەو ھات دەرى بېنە.

شەرمين دەسەوارە بئى پارەى ھېنا. پياو ھەرىكى پراو ھشانە، گوتى:

– ھى گەورەتر ھەن، بەلام چ دەلئى، بەخت ئەو ھى پئى بە نسيب کردى.
ئەمن نازانم ئەو دەسەوارە ھە چەندە. چم دەسلەتە، ھەر وەختە ھەلگەر ووزيم
لە خەم و خەفەتان، چۆن دەپۆى.

– ئەگەر ئىزىم بەدەى سبەينى بېرۆم، بە ژنە باخەوانەكە دەلئىم ئاگای لیت بى،
تا يەك لە كىژەكانت دېتە خزمەت.

– كەواتا گوتە لە ھەموو شتەى بوو، كەسش نىيە وەك تۆ خزمەتم بكا،
شەرمين. دە كەوايە، ئەو سەندووقە چكۆلەيەم بۆ بېنە، لە نەوئى خوارەو ھى
قاسەكە دايە.

ھەر كە سەندووقەكەى كەردەو لەگەل بەردە گرانبايى و خشل و زېرەكاندا
دەم و چاوى لەبەر پووناكەيەكەى بريسكايەو، چنگىكى بەگەردانە زېرپەكدا
كرد، پېچكەكەى ئەلمازىكى دل بوو. گوتى:

– ئەمەيش بۆ تۆ. چەندەم ھەز دەكرد، ھەر ھەمووى بۆ تۆ بوايە، ئەو كوپە
كەساسەى تا ئېستايىش بەولتەندا بەدواى خەونىكى پياو ھەلەلەتەينى
دوورەو وئەلە ھانىبايتى. تەكام وايە ئەم گەردانەيە بۆ يادگار ھەلگەرى و خۆتى
و ھەك ھەموو كىژىكى جوان پئى برازىنەتەو، و ھەك ھەموو كىژىكى ھەز دەكا
جوانتر بونئى. ھەر كاتىكىش لىي بېزار بووى، يا تووشى تەنگانەيەك ھاتى،
ئەمە ئەلمازە، سامانكى گەورە دەكا، لە شوئىكى ئەمىنى قايم كە. نەكەى لە
دوعاخاويدا، وشەى مالاوايىم لى بکەى.

دەم و چاوى نوقمى ژېر سەرىنەكەى كرد و فرمىسك بە ھەردو چاويدا
رېچكەى بەست و بەبئى دەنگىيەو دايە كۆلى گريانى.

ئاخر و ئۇخرى زستانىش تەۋاۋ بوو، بەھار ھات پاشان بەھارېش بەسەرچوو،
ھاۋىن ھات بەنيۋە بوو، ئەۋىش چوو.

ئۆتۈمبىلىكى چىكۆلە پالى بە شۆسەۋە دا، تۆز و خۆلى سەفەرېكى دور و
درېژى بەسەرۋە نىشتىبوو. لاۋىكى لى ھاتە خوار بەتاۋ خۆى كرد بەژورا،
دەنگوت بۆمبايە.

– ئەۋەتام باۋە، وا گەرېامەۋە. گەرېامەۋە، ئىدى قەت ناگەرېمەۋە. بېيارم دا
لېرە داى كۆتم و ئىدى بېرېتەۋە.

– ئەۋە تۆى عەدنەن، كەنگى گەرېايتەۋە، كورم؟

– ھەر ئېستاكەننى باۋە، دەبوو بگەرېمەۋە. باشە ئەتۈچۈنى، چت
بەسەرھاتۋە؟ ئەۋەندە سالەت قەت لى دور نەكەۋتومەۋە، كاتى ئېرەم بەجى
ھېشت وا نەبوو، شەرمىن خزمەتى نەكردى، كىژىكى چاكى وا قەت ناشى
ئەۋە بكا، زۆرى رېز لى دەگرتى.

– يەك لە خوشكەكانت خزمەتم دەكا ئەۋ رۆژانە.

– ئەۋە لە كەنگىۋە پروى دا باۋە؟

– ئەۋە چەند مانگى دەبى، ھەر پاش سەفەرى تۆ بەچەند رۆژى.

– شەرمىن رۆيشت.

– رۆيشت، بەرەزامەندى رۆبى، كورم. تكا وايە ئەم خەمە تازەيە
نەتھەئىنى. زۆرى دل پى سووتام، چ بکەم، دامە بارى برەبارى، ئەۋەتا دەژىم،
بەخۆت دەبىنى.

– زۆر خراترى باۋە.

- ئەمە ئەوپەرى دەسكەۋىتىم كورم. نەدەبوۋ دايكت لەۋ سەفەرە لەحنەتتەپەدا
بەرى، نەدەبوۋ بۇ كۆپەرەۋەرىم بەجى بىلى.

سۈھەيلە بەرەنگ و پروپەكى خۇش و پر لە بەشارەتەۋە ۋەژوۋرەكەۋت،
دەستى بۇ درىژ كەرد باۋەشى پىدا بكا، كورە خۇى كىشاپەۋە.

- كەۋاتا تۆ، لە ناۋچاۋانى تۆۋەپە، سۈھەيلە، خۇشكى بەدەفە. ئەۋ
دارۋەكازەى پىشتم پى قايم بو، لە دەستت دام، ئەمەن بەتەماى ۋەبوۋم بەۋ
دارۋەكازەى مالىكى بەختەۋەر بۇ خۇم پىكەۋە نىم، لاکەۋە لەپىش چاۋم،
لاکەۋە، ھەى مارى زەرد.

سەرلەتتارە، لەمەر گەرەنەۋە و سۈنگەى گەرەنەۋەى لەگەل باۋىدا قسەى
كەرد.

- لىزانە قەرەجە پىرەكەى دۆستم پى گۈتم لە ئىشېبىلە، بگەرپۆۋە ۋلاتى
خۇت، ئەتۆ لە كارىكى پىت جىبەجى ناكىرى دگەرپى، بەلام يەكت لەپىشت
ھەلدەكەۋى، لە كىژىكى ھەزى لىتە، ئەۋ جىبەجى دىكا، لە ۋلات و زىدى
خۇت.

منىش لەبەر ئەۋە ۋا گەرەمەۋە، لەبەر ئەۋ گەرەمەۋە، ئىدى ناگەرپىمەۋە،
گۈتم، بەلام ھەر لە سبەپنى زوۋتر نىپە.

- ئەدى تۆ نەتگۈت لەگەلماندا دەمىنپەۋە؟

جارىكى دىكە دگەرپىمەۋە.

- بەلى، بەلان، تا نەيدۆزەمەۋە، نە. باشە چ ناۋونىشانى، شتىكى بەجى
نەھىشت بۇ كۆى چوۋ، لە كۆى دەبى؟

- نەخىر كورم، تەنپا ھەر ئەۋەندەى گۈت، كە گۆيا دەچى لەگەل
خۇشكەكەپدا دەزى. ئىللەللا و براپەۋە.

ههستم کرد له نيو باگهړ و باهوژه كړيږه يه كدام، له سه رما چوڅه ي ددانم دي،
 ومخه بهر هاتم، له په نجه رهيږا نوري، په رده كاني به تاك بوو، زانيم لاپه ريه كي
 نوځي له پي و بهوپه پي دلره قيه يوه كرايه وه. سه رماوسو له بهه موو زه بر و
 زهنگيكيه يوه شالوي هينا. هور و هه لايه كه ي دويني خست بوو بووه وه،
 پهنگي كه وه بوو بووه وه، باراني دنيا ي به كو له وه بوو، دهبي دوي شهوي
 هه مووي هه لري شتي. هه له سه ر جيگه كه مه وه وهك هه موو سبه يناني،
 سه رنجي كم دا.

— سلاو. سوورك كيږه دوسته كه، وا دياره بهو زوانه ليك دادم بريښ. نه تو
 زور گه وره ي، هه خوت خاوه ن پوژگاري دور و دريژيت و ته نيا هه له خوت
 دي زه بر و زهنگي زستان بچيږي، هه تو توان و گوري نه وهت هه يه.
 كاتيكي به فر تاراي سپيت به سه ر هه نيه ي بهرين و هه راودا دهگري،
 بهنده ن و تروپك و لووتكه و كه ل و كه لومز و نزار و داوينت دادم پوشي، پهنگه
 سووره تاله كهت لي وهشيږي، دهبي بوي ده رچم، كي دهلي ساليكي تر وهيه ك
 دهگه ينه وه. خو هه رچي، تو چي اي دهوران و پوژگاري سه ر دنيا، ئاي كه
 يار و ياوه رانت زور ده بن هه تا دي. هينده ي هه تا هه تا يي، هينده ي نه مريت
 تاسه ده كم.

سلاو پوژ باش. تا مالاويي دي.

له سه ر ته خته كه هاتم خوار، پالتويه كم به سه ر شانمدا دا. پالتويه كم
 كولن بوو، ئاغله به كه بو ئه م ناوه ده هاتم ده مهينا.
 گوتم:

— چاك وايه چاشته كم له ژووري به رده ستيه كه له گه ته كه ي ئوتيلي بكه م،

کابرای بەردەستی زۆری حەز لە قسان دەکرد، وەرەزیی بەقسان خاوەندەکردووە، ئیش و کاری لەکۆڵ بووبوووە، ئوتیل چۆل و هۆل بوو.

ژوورێکی چکۆلانی بۆ هاوێز کردبوو، چەپەک، کەسی بەسەرەووە نەبوو، هاتوچۆی بەسەرەووە نەبوو. ئای چەند خۆش بوو. ئیستا هیند گەرم و گۆرە. کابرا لەی و لاوازە، بەسەرما زۆر قەڵس دەبی. نۆریم دەرکە داخراوە، لیم دا، بەهیاواییەکەو، یەک دوو تریەم لێو هینا. گویم لی بوو، گوئی:

– فەرموو گەرەم. کە وەرژوور کەوتم، دیتم خۆی لە شالینەییکی خوریی ئەستوورەووە پێچاو، پووی لە شیوەکە کردووە، خەمگین لەو دنیاوە دەوانی. دانیشتم.

– ژوورەکەت گەرم و گۆرە، هەروایشم دەزانی.

– هاوڕێیەکم حەوتوویەکە چوویتەووە ماله خۆی، ئوتیلەکە لەو رۆژەووە داخراوە.

– هاوڕێیەکم زۆرم برسییە زۆر، ئیکجار زۆرم برسییە.

– هەر ئیستا چاشتم لەگەڵ دەکە، ئەو یەکم جارە پێکەووە نان دەخۆین.

– منیش هیشتا چاشتم نەکردووە. بەو زوانە ئۆغر دەکە؟

– ئەگەر بەفرەکە باری.

– هەیی لەو بەلێنە سەیرە، گریمان سالی لە سالان بەفر نەباری.

– لێرە لە کن تۆ دەمێنمەو.

– دەیی خواوە، بیکە بەگەرەییی خۆت، تەنیا تکایەکم لی قبوول کە، ئەوسالەکە بەفر مەبارێتە.

گوتمان لە تەقەیی دەرکە بوو.

گوتم:

– دەبی کی بی؟

– کێیە؟ ئەدی کابرای دوتنیت لە بیر چوووەووە گەرەم، ئەوی لە بالکۆنەکەدا

پٽڪه وه شووشه ٿي شهر ايتان له گه لدا خوارده وه و به دور و دريڙي له گه ل
ئاخاوتي.

- فرموو ڪورم.

- عهدنان خوي به پالتويه ڪي گرانبه هاوه پچا بوو، وه ژور كهوت، گوتي:

- له ژور هكه تم نه ديت وه.

- دانيشه ڪور هكه م، چاشتي سبهينيمان له گه لدا بكه.

- ئاخر له سر به لينين. ئي به لينني گه شتي ڪي دور و دريڙت نه دامي؟

- راست ده ڪي.

- ئمن ئاماده و ته يارم، گهرم.

- جا بهم ته و تووشيه؟

- دويني، هور و هه لاکه ڪي له مري ڪه زور خست و خولتر بوو، ويرا
ئوهيش به لينني گه شته كهت داني.

- ئمن له بهر ئوهي بوي هاتووم، ليرم، دنا ڪارم چ بوو؟ هر ڪاتي ڪي،
بي ليڪولينه وه، به فيرو بچي به رهو نه مانم هه لده دي.

- ڪورم. خو تو بڻ خوت ده بيني، سه فر و گه شت سه خته، ئم ژوره گهرم
و گوره به جي هيشته نيش هر به ولاوه تره وه. پياو ژوري وا چون دلي دهيني
به جي يلي.

ئهو هونه رمندي، ده كه وايه، فرموو، وهر لهم په نجه رهي وه ته ماشاڪه،
بزانه خوا چ جوانيه ڪي به سامي گوراندوه، پروانه چ ئيجا ڪاريه ڪي
نواندوه.

سپاسي ڪردم، گوتي:

- كهواتا ده بي هر بروم، ده بي به تنيا بروم.

ويستم بهري لي بگرم نه روا، به توندي گوتي، هر ده بروم. باوڪيشم ويستي
نه هيلي بروم، چندي ڪرد و ڪوشا، بهو په ڪه و ته ي و گوجيه ي وه به خشڪه

ھاټ بۆکنم، توند گرتمی بهجی نه هیلم، بهلام نهوئا وا لیږم دهبینیه وه.
 - دهبی برؤم لی بیگه پیم، له هه رکوتیه کی بی بیدؤزمه وه،
 بهردهسته کهله گه ته که تی هه لچوو، پیاله بهتاله که ی له ولاره دانا، پرسى:
 - ئاغا بهو ته روتووشی و ناوخته له چ دهگه پى؟
 ته ماشایه کی عه دانم کرد، وهک یه کی شتیکی لی بپرسى تیمه پروانى،
 پاشانه کی گوتم:
 - له کیژى دهگه پى وهختی خو ی له گه لیدا بوو، بهجی هیشت، تا گه رایه وه
 نه ماوه.
 - جا کیژى وا، شایسته ی نهو هه موو دلپاکیه یه؟
 کورپه وهک فیشه که شپته هه لچوو:
 - نه من نهو پارسهنگ هاویشته سهر قسانم، بهو چاوقایمیه وه قبول
 نییه.
 - نه من پیام و له گه ل پیاودا قسان دهکم، بهردهستی ئوتله که نیم لیږه. تا
 زستان نووزه ی لی ده پری، نه منم ئاغای ئیږه. نه گهر نیگه رانیشم کردی،
 عوزرت لی دهخوازمه وه، بمه خشه.
 ده بوو نه منیش له سهر هه لدمی، گوتم:
 - نه من چی وام لی نه زانی کورى خو م. چۆن چۆنیه، ناوونیشانی؟ به چدا
 دهناسرپته وه؟
 سه ره قژب و تی کچوه که ی به دیواریدا دا له توو ره بییان، گوتی:
 - کیژیکى به ژن شووشی، قشیتلانه ی، نه شمیلانه یه، قژه پیل پیله کانی له
 کوین پیله ده رایه، سووره وهک بلتسه و گر و هالو.
 - نه دی نیوی کورى خو م، مادامیکى دوو به دوو لی دهگه پری؟
 هیندى قوژت و گری به زاری کهوت، پاشانه کی گوتی:
 - نیوی شهرمینه گه وره م، شهرمین.

بەردەستى تايىن لەپەر راست بوو، سووک لە ژوورەكە وەدەرکەوت. زۆرى
نەخايند. پاش قەدەرئى گەرايەو. پارچە كاغەزئىكى بەدەستەو بوو. بەرەو
رووى ھات، پرسى:

– نىوى شەرمين بوو گەرەم؟ شەرمينى جوامىر عەبدوللا؟

عەدنان بەھەناوى گپ تى بەرەو بوو قىواندى:

– نىوگەيىت چۆن بەو خشتىيە دىتەو؟

كابراى بەردەست بە خۆ لە پرسىارەكەى عەدنان نەبانکردنەو، ئاورپكى لە
من داىەو:

– نىشتەنىيەكەى ژوورە ژمارە ۱۲-ەكەى نەھمەكەى خۆتت لە بىرە گەرەم؟
نەبوو، ھەوتوويى، لىرە بۆ وەخت كوشتن مایەو، كىژە بەژن شووشە، قژ
سوورە وەك گپ ئاگر ھەلايسا وەكەت بەبىر دىتەو؟

– بەلى، بەبىرم دىتەو.

– ئەوى پىش ھاتنى ئەم ئاغا بەرپىزە بەرپۆزى پۆشت؟

– بەلى، لەبىرمە. دەى جا چ بوو؟

– نىوى شەرمين بوو، شەرمين جوامىر عەبدوللا، ئەوھای نىوى خۆى لە
دەفتەرەكەدا نووسىو.

عەدنان وەك پىلئىكى بەلووزەو پرى داىى، باوھشى پىدا كرد، بەك دوو جارى
وەخولاند، ئەوجا دايناىەو.

– ھۆ ئىنسانە گەرەكە، ھۆ چارەنووسە بۆ بە بزە ھاتووگەم،
ناونىشانەكەى نازانى، نازانى كە لە ئۆدەكە وەدەرکەوت بۆ كوئى چوو؟
بەھىمنىيەكەى لە سەرکەوتووئاندا دەبىندرى و بەوپەرى بى پەرەياىيەو
گوتى:

– بەلى. ناونىشانەكەيشى لە دەفتەردا نووسراو. لە قەزاو بۆ چەند
پۆزى، ھاتبوو، بەسەتەو لىرە. بۆ ئەوتىش گەرايەو. شوینەكەى لىرەو زۆر

دوور نییه، بروانه، هر له پشت ئه و كه ژه وهیه، هاها ړهش دهچته وه، كه ژه
دريژ داكشاو كه. ړنگه كېشی خوښه.

عه دنان هه رچی پاره و پوول له جزدانه كې هه بوو، سه رله بهری له سه ر
پيړكي ئوتيله كه هه لړشت، گوتی:

– فهرموو گه وړهم، وا چاوه روانتم، تا خو ته یار دهكی.

گوتم:

– جا بهم ناوخته؟ بهم ته ر و تووشییه؟

گوتی:

– ئه ی بی قه زابی، جا ئاو و هه وا له وه خوستر و له بارتر دهبی. هه رچییه کی
تیدایه هی به هه شتی یه زدانه. ده ئه گه ر وایه، با خو م به ته نی ېړوم.

گوتم:

– بمبه خشه، كورم، ئه من به لېنم دایتی، له وهختی کی ديكه دات له گه ل ېیم.

لېم نزيك بووه وه، به گه رمییه وه باوهشی پیدا كردم، گوتی:

– بمبه خشه، كورم، ئه من به لېنم دایتی، له وهختی کی كه ئه ویشته له گه لدا

بی.

– بېگومان له گه لمد دهبی.

به ره و كابرای به رده ست چوو، باوهشی پیدا كرد، كابرأ واقعی وړمابوو،
ئو جأ وه دركه وت و دركه ی له پاشه وه پتو ده دا.

قه ده ری بی دنگ بووین، ئو جأ گوتی:

– كه ساسه، دهبی چهن دی كو سپ و هه له مووت تووش بی له پتیی. وا

به فریش سه ر ترؤپك و لووتكه ی كه ژ و كیوانی سپی كرد.

نؤریم چپای سوورك هه وه ل كه ژئ بوو خه لاته به فری خو ی ودرده گرت،

راست بوومه وه، ئه وه ندی خه یال بفهرمووی دلشاد و كه یفسان بووم، گوتم:

– ئه منیش واده ی خو م هات، له میژه لېره م، ئه وساله كه زؤر مامه وه، دهبی

ئەمىنىش خۇ تەيياركەم، بگەرئىمەۋە.

كاۋراي بەردەست ھەناسەيەكى ساردى ھەلگىشا، چەندى چاۋ ھەتەر دەكا
نواپى، گوتى:

– پاش پۇششنى تۆ تەنبايى دى، ئەۋ ۋەزى و بىزارىيەى لە يەكنەۋازىي
شەتان دېتە گۆرئ، ئەۋەى ھەر لە مەرگ دەچى. بىرۆ گەرەم، بەھەۋىام
بگەرئىيەۋە.

كاتىكى پاش دوو رۆژان بەفر لىي كىردەۋە و ئاسمان خەلاتى خۆرەتاۋى
گەرم و گور و بەپىرەنگى بەزەۋى بەخشى و بەنوخشەى زىستانى بەفراۋىيەۋە
چرىسكاىيەۋە، ئوتىلەكەم بەجى ھىشت، فرمىسك دوو جۆگەلەى درىژى بەدەم
و چاۋى بەردەستە دۆستەكەدا بەستىۋو^۱.

۱ مامۇستا عەبدولەجىد لوتفى، كاتىكى پۇمانەكەيم بەكوردى دەكرد، پاشكۆيەكى
ۋى دام. بىاۋىمە سەرى، پاش ۋتوۋىژى ھاتە سەر ئەۋە، ھىچى لى زىاد نەكرى
چاترە. جا ئەگەر، ئەمە دىنبايە، ھاتو ئەۋ پاشكۆيە بەعەرەبىيەكە بىلاۋكرايەۋە،
شەتتىكى سەير نەبى. ۋەرگىپ

